

நெய்தல் பூவாடு மலர்
L. ...
L. ...

T.D.R.C. 3352.

RRNO 91-4-1872

O-842MVUIM
M79

119468

சிவகயம்.

மாநகர்கண்டேயர்விவாசம்

இயலிசைநாடகத்திற்சிரந்த

னல்வார்.

வேங்கடராமபாத்தியாயவர்கள்

முதலிய சிலர்கள் பாடியது

இஃது.

புராணநடைக்கிசையும்படியாகப்

பலபிரதிகளைக் கொண்டு

மயிலம்.

சுப்பிரமணியஸ்வாமிகளால்

பார்க்கப்பட்டி

சூனை.

வேங்கடாசலமுதலியார் - குமாரர்.

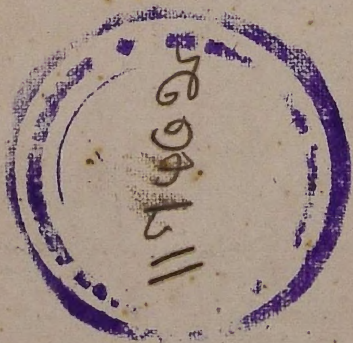
முனிசாமிமுதலியாரவர்களது.

மாதவரிவாச வச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதிஸ்ர ஜப்பிசிஸ்

O-392 MVUI, M
M79

மாரக்கண்டேயர் விலாசம்

தற்காலகதியைச் சாற்றிடும்வியாசனைப்
 பாத்துமேஐயா பாலனில்லார்க்கு
 ஏர்த்திடக்கதையும் இல்லையோயுண்டோ
 சொல்லுவீரென்னச் சதனிலாதவாக்கு
 இல்லைநக்கதியும் மென்றியம்பிடவே
 கேட்டும்ருகண்டந் திலேசத்தனக்கொண்டு
 வாட்டழாயெழுந்து வருமவழியினிலே
 சொலையைக்கண்டு சொகமாயிருக்க
 வேலைசெய்சீஷரும் விடாய்த்தணித்திடவே
 அவருக்குபசாரம் அன்புரச்செய்கையில்
 தவறில்லாநாச சதிரானைக்காண்க
 சத்தரிஷ்தேவிமார் சலுதியிலவந்து
 அம்மண்டலானதே அழைத்திடச்சதிரான்
 செம்மையாய்வந்து சேசவேபநதை
 யாடுவோம்வாவென் றழைத்திடக்கடி
 யாடியேகளைத்த அம்மாதர்க்குச்
 சலந்தாரே னுண்டு சரீரவிடாயை
 நலமுடன்றணிப்பிர் நங்கைகளெனவே
 சுதனுண்டோவுனக்குச் சொல்லுவாயென்ன
 விதனமாயிலையென் விளம்பினவரும்
 பாவிபாவிபென்று பாராமலவர்கள்
 கூவியேபோனபின் கொலமா மனியும்
 களைதெறிந்தெழுந்து கர்த்தனையினெந்து
 உளநிகவாடியே யுயர்மனைவந்த
 ஞானச்சதிரானை நன்றாயழைத்தகான்
 போனதுநடந்ததும் புத்திரனில்லார்க்குக்
 கதியில்லையென்று கண்களெதவியாசர்
 விதிமுறைசொன்னதும் விளம்பவமுத்து
 தன்னிடமாதர் சார்ந்ததும்பத்தை
 யுன்னிதமாகவே யுவந்தாடியதையும்
 தாகநீரருந்தத் தானெசான்றதைதும்
 மாகமார்மின்னா மைந்தனுருண்டோ
 உரையெனக்கேட்ட உளவையுங்கண்டு
 கரவுடனிலையெனக் கழறினெனவரும்
 திட்டியேபோனார் சிவசிவவென்றே
 கெட்டியாய்காதை கிட்டியேவாடி

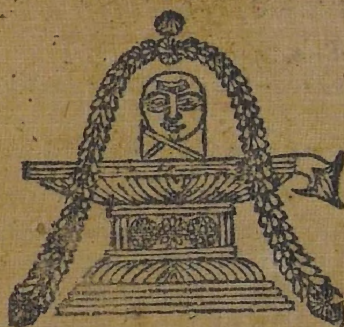
யிருத்திறகாஸையி லினியையாய்நீரும்
 உருக்கமாய்வந்து உரைத்திடிரண்டு
 சரிப்பட்டதேயிங் சங்கைக்கென்னசெய்வோம்
 முதமுளமுனியே செப்புவி்ரெனக்கு
 என்னவேமுனியும் ஈசனேநோக்கித்
 துன்னியதபத்தைத் துலக்கமாய்ச்செய்தால்
 வள்ளலாபுத்திர வரமதுதருவார்
 நன்னிருட்குழலே ஞானசசுதிராளே
 வந்திடிவாயென் மகிழவுடனிருநீருள்
 சந்திமசேகரனைத் தவத்தியனசெய்து
 பதினாறுவயதுள்ளப் பாலனைப்பெற்றெடுத்து
 குதலசொற்கேட்டு கூப்பிட்டழைத்து
 முத்தயிட்டு முகிரைந்தாம்வயதில்
 வித்தையையோதி வேடிச்சுக்கைபார்த்து
 மனதுமகிழ்ந்து மாமுனியிருக்க
 புனிதரோமுள்ளக்குப் போதமார்வித்தைகள்
 எல்லாங்கற்பித்து மென்னதானாகும்
 கல்லாலன்று கழறியேவயதும்
 ஆகுதேசரியாய் ஐயையோமனமும்
 வேகுதேசிவனை வினவாதுவந்தேர்மே
 தனையனும்வேண்டி தரையதுமெழுகி
 அன்னமதுவுண்டு அருந்தவஞ்செய்து
 பெற்றேனேமகனைப் பிடிசாகவுனக்கு
 குற்றமேதேனுங் குலைளேதேனும்
 செய்தேனோபெரியோ க்த்தமநோக
 வைதனோவென்ன வகாவறியோன்
 என்றுமேகலங்கி யென்கையவாடி
 நின்றநிந்தாய்க்கும் நேயதந்தைக்கும்
 வந்தனஞ்செய்து மனக்குறையாற்றி
 எந்தையேதாயே யெனக்கொருகுறாவும்
 வாராதுநீங்கள் மனமதுமகிழ்ந்து
 சீராதயிருங்கள் சிவனிடமியானும்
 பூசனைபுரியப் போய்வாறேனென்று
 வாசமாமஸர்கள் வண்மையைப்பறித்து
 நந்திரன்பனுக்கு நடமுடன்குடி
 செந்திருந்ததைச் சென்னிமேற்சுப்பி

அரகராசிவசிவ அநாதியேபோற்றி
 புரமெரிசெய்த புனிதனேபோற்றி
 அடியேனையாரும் ஆண்டாவபோற்றி
 படியிசையெனக்கண் பார்ப்பவரபோற்றி
 என்னமேபணிந்தங் கிருந்திகங்காலையிற்
 தென்றிசையாநூந் திறமிகுநமனும்
 சித்திராபுத்திரனைச் சீக்கிறமழைத்து
 பத்தியாய்க்கணக்கைப் பார்த்துசொல்லென்ன
 நன்கெனப்பார்த்து நாயகநமனே
 இன்றுமார்க்கண்ட நெழுதினதோலை
 முடிவென்றுசொல்ல முடிக்கமாய்க்கையிற்
 றழகளைக்கொண்ட தடமுறுங்கால
 தூதரைப்பயன்படுத்தி சுருக்கினிற்கானினை
 நாதினைப்புகுந் நாடியிருக்களை
 கைப்படியாகக் கட்டிக்கொண்டிங்கு
 இப்பவேவருவி ரென்றிடத்தூதர்
 சீக்கிரமாய்வந்து செல்வமார்க்கண்டனை
 பார்க்கவும்பயந்து பலமொளியுரைத்து
 மைத்தனேயுண்ணை மறவியுமழைத்தார்
 வந்திடுவென்னவாராதேயிலையென்
 தொந்தரைசெய்கிறீர் சுவாயிக்குப்பூசை
 விர்தையாய்செய்யும் வேளையிதற்கும்
 ஆதலால்நீங்கு எப்புரமோடிப்
 போதலெனநெனப் புகன்றெழு கண்ணின்
 அக்கினிபொறியும் அநிகமய்வி
 கிர்க்கவுந்தூதர் நெருங்கவுங்குட
 தோடியேநடின்புர லுரைத்தன்னையனும்
 சாடுமேனென்று சடுதியிங்கிடாவி
 லேறியேதூத ரிசஞ்சிடவந்து
 தூரியேவனைத் தும்சமுஞ்செய்வேன்
 பாரீரெந்தன் பாராக்கிரமீப்போ
 வாரீர்நூதுரே வவனையுமெமக்கு
 காட்டுங்களவனைக் கட்டுமேன்சிலனை
 ஓட்டுமேனென்றே யுறுயிர்க்குதும்பி
 பாப்பாரப்பயலே பயமதில்லாமல்
 தோர்ப்பானசொல்லித் தொடுக்கிறுயென்னடக

வரடாவென்றுமே வழைத்திடநமனப்
 போடாமூடா புத்திகெட்டவனே
 ஐயனாற்புசையை யானுமேநன்றாய்
 செய்யுங்காலையிற் சிவபூசைவேளையிற்
 கரடிவந்ததுபோற் கதேலெனயெதிரில்
 நிறங்கெட்டமூடா நிற்காமலோடிப்
 போவதேநல்லது போகாமல்விட்டால்
 சாவதேபுனக்குச் சார்ந்திடமவேதே
 சண்டனுமெந்தன் சங்கார்தய்வால்
 உண்டெண்ணிடவே னுண்மையாய்ச்சொன்னோன்
 என்றிடம்போது நச்சுநாறிந்து
 குண்டோதரனைக் கூப்பிட்டுநீயும்
 சண்டனோடெதிர்த்து சண்டைகள்செய்து
 வென்றுமேநமது மெய்யன்மார்க்கண்டனை
 டுன்றுமேகார்ப்பா னென்றனுப்பவும்
 சரேலெனவந்து சண்டனையெதிர்த்து
 ஓரோமொழிகேள்ர யுண்மையாய்ப்போ
 மைந்தனைப்பிடிக்க வாநாதுன்னுலே
 உந்தரசிவனை தோத்திரஞ்செய்யும்
 காலமாதலினுற் காலனேநீயும்
 சரலவனேபுனதூர் சார்ந்திடல்நன்றும்
 போவெனச்சொன்னான் புந்ருண்டோதரனும்
 ஆவெனவாயை அச்சண்டல் நிறந்து
 உண்ணையுமிவனைப் முனைய மிட்டவன்
 தண்ணையுமிப்போ சமதியிடுகட்டுவேன்
 பாடாவென்று பாசமுலீச
 ஆரடாவென்று ஆண்டவனெழுந்து
 நடனஞ்செய்காலை நன்குடனீட்டித்
 திடமுடனுதைக்க திட்டனம்றவியும்
 பூமியில்விழவே பூமாதேவியும்
 சாமியென்றுசெஞ்சலப்பட்டு
 பாதம்பொழுமற் பாதவித்திருக்கும்
 நேரத்தில்காரதர் நேர்ந்துதேறுதலைச்
 சொல்லிவைகுந்த சுவாமியைக்கண்டால்
 மெல்லியேகாப்பார் விடைதா வெனவே
 ஓபரனபின்மாதும் புவியளந்தோனைத்

தானுமேரினேத்தான் சக்கரத்தோனும்
 வந்துமேழாதை வாழ்த்தியுந்தேத்தியும்
 புந்தியுமகிழ்வுறப் போதனைசெய்து
 சிவன்பக்கல்நீயுஞ் செல்குவாய்நானும்
 அவரிடம்வந்து அதற்குவேண்டியதோர்
 புத்தியைச்சொல்லி யுபாயமாயவனை
 இத்தினந்தானே யெழுப்பலாமெனவே
 மாதும்படியே வருகவுமற்றத்
 திலாத்தேவருஞ் சேர்ந்தங்குவந்து
 மறவியையெழுப்பி வகைதனைச்சொல்லி
 குறைவிலாப்புசை குறத்திமிகிக
 எழில்மார்க்கண்டேயர் கென்றுபதிராய்
 பழுதிலரவயதைப்பகபதிகொடுக்கப்
 பெற்றுமோசென்றார் பின்பந்தனமனும்
 நன்றிசைக்கேகி ஞாயமாய்த்தான்றன்
 அர்ச்சனைசீரா யாண்டிடுங்காலே
 வரமதுபெற்று மரவுரிதரித்து
 சடைமுடிபூண்டிதவனஞ் சென்று
 கடையூரானைக் கருத்தினிலெண்ணி
 சிரஞ்சீவியானபேர் ஞெயமுடல்பெற்று
 கிரந்தரம்வாழ்ந்த நிப்சயரான
 மார்க்கண்டவிலாச மாமென்பதனை
 தீர்க்கமாய்ச்சிற் றிருத்தியேபதித்தே
 தேசங்கள்தோறுஞ் சிலாமணியாக
 கல்விச்சம்பத்துங் கடவுளினருளும்
 புத்திரசம்பத்தும் புரந்தரனைப்போல்
 வித்தியமங்களமாய்நிரந்தரம்வாழியே

அகவல் - குற்றியது.

கடவுள் துணை.

மார்க்கண்டேயர் விஷாசம்

—(*)§—(§)—

விநாயகர்தோத்திரம்-காப்பி

வெண்பா-இராகம்-சங்கராபரணம்

மாளிலுமெல்லாம்போற்று மணிவயல்கும்புருக்கடையு
ராணைநிதந்துதிசெய்யு நல்லவேத-ஞானமுள்ள
மார்க்கண்டவிஸாசமனை மகிழ்வுடனேபாடுதற்குக்
காக்கின்ற கஜமுகன் னா காப்பு

சுப்பிரமணியர்தோத்திரம்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

செந்திருவாழ்ஞானச் செயல்மிருகண்டருக்கு
வந்தமார்க்கண்டனூர்தன் மகிமையைவிஸாசஞ்செய்ய
அந்தமாமரிஸிலேறு மறுமுகவேலர்தம்மைச்
சிங்ஹையில்கிழ்ச்சிகொண்டு திருவடிசரணஞ்செய்வாம்

சிவன்தோத்திரம்-இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

சுடைமுடிதரித்தருணத் தபேதனர்போற்றுகின்ற
கடையூரிலமர்ந்தவெங்கள் காலகண்டனைத்துதித்து
இடரினையொழித்தநல்ல வெழில்பெறுமார்க்கண்டேயர்
நடைபெறுவிஸாசஞ்சொல்ல நாதனைப்பனிசுவோமே

மார்க்கண்டேயர் விலாசம்

விஷ்ணுதோத்திரம்-இ-ம்-பைரவி

அந்தமுமழகுமிக்க அநிபுடனேயுதித்த
விந்தைசேர்மார்க்கண்டேயர் விலாசத்தைக்கூறுதற்கு
சந்ததமென்னையாளுந் சங்குசக்கரக்கோதண்ட
வந்திதித்தோன்பதத்தை யொருமையாய்ப்பணிகுவோமே

உமையவள்தோத்திரம்-இ-ம்-தோடி

காட்சியாய்மிருண்டையர் களிப்புடனின்றெடுத்த
மாட்சியாய்ப்பூசையெய்யு மார்க்கண்டர்விலாசந்தன்னை
குட்சியாய்ப்பாடுதற்குச் சுந்தர்கௌரியஞ்ச
லாட்சிமினாட்சிதன்னை யன்பொடுபணிகுவோமே

இலட்சுமிதேவத்திர-இ-ம்-வசந்தபைரவி

சித்தமுந்தவத்தைச் செய்த நிலைபெறுமிருகண்டையர்
புத்திரானாகவந்த புகழ்பெறுமார்க்கண்டேயர்
சுத்தமாங்கதையைநாயேன் றுதியுடன்விலாசமாக
வித்தரைமீதிற்சொல்ல விரைஞ்சுவோந்திருவைத்தானே

சரஸ்வதிதேவத்திரம்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி

மாதவத்துயர்ந்தபொன்னன்ன வளந்தனா ன்னிமிக்க
நீதமாங்கடையூரான நிலைவினிழ்பூசையெய்து
வாதையையொழித்தனான மார்க்கண்டர்விலாசஞ்செய்ய
தேனமுகத்தாள்வாணி திகழ்பதத்துதிசெய்வோமே

குருவணக்கம்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி

நற்றவமிருகண்டையர்நாதனைபூசையெய்து
பத்தியுள்ளின்றெடுத்த பாலன்மார்க்கண்டைக்கதை
இத்தலமறியயானு மினிதுடன்விலாசஞ்செய்ய
உத்தமவேதனான முடையசற்குருதாள்போற்றி

அவையடக்கம்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி

சடையுடைகய்கையானேத் தவஞ்செய்மார்க்கண்டனாத்ந்
திடமுனவிலாசந்தன்னைச் செந்தமிழோர்கள்முன்னே
கடல்தனையெறும்புவென்ற காட்சியதாலும்போல
அடைவுடனியானுஞ்செய்த வருமையையுட்கொள்விரே

போற்றிகவி-

மல்லாருமன்னர்மன்னன் வருத்தமில்லாதமாக்கள்
எல்லாருத்துதிக்கமிக்க வினிமைசேர்வசனப்பொய்கை
வல்லாருத்வங்கடராமன் மார்க்கண்டன்காதைதன்னை
சல்லாபவ்லாசமாகத் தமிழினுரைசெய்தானே

நாட்டை-தரு-தாளம்-திரிபுடை

ஆதிபரன் றனைவணங்கும் அன்பர்மிருகண்டரிட

சோதிவத்திலுதித்த சுதன்புகழைப்பாட

(ஆ-ஆ)

நீதியாயறம்வளர்க்கு நிமலிசூதனாகித்

தீதிலானதங்கரனார் திகழ்பாதந்தூணையே

(ஜெயஜெயா)

கடயூரில்மிருகண்டச் சுண்களிக்கவந்துதித்த

திடமுடையமார்க்கண்டன் சீரையான்பாட

(ஆ-ஆ)

அடலவுணர்குலந்தனைவேரறுக்குமுருகேசர்வள்ளி

மடமயிலாள் தெய்வயானை மலர்ப்பாதங்கள் தூணையே

(ஜெயஜெ)

அத்தர்பதம்நிதம்போற்றுமன்பான்புமிருகண்டர்

புத்திரன்மார்க்கண்டனிடபுகழையான்பாட

சத்தியபார்வதியுயிரிடந்தனில்வைத்தஆதிபரி

நித்தம்வாழ்ந்திடுமிசனிருசரணந்தூணையே

(ஜெயஜெயா)

மங்களம்.

ஓடி-தரு-இ-ம்-காம்பேரதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மங்களம்-ஜெயமங்களம்-நீத்தியசுப மங்களம்

அனுபல்லவி

மங்களமாந்திருமருவுங்கடைபூரில்

வாசஞ்செய்யும்விக்கினேஸ்வரார்க்குஜெய

(மங்களம்)

கலைக்களுக்கும்மங்களம் வள்ளிதெய்வானை

களுக்கும்வேலர்க்கு

மங்களம்

நலமாயநாகமணிந்தநாதருக்கு

மங்களம்

மலையரசன்மகளானதேவிக்கு

மங்களம்

வையகமளந்தகெடுமாலுக்கு

மங்களம்

ஜெயகுச்சுசார்க்குமங்கடம்-தபமிகுத்த

ஜெயமிருகண்டருக்கு

மங்களம்

நயனஞானச்சதிரான்நங்கையர்க்கு

மங்களம்

அயன்விதியைவெல்லுமார்க்டருக்கு

மங்களம்

அன்போடிக்கதையின்பங்கொண்டவர்க்கு

மங்களம்

மோங்குட்டிவிந-பொதுவிருத்தம்

ஞாலமீதினிலேநின்றநாள்நொறுந்தலந்தைச்சொர்ந
மூலமுமலிந்துமெத்த முத்தியைந்தான்புலந்த

சீலர்கள் துதித்தப்போற்றுந் திகழ்விநாயகரைநம்பி
கோலமாமேளதாளங் கூட்டியேபாடுவோமே

தரு-இ-ம்-மத்தியமாதிரி-தாளம்-திரிபுடை

பல்லவி.

மதகரியின் முகவதனமிருகணபதியிதோவாரார்
கணபதியிதோவாரார்

அதுபல்லவி.

பதந்தனில்தண்டை கலில்கலிலென்ன
பார்வதிசுதன்பவள நிறமெய்யன்
அதிகதுதிபெறுமரன்மைநதனும்
ஐங்குருப்பிக துங்கமதாகிய

(மதகரி)

திக்கைல்லாம்புகழ்விக்கினேஸ்வரன்
சிந்தைதொழுவருள்தந்தாஸ்வரன்
முக்கணருளபுத்திரனாழாறு
முகவர்க்குமுதலாய்விளங்கிய

(மதகரி)

செங்கையணிமுடிசங்கரன்சேயினர்
கேசவன்மருமகனாமென்னவே
திங்கள்விதைமுகமங்கையுமைசுதன்
சீட்சணமுள்ளமுஷிகராயன்

(மதகரி)

மூப்பமுமொடு அப்பமதிரசு
மொடுகற்கண்டு சீனியும்
இப்பவும்வருந்திப்பவும்பருந்
தொப்பையனாமெங்குளப்பனுகிய

(மதகரி)

விநாயகர்வருகிற-பொதுவருத்தம்

அருமநையவர்கள்நாழ ஆனதோரினிகள்கூழ
பருமமுந்துலிலங்கப்பணிகள்மெப்பாறென்ன
திருவெனுமொளிருஞ்சிந்தாத்நிரிசீகரியரும்போ
வருமொருமூஷிகத்தில் வளம்பெறவருகின்றோ

விநாயகர்வருகிற தரு-இ-ம்-பூரிகலிபாணி-ஆதிதாளம்
பல்லவி

செல்வவிநாயகர்வந்தார்-உச்சிதசு

செல்வவிநாயகர்-வந்தார்

அதுபல்லவி

கல்விசெல்வமெல்லாங்கனித்துது
வல்லபையின்மனமகிழ்வு

தந்திரம்
கொண்டிரும் (செல்)

சரணங்கள்.

அமார்வணங்குநீ	நேசன்-மகா
அழகுள்ளபிர	காசன்
உமைசதவிகதி	நேசன்-கன
உத்தமர்கள்மகிழ்சித்தர்களும்புகழ்	(செல்வ)
கல்விதருங்கிர்பை	யாளர்-எழில்
கனகமணிந்த	தோளர்
வல்வினை தீர்த்திடும்	ஆளர்-நல்ல
மதிதருங்கணபதிநல்குண	(செல்வ)
காலில்வெண்டய	மாடர்-அதற்
கடுத்தமரதர்கள்	பாட
சிலமுனிவர்கள்	கூட-எழில்
தேகங்குளித்திடநரகரீகத்	நுடன் (செல்வ)

கட்டியக்காரன்வருகிற-பொதுவிருத்தம்

கதிதபஞ்செய்யும்வேதக் காரணப்பெரியோர்போற்றும்
சதுர்முகப்பிரமதேவன் சபைகொலுவலங்கரிக்க
அதிபலமுடையநல்ல வமரர்கள்புகழுமிக்க
விதியுள்ளகட்டியக்காரன் விரைவுடன்வருகின்றானே

கட்டியக்காரன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-மீசாதளம்
பல்லவி.

கட்டுங்குனத்துடனேயெச்சரிக்கை செய்
கட்டியக்காரன்வந்தான் எச்சரிக்கைசெய் (கட்டி)

அநுபல்லவி.

அஷ்டதிகீகெங்குமதிர்ந்திடும்படிசங்கக்
குட்டிகள்போலவேதட்டிக்குதித்துப்பொங்கி (கட்டுங்)

சரணங்கள்

சிரசிற்பொன்னுருமாலைதிருத்தாடனே கட்டி
திலர்தம்துதலிலிட்டிசச்சொல்லா வுருட்டி(கட்டுங்)
வாகுவலயம்பால்வலதுதோளில் மாட்டி
வசரகடங்கையிலுச்சிதமாகப் பூட்டி-(கட்டுங்)
இருபுறமுங்குலங்கயெச்சரித்து கென்னவே
இடியிடித்ததுபோலேயடித்திடுகி டென்வ(கட்டுங்)

பிரமதேவன்வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

அஷ்டதிகீகெங்கும்போற்றுவதிசயமாகமெத்த
கட்டுங்காவலுமதானகனகரத்தினயிழைத்து

திட்டமதாய்வினங்குஞ் சிங்காரக்கொலுவிருக்கச்
சிட்டிக்குங்கர்த்தனான திசைமுகப்பிரமன்வாரார்

பிரமதேவன்வருகிறதரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

திசைமுகதேவனுங் வந்தார்-மகா
வசுதமாயத்தெரிசனந் தந்தார்

அதுபல்லவி.

வசிகாமுளதிருமறையவர்

குழவே

அசைவில்லாகுடைமன்னருகினில்

தாமுவே(திசை)

சரணங்கள்.

இரத்நமகுடமுந்

துலங்க-வொரு

யித்தபுறகிரீதி

யிலங்க

வித்தாரமாகமாலே விடுவித்துவலங்கரித்து

குற்றுகுற்றங்காணக்கொலுவினிலிருந்திட

(திசை)

விண்ணுமண் னெனங்கினும்

புகழ்-நல்ல

புண்ணியபுருஷர்கள்

மகிழ

வண்ணமேனியடைத்தமாதநாவினில்வைத்து

நண்ணுமன்னமீதேறிநாயகமாய்வினங்கும்

(திசை)

கண்டவர்களுந்தெண்ட

னிடவே-எக்

காளபேரியுமடி

படவே

மண்டலாரதிபெரல்லாம் வந்துமிகத்துகித்து

தெண்டனரிடும்படிசெய்திடும்முனிவர்களுடன்

(திசை)

கட்டியன்குறல்-விருத்தம்.

அருமறைமுனிவரடிபணிந்திடுமையுனெமெய்யாபராக்கு
கரமுகிந்தமலங்கரணவே யேந்துட்கர்த்தனைகத்தாபராக்கு
மறையவரியாவரும்வந்தடி தாமுமாயனேநேயாபராக்கு
திருமுடனெதுவுஞ்சிருஷ்டத்தும் பிர்மதேவதேவனேயராக்கு

பிர்மதேவன்-சப்தரிஷிகளுஞ்சொல்விருத்தம்.

நிலைமையாவினங்கும்சப்தரிஷிகளே சொல்லக்கேளீர்
நிலைமையாம்நமதிடத்திலுநெடுங்காலம்வரப்பட்டோர்கள்
நிலைமையாய்க்கொலுவின வந்துநிலைத்தனரோநீர்பார்த்து
நிலைமை யுபவரப்படுந் தெனஞ்சுழம்மிகுத்தானே

(வசனம்) அருங்கஞ்சப்தரிஷிகளே நம்முடையகொலுவுக்கு
நீடுமிகாலமும் வந்தபுறகிரீதி அனைவர்களுந் வந்தார்களா இ
ன்னம்வருநவிலையா அருகேநன்றாகப்பார்த்துச் சொல்லுங்கள்
சப்தரிஷிகளே

சப்தரிஷிகள், பிர்ம்மதேவனுக்குச் சொல். விருத்தம்

ஐயனேகேளீரையா அழகதாய்ச்சிரசைப்பெற்ற
ஐயனேயுமதிடத்திலிண்ணுடம்வரப்பட்டோர்கள்
ஐயனேவந்தாரந்த வமரர்கோள்வருகவில்லை
ஐயனேசபைமுற்றும்பார்த்துநிந்துபின் னுரைத்திட்டோமே

(வசனம்)கேளுந்நிசைசமுகப்பிரம்மாவே உம்முடையகொலுவுக்கு
எப்போதும்வரப்பட்டோர் அனைவரும்வந்தார்கள் இந்தபொன் னுல
கையாளப்பட்ட அமரர்கோணுநிய தேவேந்திரமகாராஜன் இன்னமும்
வருகவில்லைநான்முகதேவனே.

தேவேந்திரன்வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

ஞாலத்தைச்சிருஷ்டிக்கின்ற நான்முகன்சபையக்காண
கோலமாமுனிவரோடுங் கோதிலாத்தேவரோடுங்
சீலமாயிந்தரராஜன் நினகரன்மனைப்போல
வாலமாய்ப்பணிகள்பூண்டு வகையுடன் வருகின்றனே

கட்டியக்காரன் சொல்-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் பிர்ம்மதேவனுடையசபைக்குத்தேவே
ந்திரமகாராஜன்வருகிறவிதங்காண்க

தேவேந்திரன்வருகிற-தரு-இ-ம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

இந்திரன் வந்தானே பரிதிபோலே
இந்திரன் வந்தானே

அநுபல்லவி

தந்திரமான சமர்த்தருடன்கூடி. (இந்திரன்)

சரணங்கள்.

தேவர்களெங்குஞ்செயங்குதித்	திரிகளே
சித்தர்கின்னசர்களுஞ்சேர்ந்து	வருகவே (இந்திரன்)
முப்பத்துமுகக்கோடிமுனிவர்கள்	சூழவே
முரசுறைந்தேமன்னர்முற்றிலுந்	தாழவே (இந்திரன்)
வெதியர்மந்திரவேதங்கள்	கூறிட
விண்ணுமண்ணதிர்ந்திட	வெடிகளாரபாரிட (இந்திரன்)
அமரர்கள் தன்னுடனழகாகக்	கூடியே
ஆரயரத்துடனபன்கொலு	தேடியே (இந்திரன்)

கட்டியக்காரன்-பிரம்மதேவனுக்குச் சொல். விருத்தம்

நிசைசமுகத்தயனேபோற்றி செபதபமுடிக்கப்பட்ட
வசிகரமுடையவேத மாதவசனமேபோற்றி

இசையும்வெள்ளானையேறி யிருபுநமமரர்குழ
ரசியமதாளவிந்திர ராஜனுமிதோவந்தாரே

பிரம்மதேவன் சொல்-வசனம்.

ஆ-ஆ- மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷமாயிற்று

தேவேந்திரன்-பிரம்மதேவனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

பிரம்மரேசபையில்மெத்த பெருக்கமாய்விற்றிருக்கும்
மர்ம்மிகளானபேரே வந்தனந்திசைமுகர்க்கு
தர்ம்மேசெய்தாகுந் தானெனயிருங்கள்வந்த
கர்ம்மஜிவினையொழித்து கடவுளைக்கண்டபேரே

(வசனம்) என்னிலுமிருதியாயிருக்கப்பட்ட பெரியோர்களை யிருந்
கள்திசைமுகதேவர்க்குவந்தனம் மகாஜிவினைகளை யொழித்து கர்த்தவ்
வியத்தைக்கண்ட பெரியோர்களே தர்ம்மேசெய்மென் றிருங்கள்

சப்தரிஷிகள்-தேவேந்திரனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

ஆமரருக்கதிபனு அரசதேவந்திரர்களை
சமரினிற்பெலவானிந்த சனத்தினிலிருந்தாற்பின்பு
நிலைமையிலவரவர்தம் நிலையினிலிருப்பார்சொன்னே
முமகிடமிருப்பிர்நான்கு முகவனுமகிழத்தானே

(வசனம்) கேளும், தேவேந்திரமகாராசனே நீரும் உம்மிட ஆசனத்
திலிரும் அனைவரு அவரவர்களுடைய ஆசனத்திலிருக்கிறோம் தேவே
ந்திரமகாராசனே.

பிரமதேவன்-சப்தரிஷிகளுக்குச் சொல்-கொச்சகம்

சட்டமுடனென் கொலுவில் தானிருக்குமுனிவர்களை
எட்டுத்திக்குந்தபங்க ளின்முடனேபுரியும்
கட்டுசடையுடையமுனி களுமிகுபேசுமதோ
பொட்டெனவேநானறிய புகலுந்தபத்திபர்கே

(வசனம்) கேளுங்கள் சப்தரிஷிகளே இந்த எட்டுத்திக்குந்தபத்தை
ச்செய்யாரின்ற தபசிகளுக்கு சுகமோ சுபயில்லையோ சொல்லுங்கள்
சப்தரிஷிகளே.

சப்தரிஷிகள்-பிரமதேவனுக்குச் சொல்-கொச்சகம்

பொட்டெனவேபுகலுமென்ன புண்ணியனே திசைமுகனே
எட்டுத்திக்குந்தபம்புரியு மிருபுகளெல்லாஞ்சுபமே
கட்டமுதானுடைய கலைமகன் ததான்படைத்த
வட்டவிழிநான்முகனே மனமகிழ்ச்சொன்னேமே

(வசனம்)கேம்பிரமதேவனோ இந்த அஷ்டதிசையினுமிருந்துதபஞ் செய்யப்பட்ட தபுசிகளுக்குசுகமே மேலும் அவர்களினேத்த படிக்கு முடிந்துவருகின்றது நான்முகதேவனே.

பிரமதேவன்-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்

தேவர்களுக்கதிப னென்று செங்கோர்படைத்தவனே
பூவுலகிலுள்ளமன்னர் புண்ணியங்கள்செய்துமிக
ஆவலுடன்வந்தவரை யாதரிப்போவதனை
திவிரமாயெனக்குளாயுந் தேவேந்திரமன்னவனே.

(வசனம்) கேளுந்தேவேந்திரமகாராசனேபூலோகராஜாக்களில்பு
ண்ணியமுண்டா அடுத்தவரை யாதரிப்பதுண்டா நீதிவழுவாமல்அர
கசெய்துவறுகிரார்களா சொல்லுந்தேவேந்திரமகாராசனே-

தேவேந்திரன்-பிரமதேவருக்குச்சொல்- கொச்சகம்

உலகமெல்லாந்திசைமுகனே யொருகுடையிலாருகின்ற
நிலமையுள்ளமன்னசொல்லாம் நீதியுடனேநடப்பார்
பலபலவிதங்களுள்ள பாராளுமலேந்தனாநாம்
சொல்லுதற்குநிலைமீதான சேஷிதருநான்முகனே

(வசனம்)கேளும்பிரமதேவனோஎகாங்கரத்தினுலுலகையாளப்பட்ட
மன்னர் நீதியுடனேநடப்பார்கள் மற்றபிராசாக்களுக்கெல்லாம்நீதி
தெரியுமா தெரியாது குறிப்புயிராது அரசசெலுத்தவுந்தெரியாதுபல்
பலவிதமாயிருக்கும் நான்முகதேவனோ.

விசுவாமித்திரன்-பிரமதேவன்சபைக்குவருகிற-பொதுவிருத்தம்

மண்டலமகிழப்பெற்ற வானவாய்கத்துதிக்க
தெண்ணிசக்கரங்கிலேந்தி திசைமுகனருகனுக்கு
அண்டங்களகிடுகிடுடனன ஆக்கிரமித்தட்டிக்கொண்டு
மிண்டர்க்குமிண்டான விசுவாமித்திரன்வருகின்றாரே.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் உலகத்தைச் சிருட்டிக்கும்பழகாவியபிர
மதேவன் சபைக்கு தபேந்திரயாகிய சாபானுக்கிரகசாமார்த்திய விஸ்
வரமித்திரமகாவி வருகிரவிதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர்வருகிற-ஓடி-தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்
பல்லவி.

மிருத்த தப மிருத்த பிரதாய விஸ்வாமித்திரனானே

யஅ மார்க்கண்டேயர்விவரம்

அனுபல்லவி.

தகத்துக்கதிபதிகெஜபதிநானிதை
சதுமாருகவனு மரிவாநின்னமென்ன
தபசிமார்களெனைச்சநெனப்பணிசுவார்
சட்டதிட்டஅட்டிசையினும் (மிகுத்)

சரணங்கள்.

அண்டரண்டநவகண்டத்தைக்	காட்டுவேன்
அனாநொடிதனிற்றிசைமுகனையு	மோட்டுவேன்
தெண்டுகையினிற்றிசைத்தோர்நாயு	மாட்டுவேன்
செகதலம்போலேயொருசெகதலங்	காட்டுவேன்
மிண்டர்தங்களைநான்முடுக்குடன்	வாட்டுவேன்
வீரமானதொருவேடமும்	பூட்டுவேன்
கண்டபேர்களடிமிசைவிழ	மீட்டுவேன்
கதிதபத்தினில்மிகக்கனம்பா	ராட்டுவேன்

கனத்தனெஞ்சிலினைத்ததெல்லாங்
கடுகிமுடிப்பேனதுசநதொடுக்கவெடுப்பேந்வுச (மிகுத்)

கட்டியக்காரன்-பிரமாவக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நன்னயவாணிகன்னை நாவிலிலமைத்துதுய்ய
அன்னவாகனத்திலேறு மையவேநின்றாள்போற்றி
இந்நிலந்தனிஊமற்று மிருக்கின்மனிலத்திலுஞ்சீர்
மன்னியவியல்வாமித்திர மாமுனிவந்திட்டாரோ.

பிரமா-கட்டியன்குச்சொல் - வசனம்

ஆஃஆ சந்தேஷம் சந்தோஷம் கட்டியக்காரா

விஸ்வாமித்திரர்-பிரமாவக்குச்சொல்-விருத்தம்

சட்டதிட்டமதாய்வாழ்ஞ் சதுர்த்திசைமிகவல்லோனே
திட்டமதாய்விளங்குந் தேவேந்திரராசன்கள
கட்டுதிட்டங்களுக்கனசபை யிருப்பதேது
பொட்டெனப்புகலுமிந்தப் புதுமையையெனக்குத்தானே

(வசனம்)சேனும்பிரமதேவனே ஓய்தேவேந்திரமகாரா
சனேனக்காலத்திலும்இவ்விதமாகச்சபைகூடினதில்லையே
இன்றையத்தினம் மகாகட்டுங்காவலுமாக யிருக்கவேண்டி
யதென்ன அதையெனக்குத் தெரியச்சொலுந் தேவேந்
திரமகாராசனே.

தேவேந்திரன்- விஸ்வாமித்திரனுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

திசைமுகன் சபையிலார்தான் சிரப்படன்வந்தபோது
வசிதமாய்நீரும்வந்தா லொன்றுடனென்றுபேசும்

கசிதியைக்கொடுப்பிரப்போ களறிகளநடுநடுங்கும்
விசிதம்தறிவீரிங்கு வீற்றிருந்திடுகுவீரே

(வசனம்) கேளும் விஸ்வாமித்திரரோ இந்தபிரம்சபைக்கு யார்வந்த
போதிலும்பேசாமல்தானிருப்பார்கள்நீர்வந்துவிட்டால்ஒன் னுடனே
பெயர்ந்துபேசுத்தலைப்படும ஆகையாலிந்த ஆசனத்திலிருமவிஸ்வாமி
த்திரரே-

விஸ்வாமித்திரர் சொல்-வசனம்

அப்படியேயிருக்கின்றேன் தேவேந்திரமகாராசனே

பிரமதேவர்சபைக்கு- வதிஷ்டமகாமுனிவருகிற பொது - விருத்தம்

வீரியவிஸ்வாமித்திரர் வீற்றிருந்திட்டபோது
சூரியனொளிவுபோலத் துலங்குநான் முகன்சபைக்கு
பாரியசடையுடைத்தாய் பழுத்ததோர்மேனிபெற்ற
ஆரியவதிஷ்டர்வாரா ரனைவருமகிழ்த்தானே

வதிஷ்டர்வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னுகவராளி-அட தாளம்

பல்லவி

மாமுனிவந்தார்- வதிஷ்ட- மாமுனிவந்தார்

அதுபல்லவி

நேமகமாகவேநிஷ்டையில்

சிற்றவர்

நேத்தியதாய்மகா

சூத்திரங்கற்றவர் (மாமுனி)

சரணங்கள்

வேதவக்கிபரளி	தபந்துக்குமெஞ்ஞானி
மாதவத்தோரெல்லாம்	வந்துபணிந்திடும்
வன்மையதானந்த	மன்மைபடைத்திடும் (மாமு)
சகலகலைக்கியாளி	சுவசெபதபத்திற்குமுக்கியன்
அநிலமெல்லாம்புக	ழானந்தமாகிய
அதிபதிமன்னர்க்கு	மகிசுகுகொடுத்திடும்
வேதியர்நேசன்தேவநிதம்	வேண்டுமெவகவாசன்
ஆதிபராபர	மானவருக்கன்பன்
ஆதித்திடமன	தாமிககளித்திடும் (மாமு)

கட்டியங்கரன்- பிரமாவுக்குச்சொல்- விருத்தம்

மணிகொள்சத்பலவாய்பின்னு மாமுநிரகிழ்நீண்ட
பணிகொள்மேனியனேநல்ல பால்ன மரவிவம்மையானூந்
திணிகொளும்புயனே நன்கார்தினை முகதேவேபோற்றி
மணிகரங்கொள்வதிஷ்ட மகாமுனிவந்திட்டாரே

பிரமா- கட்டியனுக்குச்சொல்- வசனம்.

ஆ. ஆ. அவரும்வந்தாரா மிகவுஞ்சந்தேஷமாயிற்று

வதிஷ்டர்- பிரமாவுக்குச்சொல்- வாழிவருத்தம்

நாடோங்கும்படிசுருஷ்டிக்கு நான்முகனேநீவாழி

சுடேறிவிளங்குகின்ற விந்திரனேநீவாழி

காடேறிதவத்தைச்செய்யுங் கெனசுகனேநீவாழி

நீடுபுகரலமற்ற நீங்கனெல்லோரம்வாழி

(வசனம்)நான்முகதேவனேவாழிஇந்திரமகாராசனேவாழிமற்றுமிருக்கப்பட்டயாவரும்வநிவாழி.

தேவேந்திரன்-வதிஷ்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்

வாழ்வீனொன்றெனவேவந்தவதிஷ்டமாமுனிவரேகேள்

ஆழ்கடருன்னமிந்த அண்டரண்டங்கனெல்லாம்

குழகின்றபிரமலோகத் தோருமாமுனிவரோடும்

தாழ்வில்லாமன்னரோடுஞ் சபையில்வீற்றிருந்திடரே

(வசனம்)வாரும்வதிஷ்ட மகாமுனிவரே பிரலோகத்தாரோடுங்கட்டியமற்றதப்புகளோடும் இந்தராசாக்களோடுங்கட்டவிஸ்வாமயித்திரருக்கருகேஇந்தஆசனத்திலவீற்றிருஞ்சுவாமி.

வதிஷ்டர்சொல்-வசனம்.

மகாபாங்கியம் மகாபாங்கியம் இந்திரபுதியே

பிரமா- சப்தரிஷிகளுஞ் சொல்-கவி.

மாதவத்தேவரே மகாசபைதனிலே

வேதங்கள்கற்ற வியாசர்வந்தனரா

(வசனம்)கேளும்சப்தரிஷிகளே இவடமவரப்பட்டபேரனேவரும் வந்தனும்வராததும்பார்த்தீர்களுவேதவியாசரும்வந்தாராபாருந்கன்

சப்தரிஷிகள்-பிரமாவுக்குச்சொல்-கவி

முந்திரான்முகனே முறைவேதமேந்தி

வந்திடென்னியாசர் வரயில்லையையா

பிரமா-சப்தரிஷிகளுக்குச்சொல்-சொக்கம்

சப்தரிஷிமார்களேயென சபையிலறிந்தருங்கட்டியரே

ஆத்துமரியாதையோடு மருகினிஸைபாய்ச்சென்று

வந்ததைபுத்தியுறவேத வியாசர்தனோக்கணடழைத்து

இத்தட்டத்தில்ருவவீரே யெனமன ஆமகிற்றந்திடவே

(வசனம்)கேளுங்கள் சப்தரிஷிகளேநீங்களாவதுஒருவர்அல்லதுஆரடர அடாக்கட்டியக்காராநியாவதுபோய் சிக்கிரமாக வேதவியாசரை அழைத்து வாருங்கள்.

கட்டியக்காரன்-பிரமர்வுக்குச்சொல்.விருத்தம்

தேவரெங்கனையழைத்து சேதிகளுரைத்தபின்பு
தீவரமாகச்சென்று செபதபநிலையிற்சார்ந்த
காவியவியாசர்தன்னைக் கண்டழைத்தோடியிங்கு
வாவென்றபோதேயிதோ வருகிறார்வியாசர்தானே

(வசனம்)கேளுஞ்சுவாமிதாங்கள் வேதங்களை சிக்கறுத்தவேதவியாசரையழைத்துவாவென்று சொன்னபோதேயிதோவருகிறார்வேதவியாசர்சுவாமி

வேதவியாசர்-வருகிற-தரு-இம்-நாதநாமக்கிரியை அ-தானம்
பல்லவி.

வந்தார்வந்தனரே வேதவியாசர்
வந்தார்வந்தனரே

அநுபல்லவி.

தந்திராதிசையெல்லாஞ்சபிக்குமெஞ்ஞானருரு
தொந்தொந்தோமெனத் துலங்கும்பிரமசபைக்கு (வந்தார்)
சரணங்களு.

மெய்யில் வெண்ணீறுமணிந்திட்ட
வேடிக்கைபாரும்
ஐயன்நான்முகன் கொலுவினில்வீழ்ந்திட
கையிற்றுவடமேந்திபயாநாடெனது (வந்தார்)

சாந்திரமேந்தி பூமியில்லை
சுரஸ்திரகர்ந்தி
தோற்றும்பாவனைபேரலத்துலங்குஞ்சடைபிடித்து
நேத்தியதாய்சபைகார்த்தபிரமாமுன்னில் (வந்தார்)

கலையினிலயோக்கியர் குறைவில்லாத
கபன சிலாகியா
பலபலசாஸ்திரம்படித்துத்தெளிந்தவர்
நிலையுள்ளமதிதிருகலைமகனே நசர்பால் (வந்தார்)

வேதவியாசர்-பிரமர்வுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வித்துவஜனங்களோடு மெய்யில்வெண்ணீறுபுகம்
தத்துவங்கற்றயோகதபசுளோடுகூடி
இத்தண்டசபையில்வாழுமெழில்சுதூர்முகவனரே
பத்தியாயெனையழைத்த பாக்யெஞ்சோஸ்துனரே

(வசனம்)கேளும்பிரமதேவரே சப்தரிஷிகளோடும்வித்துவஜ்ஞங்
கழ்ளாடுங்கூடிமழகாயிருக்கப்பட்ட சபைக்குள்ளையழைப்பித்தகாரி
யந்தெரியச்சொல்லும் பிரமதேவரே.

பிரம்மா-வேதவியாசருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வேதத்தையமுதாய்கொள்ளும் வேதவியாசரேகேள்
மாதவத்தினிலுயர்ந்த மாமுனிவர்கள்தன்பக்கல்
நீதியாயுமையழைத்த நிலைதனைச்சொல்வேனிந்த
இதிலாசனத்திலே வீற்றிருந்திடிரிந்துகிடரே

(வசனம்)கேளும்வியாசரே உம்மையிந்தசபைக்குஅழைப்பித்தகா
ரியஞ்சொல்லுகிறேன் இந்தஆசனத்திலிருந்திடும் வேதவியாசரே

பொதுவிருத்தம்.

வேதவியாசர்வந்து வேடிக்கையாய்விளங்கும்
நாதனுன்முகவன்பக்கல் நலமுட னிருக்கும்போது
பூதலந்தன்னில்வாமும் புண்ணியமிருகண்டேயர்
ஒகியசீஷர்வாரா குலதொலாமகிழுந்தானே

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் பிரமதேவர்சபையில்சப்தரிஷிகள்முத
ல்வதிஷ்டர்விஸ்வாமித்திரர் வேதவியாசர்முதலானவர்கள் வந்திருக்
ளும்போதுமிருகண்டமகாரிவி சீஷர்களவருகிறவிதங்காண்க.

சஷர்வருமபு-ரு-தி-ம்-சங்கராபரணம்-

பல்லவி

மாமுனிசீஷர்கள்நாங்களே-செய-மாமுனிசீஷர்கள்நாங்களே
ஆ-ஆ-சிவ-சிவ-ஆ-ஆ.

சிவசிவவென்றித்தவமதுபுரிந்திடும் (மாமுனி)

ஆ-ஆ-அர-கர-ஆஆ-அர கர-ஆஆ.

அரகரவென்றிதம்பரமனைத்துதிசெய்யும் (மாமுனி)

ஆ ஆ-செப தப-ஆஆ-செபதப-ஆஆ-செப தப-ஆஆ

செபதபநிலையுள்ள கடவிதமிருகண்ட (மாமுனி)

ஆஆ-தகுரத்ததி ஆஆதகுரத்ததி-ஆஆ

தகுரத்ததிநூரத்ததியி-தத்தநிநாநாநித்திங்கணத்தோமென (மா)

அநுபல்லவி

சாயியைநிதந்துதிப்போம் நேமநிஷ்டையாயிருப்போம்

நாணிமாயிருகண்டர் அரண்மனைகாத்திடும் (மாமுனி)

சரணங்கள்

பூசைபெட்டியையேந்துவோம் - அதில்
இருக்கின் தநீறெடுத்துவுருக்கமாயச்சிவன்பாதம்
போற்றுவோம் நெற்றியிற்சாற்றுவோம்
தாசனைப்போலேதிரிவோம் நசனைப்பிரிவோம்

(மாழு)

சீஷர்கள்-சைசக்ஞ்செனல்-விருத்தம்

இதுயென்ன சென்னநிந்த லிடிப்படுகிறீர்கள்
பதிவிட்டுவேஷம்பார்க்கப் பட்சமாய்த்தானேவந்தீர்
மதமுற்றுக்கூச்சலிட்டு மல்லுபேர் செய்யலாமோ
குதிகுதித்தேசமிப்போய் கூப்பிடாதிருந்திடரே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சனங்களே நீங்கள் வேஷம்பார்க்கத்தானேவந்தீர்கள் அதைப்பாராமல் இப்படிக்கெல்லாம்படுகிற சனனம் என்ன சனனம் மதமுற்றுக் கூச்சலிட்டுப் பேர் செய்யலாமா சபிக்கப்போறோங் கூப்பிடாதிருங்கள் அடாதம்பி ஞானசிரோன்மணிலெள்ளைப்போரில்லை எண்ணையென்கொள்ளை கொள்ளையாயிருக்குதுபார் ஆம்மெய்தான் மெய்தான் பல்லப்பல்லத்திதந்து 'கூட்டுதடா' அடாதம்பிமணி நெண்டாமணிகாட்டயில்லை காட்டயில்லையே கூட்டங்கூட்டமாய்க்காட்டயில்லை காட்டயில்லை எண்ணையே கூட்டங்கூட்டமாய்க்காட்டுதுபார்க்கிங் அடாதம்பிமணி நெண்டாமணி ஏனையிவர்கனிப்படி கூச்சலிடுகிறார்களே பேபே பேசினபேருக்கு ஆப்படிக்கிறது ஆட்டித்தால் சரியா சரியில்லாவிட்டால் விரியப்பொத்துகிறது அதுவுஞ்சரிபலகேளும் சனங்களே.

சீஷர் சொல்-தரு. ஆம்-சங்கராபரணம்-ருபகதாளம்

பல்லவி

கூப்பிடாதிருங்கள் ஜனங்களே சபையோரே சற்றேநோம்
சற்றுகெடி கூப்பிடாதிருங்கள்

அதுபல்லவி

கூப்பிடாதிருங்களேன் குளறவோவந்தீர்கள்
கோஷ்டமேனிகிறீர் நாட்டுக்கிடாக்களே

(கூப்பி)

சரணங்கள்

சாட்பாடுஷண்டரே நாம்பூலங்கொண்டரோ
சட்டமாயுட்கார்ந்து திட்டமாய்ப்பாருங்கள்

(கூப்பிடா)

தபசிவருகிறார் சந்தடியாகாது

சரணென்றுலைகூப்பித்தருணம்பார்த்துசேவிப்பீர் (கூப்பிடா)

சளசளவென்றோலே சமர்த்தரென்பார்களோ
சசித்திரேவாமநாங்கள் அபத்தஞ்சொல்லோம்நீங்கள் (கூப்)

சீஷர்கள்சொல்-விருத்தம்.

மருகுலமெய்ருத்திராட்ச வடத்துடன்மார்பிழ்நூல்
பரிவுடன்விழ்நிழி பலகல்விஞானமோதி
திருவெனுமுமையானான தேவியைமனிதிலெண்ணி,
அரகரசம்போசம்பேர வெனமிருகண்டர்வாரார்

(வசனம்)கேளுங்களசனங்களே எங்கள் குச்சகமநாமுனியினுடை
யகுமாராமிருகண்டர்வருகிறார்சந்தழிபண்ணுகிருங்களசனங்களே

மிருகண்டர்வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

திருமண்டலம்புகழ் நிறைகண்டசெபதப
மிருகண்டமுனிநானே

அநுபல்லவி.

சர்வசீவசெந்துக்கள் முதலாயெங்கும்படைத்த
சம்புதாசிவனே அன்பாய்மனதில்நம்பி
சரணங்கள்

பஞ்சாட்சரத்தையும்	நெஞ்சக்கருத்தினில்
பதித்துதுதித்ததை	விதித்துத்தியானஞ்செய்யும்(திரும)
எண்சாணுடம்பையும்	நஞ்சாகவேயறுத்து
எழில்பெறக்கடிகாண	வழியதைத்தெரிந்திட(திரும)
செகமீதில்வருமாய்கை	யலகைபயந்தோட
சித்திவித்திவழி	முத்திதனையறிந்த(திரும)

மிருகண்டர்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஏவல்சீஷர்களேகேளீர் யானுமேமாலேகுடும்
பாலையாளிடத்திற்சென்று பத்தியாய்வணங்கிலின்று
கூவியேமிருகண்டையர் குணமுடனழைத்தா ரென்று
தேவியையெனதுபகல் சீக்கிரமழைத்துவாரீர்

(வசனம்)அடாமனோன்மணி அடாஞானச்சிரோன்மணி அடாமணி
கெண்டாமணி அடாமவுணசிந்தாமணியீங்கள் எனதுதேவியான ஞான
ச்சிராவரின் ஆசீர்மத்துக்குப்பேரய் மகாபத்தியுடனே வணங்கினான்
அழைத்துவரச்சொன்னதாக அழைத்துவாருங்களப்பாசீஷர்களே

முதல்சீஷன்-மற்றசீஷருக்குச்சொல்-வசனம்.

அடாதம்பி ஞானச்சிரோன்மணிகெண்டாமணி அடாமவுனசிந்தாமணியுயர்நமது அம்மர்னை அழைத்துவரச்சொன்னார்நாம் போய் அழைத்துவருவோம் வாருங்கள் அப்படியேபோவோம்.

சீஷர்கள்-ஞானச்சதிராளுக்குச் சொற்-கவி.

அம்மாவம்மாயெங்களைப்பெற்ற

ருதரித்திடுந்தாயே

அம்மாசரணமிகசரணம்

அன்னையேயம்மாவம்மணியே

ஞானச்சதிரான்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-கவி.

ஆரப்பாரீங்களாரப்பா ஆசீர்மந்தேடியேவந்தோர்
ஆரப்பாரயேன்கைத்தட்டி அழைக்கிறீர்நாரப்பா

சீஷர்கள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-கவி

மாதா வேளீர்தான்பெற்ற மக்களம்மாமிருகண்டர்
ஆதாரம்செய்சீஷரம்மா அம்மாவுன்பால்வந்தோமே

ஞானச்சதிரான்-சீஷருக்குச்சொல்-கவி.

அன்னையேயுபர்பால்வந்தோமென் றறிக்கையிட்டபாலகரே
என்னகாரியமதாய்வந்தீர் இயம்புமாமுனிசீஷர்களே

சீஷர்கள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

சின்னேரிடையினுரே தெரிவையர்களுக்குயர்ந்த
அன்னமேமயிலேதேனே அரம்பையூர்வசியோர்போதும்
கன்னியேயுன்னையையர் கடிதிலிலழைத்துக்கொண்டு
இந்நிமிஷத்திலவாவென் றியம்பினார்வருவாயம்மா.

(வசனம்)கேளும் எங்களைப்பெற்றதாயாகிய ஞானச்சதிரோனுயர்உ
ம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார்ஆசீர்மம்விட்டிசிக்கிரமா
கவாருமம்மா.

ஞானச்சதிரான் சீஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மெய்யினில்நீறுபூசி விளங்குஞ்சீஷர்களேகேரீர்
கையினில்செபமாலேந்தி கபனத்திலிருக்குமெந்தன்
ஐயருமழைத்தபோதே ஆசீர்மத்திருக்கொணுது
பையவேபோவோம்வாரீர் பாலவேவிரைவிறுனே

(வசனம்)கேளுமைந்தர்களே எந்தனையராகியமிருகண்டர் அழைத்
துவரச்சொன்னபோதே நானிவ்விடமிருககப் போகாது இதோவரு
கிறேன் வாருங்கள்பா சீஷர்களே.

சீஷர்கள் மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி
தையலார்ஞானச் சதிமொழந்தாயை
ஐயமோநொடியி லழைத்தோடிவந்தோம்

மிருகண்டர் சீஷர்களுக்குச்சொல் கவி.
வந்தசீஷர்களை மகாபாக்கியந்தாள்
எந்தன்பக்கலிலே யிருந்திடுவீரே

ஞானச்சதிராள் மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி.
அந்தணனாரேவேத மறிந்திடுநொளிவாரே
மந்நிரநாலுணர்ந்த வள்ளலேசரணமைப்பா
அந்நமதாகவிடீபா ஆசீர்மந்தனிலிருந்த
எந்தனையழைத்தசேதி யினனதென் மருளுவீரே

(வசனம்)கரணஞ்சாணம் மந்திரநாலுணர்ந்த என்பிராணனாதா ஆசீ
ர்மத்திலிருந்தள்ளையழைப்பித்த காரியம் அருளிச்செய்ய வேணுந்
தவராமி

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மனைவியேயுனையழைத்த வாழினைச்சொல்வேனல்லே
நினைவொமொழிர்மத்தில் நீபதலமாதாய்ப்பெண்ணே
உனதடிபூர்த்திருப்பா யுயர்திசைமுகன்சபைக்கு
அனைவரும்போறார்பெண்ணே யானும்போய்வருகுவேனே

(வசனம்)வாராய்பெண்ணே. ஞானச்சதிரேநம்மைப்போன்றதபரி
கனா யிருக்கப்பட்டவர்க ளனைவரும் பிரமசபையில் காரணவிசேஷம்
றியப்போறார்கள் ஆகையால் நானும்போய்வருகிறேன்நீ ஆசீர்மத்திலு
உனதுதிருவடியைப்பார்த்துக்கொண்டுவெகுபதலமாயிரும்பெண்ணே

ஞானங் சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்
நான்முகன்சபையிலே தான் நடந்திடும்வாறுகேழ்க்க
மானியாயெனையழைத்து மதிபுரைத்திட்டநாதர்
நானுமேயாசீர்மத்தில் நற்புத்திகொண்டிருப்பேன்
கானமாய்நீருஞ்சென்று கடிநனில்வருகுவீரே

(வசனம்)கேளும் என்பிராணநாதரே தேவரீர் பிரமசபைக்குப்போ
ய்அவிடத்தில் நடக்கப்பட்ட விசேஷங்களை யெல்லாம் அறிந்துவாரும்
அடியா ளாசீர்மத்தில் பதலமாகவிருக்கிறேன் சவாமி.

மிருகண்டர்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சீஷரேகேள்விந்த திசைமுகன்சபைக்குப்போது
பாசமாய்ப்போகவேண்டும் பாவைதன்பக்கல்தானே

ஆசீர்மத்திரண்டுபோர்க ளடிபனிந்தேயிருங்கள்
நேசமுற்றிரண்டுபோர்தா னென்னுடனவருகுவீரே

(வசனம்) ஆரடாமநொன்மணி அடாநூனச்சிரோன்மணி அடாம
ணிகெண்டாமணி அடாமவனுசிந்தாமணி நான் பிர்மசபைக்குப் போக
வேணும். ஆதலால் நீங்களிரண்டுபோ நம்முடைய ஆசீர்மத்திலிருங்கள்ம
ற்றிரண்டுபோர்என்னுடனே கூடவாருங்களப்பா.

சீஷர்கள் சொல்வசனம்.

அப்படியே வருகிறோஞ்சுவாயி.

யிருகண்டர்பிர்மசபைக்குவருகிற

தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாஸம்.

பல்லவி.

நான் முகன்சபைபாடியே நடப்போம்வாரும்வாருஞ் சீஷரோ
நான் முகன்சபைபாடியே நடப்போம்.

அநுபல்லவி

மான்விநிமடமாதிகைவிட்டு

வானமெங்கினுந்தான்புகழ்நதிட

(நான்)

சாணங்கள்.

வாய்பொத்திபயமாகவாருங்கள்

மாமுனிவர்கண்டாலெனச் சொல்வார்

(நான்)

அர-அர-அரென்றேதுதி

அடிக்கடி சொல்லிமுடிக்குடனவாரும்

(நான்).

இத்தலமெல்லாமிதுவதிசெயம்

என்னிடவேவெகுவன்னிதத்துடன்

(நான்)

யிருகண்டர்-பிர்மா-முதலிய-மற்றவர்களுக்குச் சொல்வந்தன.

விருத்தம்

சகலசம்பத்தாலிந்தசபைதனிற் பெரியோர்குமு

அதிலமெல்லாந்துதிக்குமையனே நான்வந்தனஞ்செய்

தகமிகமழிந்தேன்மிக்கசம்பிரமமாயிருக்கும்.

மகிமைமாமுனியிந்திரர்க்கும்வந்தனமுட்கொள்வீரே

(வசனம்) சூரனஞ்சூரணம்பிர்மதேவரேபுமக்குவந்தனம்தேவேந்தி
ரூபதியே புமக்குவந்தனம்தேவதவியாசரேமற்றபெரியோர்களாகியத
பத்தோர்க்கெல்லாம்வந்தனம்.

தேவேந்திரன்-யிருகண்டருக்குச் சொல்-விருத்தம்

வந்தனஞ்செய்துவந்தமாயிருகண்டனரே

தொந்தமாய்விற்றிருக்குஞ்சுபமுள்ளமுனிவரோடு

விறையாய்நீருமிங்கேவேடிக்கையாகச்செய்த
இந்தவாசனத்திலேதானிருந்திடிரந்திடீரோ
வசனம்)வாருவாருமிருகண்டரே இந்ததபசிகளோடுங்ஊசனத்
திலிருந்துவிடுவீர்மிருகண்டரே

மிருகண்டர்-வசனம் அப்படியே இருக்கிறேன்-இந்திரபூதி.

வதிஷ்டர்-பிரம்மாவுக்குச்சொரல்-விருத்தம்

திருமுகத்தயனேகேரீர்செகந்தனிலேயெந்நேரம்
உசுதமதாஸநீதியரைக்கிருமதிடத்தில்
வனையுள்ளமநவத்தோர்மன்னவர்வந்திருந்து
இசைமொழியுரைப்பார்காணேனிப்படியிருக்கலாமோ

(வசனம்)சேனும்பிரம்மதேவனே உலகத்தில் எந்ததிருச்சபையிலு
ம்நீதிராநங்களை எந்ரேமும்பேசிக்கொண்டேயிருப்பார்தளஉம்முடை
யகொலுவில்வெகுதபசிகளிருந்தும் இராஜாக்களிருந்தும் ஒருசாரமா
கிலும்பேசவில்லையேஇப்படிக்கிருக்கலாமோபிரம்மதேவனே

விஸ்வாமித்திரன்-வதிஷ்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்

இப்படியிருக்கலாமோவென்றுமேவதிஷ்டாநீதான்.
ஒப்புடன் சொல்லவந்தாயுனக்கென்னதெரியும்ததை
செப்படாபார்ப்போமிந்ததிசைமுகனின்னுள்ளோர்கள்
எப்படியானாலுமெச்சயிடந்தேடிக்கொள்ளுவாயே.

(வசனம்)அடாவடாவதிஷ்டா இந்தசபையிலேநானிருப்பதையும்பா
ராமல்எங்களைப்பார்த்துநகைத்துஇப்படியிருக்கலாமோவென்றுநீகே
ழ்க்கலாமா நல்லதுஉலகத்திலுள்ளஎனசாரம்வழங்குகின்றது இங்கே
ள்ளவழங்காமற்போனதுநீதான் நிந்தநீதிசாரங்களை இந்தசபையில்
எம்படாபார்ப்போம்இவர்களெல்லா மெச்சவார்கள்.

வதிஷ்டர்-விஸ்வாமித்திரனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

நீயெனைக்கேழ்க்கலாமோ நிலலடாவிஸ்வாமித்திரா
பேயரைப்போலெழுநதுமினத்துராயுந்தனுக்கு
ஞாயமுந்தெரியுமோடாநான்முகனகொலுவிலுந்தன்
சாயமுமெடுத்துப்போகுஞ்சபைவிட்டிநடந்திடாயே

வசனம்)அடாவடாவிஸ்வாமித்திராநீயெனைக்கேழ்க்கத்தகுமாஉ
ன்னுடனேநான்பேசவில்லையேன் பேயனைபோலேபிளத்திவறியு
ய்உனக்குஞானவுகிதந்தெரியுமா யோக்கியாயோக்கியநதான் தெரியு
மாவீண்வேலைவத்துக்கொள்ளாதே இந்தபிரம்மசபையிலே உன்னு

டைவசாயமெடுத்துப்போகக் காலமாச்சதுமேசாமல் இக்
தசபாயைவிட்டுமூன்றுபோடா விஸ்வாமித்திரர்.

விஸ்வாமித்திரருக்கும்-வதிஷ்டருக்கும்-தர்க்கம்.

கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னாருவரானி-அட-தாளம்

விஸ்வாமித்திரன்-சொல்லல்

சட்டஞ்சட்டமெந்தன்கட்டுக்குளகப்பட்டாய்

கெட்டமதியுடையவதிஷ்டா-மெத்த

துஷ்டத்தனமுடையவதிஷ்டா

வதிஷ்டர்-சொல்லல்

துஷ்டப்புக்தியினுல்கெட்டிப்போ-காவமே

சட்டமாயவரலாச்சேகோசிக-அன

பெட்டுங்குலையலாச்சேகோசிகா

விஸ்வாமித்திரர்-சொல்லல்

இத்தண்டசபையினித்தந்தவன் பேரலவந்

மெத்தபேசாதாவதிஷ்டா-மெத்த

தத்திவீசாதாவதிஷ்டா

வதிஷ்டர்-சொல்லல்

கெத்தித்தத்திடாதேச்சத்தநாயப்போலே

ஒத்தியிருந்திடடாகோசிகா-எந்தன்

கீத்தைதெரிந்திடடாகோசிகா

விஸ்வாமித்திரர்-சொல்லல்.

வெள்ளையாய்நரைத்துநீதள்ளாடுங்கிழமாரி

துள்ளலேக்காட்டாதேவதிஷ்டா-மெத்த

சள்ளலேகட்டாதேவதிஷ்டா

வதிஷ்டர்-சொல்லல்

சள்ளலெனக்கேண்டாகொள்ளிசொசைப்போல்

துள்ளலேத்துள்ளுறைய்கோசிகா

தள்ளித்தள்ளிவராய்கேசிகா

விஸ்வாமித்திரர்-சொல்லல்

எந்தனுக்கெதிரின்னுவந்தமடும்பேசாதே

தந்ததம்விழவடிப்பேன் வதிஷ்டா-வேசி

மைந்தாயுனைக்கெடுப்பேன்-வதிஷ்டா

வதிஷ்டர்-சொல்லல்

மைந்தனுக்குச்சிஷ்டெந்தவிதமாமென்று

இந்தசபையிந்தேளுக்கோசிகா-அது

எந்தவழியிலய்ருங்கோசிகா

விஸ்வாமித்திரர்-வதிஷ்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்

எனையார்த்துப்பயந்திடாமலென்னுடனெதிர்த்துயெந்தன்
மனதினையறிந்திடாமல்மடையனவதிஷ்டாரீதான்
இனியாகிலும்புத்தியுன் டாயிருந்திட்டாலெனதுகோபம்
தனைநீக்கியுன்னையிந்தசபையினில்வைப்பேன்கண்டாய்

(வசனம்) அடாவடாவதிஷ்டரான்னுடையகோபத்தைப்பார்த்துப்
யப்படாமலெதிர்த்துஉத்தரவுக்குளறிருத்தரவு கொத்தரயல்லவாக
ல்லது இன்னேரம் இந்தபோபத்தைறிதுத்தினேன் இனியாகிலும்நீய்
ங்கியிருந்தால் இந்தசசபையிலுன்னை வைப்பேனில்லாவிட்டால்உனக்
குமெதிவேறேருடக்கும் பிரடாவதிஷ்டர்.

வதிஷ்டர்-விஸ்வாமித்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னடாவிஸ்வாமித்திரா யித்திராசன்முன்னில்
சொன்னசொல்சபையோர்கேட்டுசொர்ந்துமேநுகைநுகைத்தி
உன்னிடப்பவுலையெல்லாமுன்னத்திலலைத்தாரிந்தச்
சின்னமேன்பெற்றுக்கொண்டாய்செவையுடனிருக்கொணுதோ

(வசனம்) சபாசடாவிசுவாமித்திரா இந்திராசன்முன்னிலுமின்
னம்இந்தசபையோர்முன்னிலும்நீசொன்னதைக்கேட்டுகுலுங்குகைக்
த்து அங்நினேசொந்து உள்ளத்திழிவைத்துக்கொண்டார்கள் அதுவே
பாடும்இந்தச்சின்னமேன்பெற்றுக்கொள்ளவேணுங்கொசிகா.

தேவேந்திரன்-விஸ்வாமித்திரருக்குச்சொல்-விருத்தம்

வேதத்தின்பயனுணர்ந்த விஸ்வாமித்திரரேகேளிர்
மாதவத்தினிலுயர்ந்த வதிஷ்டமாமுனிவரேகேள்
ஏதுகாலமுறங்கட்கூறிந்த போராட்டந்தானே
ஆதலாலின்போராட்டமாகாது பொருத்திடரே

(வசனம்) வாரும்விஸ்வாமித்திரரேகேளும் வதிஷ்டமாமுனிவரே
ந்தகாலமும் உங்களுக்கு இந்தபோராட்டந்தான் மற்றொன்றுமில்லைஆ
னதால்இப்போது என்னேப்பற்றி பொருத்திருங்கள் காரணவிசேஷ
ம்பெசுவேனும் விசுவாமித்திரரே வதிஷ்டமாகாமுனிவரே.

மாம்மா-தேவேந்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

இந்திராசனேகேளிருடிகளிருவருக்கும்
வந்தபொல்லாங்குக்கேற்ற வழிதேடிசொற்கொடுத்தீர்

முந்திபோர்செய்தோருந்தன் மொழிதன்னதிருந்திடீர்கள்
சந்தோஷமிந்தஞாயஞ் சகலர்க்குமழகதாச்சே

(வசனம்) கேளும்இந்திரராசனே நல்லவுபாயமெடுத்து இவர்க
ளுக்கேற்றநியாயஞ்சொல்லி சண்டையைநிறுத்திவிட்டீர் அவர்களும்
உமதுசொல்தள்ளாமல் நின்னுவிட்டார்கள் அதுவேசகலபேருக்கும்
அழகாச்சது என்மனமுமழகாச்சது இந்திராசனே.

தேவேந்திரன்-பிரமாவுக்குச்சொல்-விருத்தம்

சிஷ்டிக்குங்கர்த்தனுன திசைமுகத்தயனேகேவீர்
சட்டமாய்கொலுவிருக்குந் தபசிகள்பெரியோரெல்லாம்
பொட்டெனவெழுந்திருந்து புகலிடம்பேரதாமுன்னம்
கட்கொராணவிசேஷங் களைக்கேட்டேயனுப்புவீரே.

(வசனம்)கேளுந் பிரமதேவனே இந்தவநிஷ்டர் விஸ்வா மித்திரரா
லே பின்வருக்கிவ்நேரமாயிற்று மேலுமநமதுகொலுவில் வந்திருக்
கும்பெரியோர்களுெல்லாம் அவர்களிருப்பிடம் எழுந்துநடவாமுன்ன
ம் இன்னமேதாகிலுங்காண விசேஷமரியவேண்டியதாயிருந்தால்அ
யிற்றுக்கொண்டு யரவருக்குஞ் செலவுகாரும்பிரமதேவனே.

பிரம-வேதவியாசருக்குச்சொல்-விருத்தம்

வேதவேதியர்களுமும் வியாசரோபுமிதன்னில்
ஆனேத்துக்கோர்பிள்ளை யாகிலும்மில்லாதார்க்கு
நீதியாய்ச்சொர்க்கபாக்கியம் நேரிடுமெவநிந்து
இதிலாமலெயெனக்குத் திறமுடன் தெரிவிப்பிரே

(வசனம்)கேளும்வேதவியாசரே பூமியிலிருக்கார்களும் பிள்ளையில்
லாதிருந்தால் அப்பேர்க்கொற்றவர்களுக்கு சொர்க்கமுண்டோ இல்லை
யோசொல்லும் வேதவியாசரே.

தேவியாசர்-பிரமாவுக்குச்சொல்-விருத்தம்

வெரிவதுமென்னபிரமதேவனே சொல்லக்கேவீர்
அநிகுளிரென்றுபிள்ளை யாகிலும்மில்லாதார்க்கு
இருபிரப்பினிலுஞ்சொர்க்க மில்லாதனெனவேதத்தில்
முறையமதிடுவேத முற்றிலுஞ்சோதித்தேனே

(வசனம்)கேளும்பிரமதேவனே உலகத்தில் பிள்ளையில்லாதவர்களு
க்குச் சொர்க்கமில்லையென்று சட்டமாய் வேதத்திற்சொல்லுகின்றது
முற்றிலும் நன்றாகப்பரிசேரதித்தேன் பிரமதேவனே

மிருகண்டர்வேதவியாசருக்குச்சொல்விருத்தம்

உள்ளமுங்கலங்கவேதா னுரைத்திடெவியாசரேகேள்
பிள்ளைதானில்லாவிட்டாற் பிள்ளையுண்டாவதற்கு
கள்ளமில்லாமலெந்தன் கருத்தினுக்கரியத்தானே
மெள்ளனவுபாயமொன்று விளம்பிடவேனுமையா

(வசனம்) கேளும் வேதவியாசரே பிர்மாமொழிக்குச்சரியாய் அத்
தாட்சிரீர் சொன்னதுஞ்சரியே பூமியில் இல்லாதபேருக்குப் பிள்ளை
வேண்டுமென்கிறதாய் ஆசையுமிருந்து பிள்ளையில்லாமலிருந்தால் அவர்
கருக்குப்பிள்ளையுண்டாகிறதற்கு உபாயமுண்டாயில்லை அதை விளங்க
கச்சொல்லவேண்டுமெனயாவேதவியாசரே.

வேதவியாசர் மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உபாயமுமென்னவேத முறைதெரிமிருகண்டரே கேள்
தபோபலத்தாலேபிள்ளை தான்வாச்செய்யவேணும்
சபாபதிதன்னைநோக்கித் தபிலைகொண்டாஸீசன்
குபேரனைப்போலேபிள்ளை கொடுத்தாட்சிக்கின்றாரே

(வசனம்) கேளும் மிருகண்டரே பிள்ளையில்லாதபேர் அடர்ந்தவனத்தி
லேசென்றுபரமசிவத்தைநோக்கிஓமனதாகஸ்திரீகளுடன்கூடதப
த்தைச்செய்தால் புத்திரபகவியங்கொடுத்தாட்சிப்பார்மிருகண்டரே

பிரம்பசபையிலுள்ளயாவருக்குஞ்சொல்-விருத்தம்

இந்திரராசனேநல் லெழில்வேதவியாசரேகேள்
கந்தரப்பசபையில்லைது துலங்குமற்றவரேகேள்
மந்திரவேதசாஸ்திர மறிந்ததுபோதும்போதும்
அந்தரங்கமதாய்வாரு மாசிரீமம்நடந்திடினே

(வசனம்) கேளுந்தேவந்திரமகாராசனே வேதவியாசரேமற்றாமி
ருகப்பபட்ட தபிக்ளேகீதிராஸ்திரங்கேட்டதுபோதும்தேசகால்மா
சகதுஅவவரவர்களாசிரீமம்போய் வாருங்கள்சபையிலுள்ளவர்களே

சபைபோர்சொல்-வசனம்

அப்படியே போய்வருகிறோம் பிர்மமதேவரே

பொதுவிருத்தம்

மதிதிகைசமுகவனுர்தன் மகாசபைதான்கலந்து
பதிதனக்கெழுந்தானிந்திரன் பரிவுடனடந்தான்பின்ன

அதிவிசிதமாய்வாமுமாசீர்மம்நடந்தார்யாரும்
சுதனிலாமிருகண்டையர் துயரமாய்ப்புலம்பலுற்றார்

கட்டியக்காசன் சொல்-வடினம்.

அகோதெப்பழியென்றால் பிர்மமசபையிலேந்து பிர்மமதேவன்
சண்மரனைக் குசென்றார் தேவேந்திரமகாராசன் அமரபுரிபட்டணத்தி
ற்குநடந்தார் இப்பாஸ்திருகண்டமுனி புத்திரனில்லாதசோகத்தினால்
விரலாபித்திழைத்தங்காண்க.

மிருகண்டர் சொல்-கொச்சகம்.

பிர்மமசபையித்தத்தற்குப் பிரியமுடன் வியாசர் சொன்ன
கர்மவிதிக்கென்ன செயவேன் கயிலையனையா னுமென்ன
துர்மதிகள் செயதேனோ துலையாதோசநிகரனோ
மர்மம்மவைத்திருந்துமென்னை வஞ்சனைகள் செய்திரோ

(வசனம்) ஹாகராகர்த்தனே பிர்மமசபையிலேவேதவியாசர் சொன்
னமொழிக்குசரியாகயெனக்குப்புத்திரனில்லையே அதுதானோ யென
க்குங்கதி நானென்ற துர்ப்புத்திரினைத்தேனோ அல்லது உமதுசெய
லோ இனிசொர்க்கங் காணாத சடலமிருந்தென்னகர்த்தனே

மிருகண்டர் சொல்-புலம்பல்

கண்ணிகள்-இ-ம்-கண்டாமிகரதாளம்

கர்த்தனே நானென்ன செய்வேன் அத்திமா முகனைப்பெற்ற
நஸ்வரா-மயேஸ்வரா

புத்திரனில்லாதவர்கள் மெத்தபாவியென்றுரைத்தார்

ஆதியே-பரஞ்சோதியே

பின்னாயில்லாதார்க்குச் சொர்க்க மில்லையென்று வியாசர் சொன்

நஸ்வரா-மயேஸ்வரா

[ர]

உள்ளமுங்கல்ங்கியுடல் துள்ளியே விழுந்தேனாய்

ஆதியே-பரஞ்சோதியே

ஒருசெவியில் நாராசங்கள் சொருகிப்போலுருகினேனே

நஸ்வரா-மயேஸ்வரா

உரிசையானவுடலிருந்து மாவதினாலென்னபலன்

ஆதியே-பரஞ்சோதியே

இச்சடலமிட்புவியில் வைத்திருந்து மாவதென்ன

நஸ்வரா-மயேஸ்வரா

தகைணமே விட்டுவிட்டால் மெச்சிடுமேலோகமெங்கும்

ஆதியே-பரஞ்சோதியே

நான் முகன் சபையிலென்னை யெனகைக்கவிதித்தாய்

நஸ்வரா-மயேஸ்வரா

மான்மழவணிந்தோனே நீ தான்கபடமாயிருந்தால்
 ஆதியே-பரஞ்-சோதியே
 பதியிருந்தும்பிதியிருந்தும் பலன்றா துநானே யென்றார்
 ஈஸ்வரா-மயேஸ்வரா
 கடயினைத்தந்திவிதழற்கோ காதல்கதன்வேணுமென்றார்
 ஆதியே-பரஞ்-சோதியே
 இந்தசேதியிந்திடாய விருந்திட்டோமேமலடாக
 ஈஸ்வரா-மயேஸ்வரா
 எந்தனாலேயாவா தொன்று பில்லையெல்லாமுன்செயலே
 ஆதியே-பரஞ்-சோதியே
 இப்பவாகிலுஞ்சுதனை யெப்படியாகிலுந்தருவாய்
 ஈஸ்வரா-மயேஸ்வரா
 தற்பரையேகதியே னப்பனேரட்கித்தருள்வாய்
 ஆதியே-பரஞ்-சோதியே

மிருகண்டர்-சீஷர்களுக்குச்சொல்விருத்தம்.
 அன்னையும்பிதாவென்றென்னை யடுத்திஷர்களுக்கெளிர்
 சொன்னசொற்றேட்டமரத்திரந் துயரமுமதிசுமானல்
 என்னமாய்நடப்பதப்பா யினைப்புமேரிகவுமாச்ச
 இந்நிலந்தணிவிருந்து இளைப்பாரிநடப்போம்வாரிர்
 (வசனம்)கேளுங்களப்பாசீஷர்களே அந்தர்மசபையிலேவேதவியா
 சர்சொன்னசொல்லைக்கேட்டு நெஞ்சங்கலங்கித்துயரமும்அதிகமாய்
 னைப்புக்கொண்டுநடக்கப்போனால் நடைகொடுக்கவில்லைஆதலால்இந்த
 சோலைரிழவில்சந்துநேரமிருந்து இளைப்பாறிஅதன்பின்புநடப்போம்
 இருங்களப்பா சீஷர்களே.

சீஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-வசனம்
 அப்படியேதேவரீர் செரற்பிரகாரம்இருக்குறேளுகவாயி
 பொது விருத்தம்.

சதுர்முகன்சபைக்குவந்த நபிமாயிருகண்டையர்
 சுதனிலாதாற்றயநிதித் துயரமாய்வருகும்போது
 ததியறிந்துதவுளுன சதிரானைக்காணவேண்டி
 மதியுள்ளரிவிகளபத்திமார்களுமிதோவந்தாரே

கட்டியக்காரனசொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் பிர்ம்மசபைக்குவந்த மிருகண்டமகா
 முனிசுதனில்லாததுயரத்தால் மிகவுமவாடிசோலையினிருக்கும்போது
 அவருடையபத்தினியான ஞானசச்சதிரானைக் காணும்படியாகிஷ்பத்
 தினிகள வருகிதழிதங்கரண்க

நிஷிபத்தினிகள்வருகிற-தரு இ-ம்-ஆநந்தபரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நிலமையுடன்வந்தைவனுமையுடன்புரியும்

நிஷிபத்தினிமார்கள்வந்தார்

அதுபல்லவி.

உலகிலுள்ளபெண்களு மோடிவந்தடி தாழ

ஒருமையானமாதர்க ளருமையுடனே சூழ

உத்தமியான போதூர்-நிஷி

பத்தினிமாதர்கள்நீதர்

உண்டென்றாலுண்டு இந்தஅண்டமதிக்கப்பெற்றோர்

ஓதுதற்கொரு ஆதிமெய்ப்பொரு

ஊதனைத்துதித்தேனும் விட்டவர்

ஒருமையாக மன முறுதியாகதினம்

கருகிவைத்த சிவனுதுபெற்றருளும்

(நிலமை)

முதற்பத்தினி-மற்றபத்தினிகளுக்குச்சொல்-கொச்சகம்

என்னுயிருக்குயிரான யிருடியர்தன் நேவியரே

இந்நகராசீர்மம்விட்டு யெலவருந்தானடந்து

வன்னமலரிருக்கும் உன்னதேடிமலரெடுத்து

துன்னிடநாம்கொண்டையினிற் சூடிவருவோம்வாரிர்

(வசனம்)கேளுங்களம்மாரிஷிபத்தினிமார்களேநாமெல்லோரும்ஆசீர்மம்விட்டுஒன்றாய்க்கூடிக்கொண்டுகேளிவிலாசமாயவனங்கள்தோறும்போய்அவ்விடத்திலிருக்கப்பட்டநந்தவனங்களிற்புகுந்துநல்லசாகியானமலரெடுத்து கொண்டையில முடித்துக்கொண்டுகா வேடிக்கையாய்ப்போகையிலும்வருகையிலும்பந்தெடுத்துவிகையாடிவருவோம் வாருங்களடியம்மா.

மற்றபத்தினிகள்-முதற்பத்தினிகளுக்குச்-சொல்-கவி

மெல்லியேநீயுவினவியவாறு

மல்லிகைமுல்லைநல்ல மலர்சூடிவருவோம்

(வசனம்)அப்படியே உன்சொற்பிரகாரம்வருகிறோம் போவோம் வாருமம்மா.

பத்தினிகள்-சொல்-த-ரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-மீசுரதாளம்.

பல்லவி.

பத்தினிமாதே-நந்த-வனம்பாரசுபிதே

அனுபல்லவி

சுத்திலுமவரவர் சோதித்தமலரெல்லாம்
வைத்திடாமற்பிறந்து மடியிலேகட்டுங்கண்

(பத்தினி)

சரணங்கள்.

பெண்ணையிக்குறிபார் செந்தாமரை

யொண்ணை நிற்குதுபார்

கண்ணைநீயுன்னிடகைதொட்டுப்பிறிக்காதே

இன்னுநானதின்மேலே யிச்சைக்கொண்டேனடி

(பெண்)

சந்தரமாதே சந்தனச்சோலை

தோன்றுவ திதே

வந்திருமெதிராக வருகுது பந்திதோ

முந்தினபிறகு நீமோசஞ்செய்யாதடி

(சந்தர)

மங்கையேயோடி பந்தையெடுத்து

இங்கேநீ வாடி

சங்கையிலல்லாமலே சாலையிலாடுவோம்

பங்கமாய்த்தோர்த்தோரைப்பந்துகுட்டுவோம் (மங்கை)

ரிஷபத்தினிகள் சொல்-விருத்தம்

வேலைப்போல்விழியவாய்த்த மென்கொடியாதேகேள்நன்

னூலைப்போலேடைகொள்நல்ல நோன்புசெய்மாதேகேள்நீர்

தாலமாய்நாமெல்லாம் பந்தாடினதுவுபோதும்

கோலமாய்ப்பகடைகையிற் கொண்டுசற்றாடுவோமே

(வசனம்)கேளுங்களம்மா ரிஷபத்தினிகளே நாம்பந்தாடினதுபோ

தும்இப்போது சற்றேநோம்நாம்உட்கார்ந்து பகடையாடுவோம்வா

ருங்களம்மமார்களே.

மற்றரிஷபத்தினிகள் சொல்வசனம்

ஆனால்அப்படியே-ஆடுவோம்வாராயம்மா.

ரிஷபத்தினிகள்-பகடையாடுகுற

தரு-இ-ம்-கௌளிபந்து-ரூபகதாவம்.

முதலரிஷபத்தினிசொல்லல்.

சந்திரகாந்திமிகுந்த சந்தரமாதேநான்

முந்திவிநாயகனைச் சிந்தைநிறுத்தித்தேன்

தந்திரப்பாச்சிகை யெடுத்தேந்தன்கையினுனிதோ

தொந்தமாய்விடுத்தே நின்றவிந்தையைப்பாராய

உ-வதுரிஷபத்தினி-சொல்லல்

விந்தையைப்பாராய் நியென்றுசொன்ன அன்னமேயென்

மந்திரத்திலகப்பட்ட யெந்நலவிதரணியே

உந்தனைக்கெலித்துவாவென்மிந்தவேளை நின்றான்
பந்தமாய்விடுத்துவிட்ட அந்தத்தைப்பாராய்

உ-வது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்

ஒன்பதுபத்தும்பகட்டஒன்றாய்க்கட்டவிழநான்
தென்புடன்பாசநிசையெத்தெட்டேனினோ

உ-வது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்

அன்புடன்பனிரண்டு அழகாய்த்தேடிவிழநான்
இன்னமும்பாசநிகையெத்தெட்டேனினோ

முதலாவது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்

குங்குமங்கதுப்புசோடு கொண்டு-டினேணிந்த
சங்கரமபாரடிஅம்மாதெய்விகமாகவே

உ-வது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்

குங்குமஞ்சளும்பசையுஞ்சோடிட்டினேனடி
சங்கையிலலாமலே பாரடிநையலேமாதே

முதலாவது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்

எட்டிமறுக்கால் துமையாலே மெண்ணினான்மெள்ள
இஷ்டமஞ்சளபசையேசோடுடுத்தெறிந்தேனே

உ-வது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்

வெட்டிபுகையுள்ளதுகைமெள்ளவேபோட்டுநீ
கட்டிங்குங்குமங்கதுப்பைக்கண்டெறிந்தேனே

முதலாவது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்

கட்டினசோட்டைக்கலைத்தகன்னியரேநானினோ
பொட்டெனக்கெலித்துணைப்போதுவந்தேனே

உ-வது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்

சட்டமாயுரைத்திடுஞ்சமர்த்தையறியயென்
இஷ்டதேவனையாலுண்ணையினோ கெலித்தேனே

முதலாவது-ரிசிபத்தினிசொல்லல்-சொக்கம்.

வந்துவெகுநேரமாச்சுதடியமமையதே
எந்தன்கவைவதுக்கென்னென்று சொல்லுவேனென்
முந்தியவர்கேழிப்பார்மொய்குழலானேகாமும்
இந்தவமைவிட்டுப்பிடிப்போய்சசேர்வேமே

(வசனம்) அடியம்மா ரிசிபத்தினிமார்களை வம்வந்து வெ
குநேரமாச்சுது எனதுபந்தாவாய்க்கவைக்கோய்ப்பா இ
ந்தவளமவிட்டு ஆசிரமம்போலோம்வாருங்குடியம்மமார்க
ளே.

மத்தரிசிபத்தினிகள்முதல் ரிசிபத்தினிக்குச்சொல்

கொச்சகம்

எத்தனைநாளாநச் தழிப்பிபழியுல்லாசமதாய
பத்துபேருங்குடி பரிவுடனேவந்ததுவும்
தந்தைஞானச்சதிரான் தானிருக்குமிடமிதுவே
சற்றவீரப்போய்பார்த்துதாம் நடப்போமவாரும்மா

(வசனம்)கேளம்மாரிசிபத்தினியே இப்பழிநாமெல்லோரும்ஒன்றாக
ங்குடிவந்துவெகுநாளாச்சது அதோமிருகண்டமகாமுனியினிடே
வியான ஞானச்சதிராளுடைய ஆசீர்மமானவாய்நா மெல்லோரும்
போய்ஞானச்சதிரானைக் கண்டபேசிபிறகுநமது ஆசீர்மம்போய்சேரு
வோம்வாராயம்மா

முதல்ரிசிபத்தினிசொல்-வசனம்.

ஆனால் அப்படியேசெய்வோம்மா

ரிசிபத்தினிகள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-கவி

ஆரம்மாசெய்மிருகண்டையாந்தன் தேவியாரே

ஆசீர்மத்திலுள்ள ஞானச்சதிரேவராய

ஞானச்சதிரான்-ரிசிபத்தினிக்குச்சொல்-கவி

சதிரேவாவென் தெந்தன் றல்லைய ப்பழியுந்நின்று

மதியாலழைப்பாதாரே வந்ருவீர்வளவிதருவே

ரிசிபத்தினிகள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-கவி

கவவினிலழைத்தமாதே வந்துவுன் முகத்தைக்கண்டோம்

இளமயிலாளேந்தா நெங்கனாயறிவாயோடி

ஞானச்சதிரான்-ரிசிபத்தினிகளுக்குச்சொல்-விருத்தம்

அகமும்பரிவுமுள்ள அறிவையரேகேளீர்கள்

நாகமங்கையரோசேடன் ரத்தினிமணிவிளக்கோ

தேகமுமகிழ்ந்துயென்னைத் தேடியேவாப்பெற்றேனே

வாணகசேநீங்கள்வுந்த வாரதுவுரைசெய்வீரே

(வசனம்)வாருங்களம்மா நீங்களார் நாகமங்கையரோ முனிநாதரு
டையதேவிகளோ அல்லதுஆதிசேஷனுடைய சிரஸில்விளங்கப்பட்ட
ரத்தினமோ நீங்கள் என்னிடத்திற்குவந்தகாரியத்தைச் சொல்லுங்க
ளம்மா.

ரிசிபத்தினிகள்-ஞானச்சதிராளுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

மாமுனிதேவியான மயிலேமெஞ்ஞானப்பெண்ணை
நாமுமேரிசிகளபத்தினிநங்கையெயுவினப்பார்த்து
சேஷமமாய்ப்போலோமென்று சிதந்தவாசீர்மந்தன்னில்
நேமகமாகவந்தோம் நிலையெங்கள்வாறுதானே

(வசனம்)கேளாயம்மா ஞானச்சதிரே நாங்களோ ரிசிபத்தினிமார்க
களின்னையத்தினம்வேடிக்கையாய்ப்புதப்பட்டோம்புதப்பட்டவிட
த்தில்உன்னையுங்கண்டு பேசிப்போகலாமென்று உனதுஆசீர்மந்தேடி
வந்தோம்இதுதான் எங்கள்வரலாறு அம்மா

ஞானச்சதிராள்-ரிசிபத்தி னிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வந்ததேபாக்கியம்பெற்றேன் மாமுனிதேவீமாடே
சந்தோஷமாகயிந்த தழைத் தவாசீர்மந்தன்னில்
எந்தனோடிநிதாய்நீங்க னியாவருங்குடிக்கொண்டு
பந்தாடவேணும்மா பந்தாடவருகுவீரே

(வசனம்)அம்மா ரிசிபத்தினிமார்களைநீங்கள்ரிசிபத்தினிமார்களை
ன்று என்னுடை ஆசீர்மந்தேடிவந்தபோதே நான் முன்செய்தபாக்கி
யந்தான் இப்பவும்ஆசீர்மத்தில் நீங்கள்சந்தோஷமாயன்னுடனேக
டிசத்துநேரம் பந்துவிளையாடவேணும்வாருங்கள்மமாரிசிபத்தினிமா
களே.

ரிசிபத்தினிகள்-ஞானச்சதிராளுக்குச் சொல்-விருத்தம்

மண்டலமெங்குதல்ல மாமுனியென்றபேர்
கொண்டவேத்திஞானக் குச்சகபாலனுரு
கண்டர்தந்தேயாரே புதித்தசெங்கரத்திலேதான்
அண்டொனாப்பந்தையெந்தி யாடுவோம்வருகுவாயே

(வசனம்)கேளும்மா ஞானச்சதிரே அப்படியேகைக்கு அண்டாத
பந்துகளை யெடுத்து ஆடுவோம் வாரும்மா

ரிசிபத்தினிகளும்-ஞானச்சதிராளும்-பந்தாடிகிற

தரு-இ-ம்-புன்னகவராளி-அடதாளம்

ஞானச்சதிராள்-சொல்லல்

பந்தெடுத்தேனிதோவாரடி

பார்த்துப்பிடித்துநீ சேரடி

அந்தரத்தன்னிலே சுழன்றுவருகது

கந்திரத்தைமூன்றிப்பிடியடி

(பந்தெ

ர ஷிபத்தினிகள்-சொல்லல்

இதேராதொபு தென் அருட்டிருநீ
யென்னடியென மெத்தமிடட்டுருய்
பறித்தகொண்டையன்றிந்து பாரினில்புரண்டாறும்
குதித்ததைப்பிடிப்பேனே கோதையரேயடி. (இதேர)

ஞானச்சுதிராள்-சொல்லல்

வேகமாய்வருகுதுபந்தடி-அதின்
முன்னேயுன்பநகைநீமுந்தடி
மோதத்தினுற்பந்தமுடுக்காயெறிந்தே
முன்பின்புராதேநீ முன்முன்னேறில்லடி. (வேக)

ரிசிபத்தினிகள்-சொல்லல்

அப்படிநான் மோசம்போவேனே-போனால்
அருந்தவரிசிபத்தினியானே
எப்படியாகிலுங்கெலிப்பே மேயல்லாமல்
எளிதத்திற்கிடங்கோலிவைக்காதி. (அப்படி)

ஞானச்சுதிராள்-ரிசிபத்தினிக்குச்சொல்-கொச்சகம்

நாகரிகமுள்ளதிரு நங்கையரேரிங்களெல்லாம்
வேகமதாயென்னுடனே மேல்விழுந்துவிளையாடி
ஆகமெத்தமெல்லியரே அலுத்துக்காதடைத்திரே
தாகவிடாய்திருங்கள் சத்தரிசிதேவிகளே

(வசனம்)வாருங்குளம்மா ரிசிபத்தினிமார்களை நீங்குளெல்லோரும்
என்னுடனே கூட இந்நேரம் பந்துவிளையாடிமெத்தவுங்காதுவிடாய்
கொண்டிருந்தீர்கள் ஆகையால் நீங்குளெல்லோரும் உமது ஆசை மத்தில்
தாகபானஞ்செய்யுங்களம்மா ரிசிபத்தினிகளே

ரிசிபத்தினிகள்-ஞானச்சுதிராளுக்குச்சொல்-கொச்சகம்

மெள்ளவந்துரைத்தபெண்ணே விளம்புவோங்கேருமுந்தன்
வள்ளல்தானெங்கேயடி மைந்தனுண்டோசொல்லடிநீ
பின்னையில்லாநாண்மனையில் பெண்ணைதாகமுமருந்தோம்
உள்ளதிதுமாமலிலே யுண்மைதனைச்சொல்வாயே.

(வசனம்)கேளுமம்மா ஞானச்சுதிரே நாங்கள் உஷ்டிட்டுல்தாகபா
னஞ்செய்வது இருக்கட்டும் உன்பநதாவான யிருகண்டரிசியெங்கே
உங்களுக்குப்புக்திரசந்தர்னயிருக்குதா நாங்காகேட்டவாந்தைக்கு
உண்மையாகச்சொல்லுவாயம்மா.

ஞானச்சதிராள்-ரிசிபத்தினிக்குச்சொல்-சொக்கம்

கள்ளமதுசொல்வதில்லைக் கதித்தமுனிதேவியரே
வள்ளல்நைமிசாரண்ய மாதவத்தோரிடஞ்சென்றார்
தெள்ளியதோர்பிள்ளையில்லை சிவன்செயலோநானறியேன்
உள்ளங்கலங்கிமெத்த வருகுதுநானென்னசெய்வேன்

(வசனம்) கேளுங்களம்மா ரிசிபத்தினிமார்களை உங்களுக்குப் பொய்
யைச் சொல்வதில்லை என்பத்தாவாகிய மிருகண்டாரை நைமிசாரண்யவன
ம்போயிருக்கிறார் எங்களுக்குப் பிள்ளையில்லை நீங்கள் சொன்ன விசேஷ
த்தைக்கேட்டு எனதுள்ளமுருதிப்போகின்றது என்னசெய்வேன் எப்
படியாகிலும் தாகம் அருந்தவேனுமம்மா.

ரிசிபத்தினிகளுக்கும்-ஞானச்சதிராளுக்கும்-தர்க்கம்-தரு

இ-ம்-பநாசுந்தோடி-ஆதிதாளம்

ரிசிபத்தினிகள்-சொல்லல்.

புத்திரனில்லாதவீட்டில் பொருளம்பொசியோமே
புகழ்பெற்றவிஷிசாதி பெங்களசாதி அம்மா

ஞானச்சதிராள்-சொல்லல்.

எங்கள்ஜாதியீதென்று மென்சாதியீனமென்றும்
இயம்பலாமோவுங்கட்கு வெறுப்பாச்சோ அம்மா

ரிசிப - வெறுப்பாகநாங்களிப்போ வேறுகச்சொல்லவில்லை
விளங்கப்பிள்ளையில்லாத சஞ்சலந்தான் அம்மா

ஞான - சஞ்சலமாவதேது சதுர்முகன்றலைவிதியைத்
தடுக்கவும்சீதியுண்டோ அம்மாரோ அம்மா

ரிஷிப - அம்மையைப்பாகம்வைத்த ஆண்டவனைத்தொழுதால்
ஆதிநாளிற்செய்த வினைதீரும் அம்மா

ஞான - வினைதீர்ந்தபின்பாகிலு மிருகண்டமாமுனிபேர்
விளங்கவெங்களுக்கொரு பாலனுண்டோ அம்மா

ரிஷிப - பாலனிடபாக்கியமும் புதவிந்தான்பெறுவீர்
பாருநான் சொன்னபடி செய்யுமம்மா அம்மா

ஞான - செபவேனைமிசாரண்னியஞ் சென்றமுனிவர்வந்தால்
சேதியுரைத்துத் தபஞ்செய்வேன் அம்மா

ரிஷிபத்தினிகள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-கவி

அப்படியேசெய்வா யருள்ஞானச்சதிரே

மெய்ப்புடனும்செல விடையதுதருவா

ஞானச்சதிராள்-ரிஷிபத்தினிகளுக்குச்சொல்-கவி.

பொற்புட்டுனெனக்குப் புத்திகளுரைத்த

கற்பினி லுயர்ந்த கன்னிகளே செல்வீர்

ஞானச்சதிராள்-புலம்பல்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆகிதானம்.

தெய்வமேயிதுவென்ன திவினேவார்த்தையென்

செவியிற்கேட்கலானேன் தெய்வமே

மெய்யானமாதர்களுள் விடுவந்துசொன்ன

விபரீதமென்னசொல்லேன் தெய்வமே

சின்னசொல்லைக்கேட்டுத் தியங்கிடவெந்தனைச்

சென்மித்ததென்னவோ தெய்வமே

என்னுடன்சமைதையா யிருந்திடும்பெண்கள்வந்து

யேனிதஞ்செய்திட்டாரே தெய்வமே

வளாலேதானறுத்து வதைசெய்திடுகின்ற

வாறுபோலிருந்துதே தெய்வமே

கேளாதவார்த்தையை கேடுத்தாடெனப்படிக்க

கிருப்பதுஞாயமோதான் தெய்வமே

இனிமேலுலகினி லென்போலெத்தபெண்கள்

என்னைநகைப்பாரே தெய்வமே

மனதாசைகொண்டபென் மகுணனுமிந்நோம்

வந்திடக்காணோனே தெய்வமே

பாலனில்லாப்படு பாவினுகினைன்

பாடுதானென்னமோ தெய்வமே

சீல்மெனும்ரிஷி தேவியர்களுந்தாகஞ்

செய்யாமற்போனாரே தெய்வமே

ஏனோசுதனெனக் கில்லாமற்போனது

ராசாமயேசாஓ தெய்வமே

மாண்புப்பாகத்திலவைத்தவா யெனக்கொரு

மைந்தனுதவிசெய்வாய் தெய்வமே

பொதுவிருத்தம்.

சித்திமுத்திகளைக்கண்ட சிருள்ளவிருடமார்கள்
பத்தினியோர்களுல்லாம் பரிவுடன் சென்றபின்பு
புத்திரனில்லையென்ற பெருஞ்சோகத்தாலுறங்கும்
சித்தனாயிருகண்டர்க்குச் சீஷருஞ்சொல்லுவாரே
கட்டியங்காரன்சொல்-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் ஞானச்சுவிரானைக்கண்டுபெரிஷிபத்
தினியார்கள் போனபின்புபுத்திரனில்லை யன்றசோகத்தினால்சோலை
நீழலில்லித்திரைசெய்திருக்கும். மிருகண்டமகாமுனிவருக்குச்சீஷர்க
ள்சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சீஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தந்தையேகேளிரெங்கள் தாய்தனையாசீர்மத்தில்
வந்தையாய்விட்டுவந்து வெகுநேரமாய்க்கதையா
இந்தமாதிலிலேவீற்றிருந்ததாலிளைப்புத்திர்ந்தோம்
செந்திருவாசீர்மம்போய்ச் சேருவோமெழுந்திடரே

(வசனம்)கவாமிசவாமிஎன்கள்தாயரராகியஞானச்சுதிராளம்மாளை
ஆசீர்மத்தில்விட்டுவந்து வெகுநேரமாய்ந்து நாமேன் இவ்விடத்திலி
ருக்கவேணும் இந்நேரம்போவோம்கவாமி.

மிருகண்டர்சீஷர்களுக்குச்சொல்-தரு-இ-மசங்கராபரணமுடிகதாள

பல்லவி

வாராய்மநோன்மணியே ஆசீர்மம்போவோம்

வாராய்சிரோன்மணியே

அதுபல்லவி

பூராயமொழிகேட்ட தாராதிருக்குதே

திராதோஆரலும் ஆராதடாகூட

(வாராய்)

சுரணர்கள்.

தத்தைமொழியானேனும் பென்சித்தமுங்கனித்திட

கத்திலுமகத்துவமிருத்தாடன்வருகுவிர்

(வாராய்)

எந்தன்மனதுங்கனிங்க முந்தியெநடந்திடரே

அந்தமுள்ளமைந்தர்களை வந்தரமதாகவே

(வாராய்)

கண்டவரெசயிர்க மண்டலம்புகழுவே

ஆண்டபகிரண்ட நங்கண்டமுந்நெங்கவே

(வாராய்)

மிருகண்டர்சிஷர்களுக்குச்சொல்-கவி.

மணியேமனோன்மணியேவாராய்
மணியேசிரோன்மணியேகேளாய்
மணியேதிகழ்நூன்சச்சிரரானை
மணியேயழைத்தோழியவாரீர்

சிஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி

தேவரீர்சொன்ன நிருமொழிப்படியே
ஆவலாயம்மை யழைத் தோழவருவோம்

சிஷர்கள்சொல்-கவி

தம்பியர்சொற்படியே தம்பியிப்போதம்மாளை
தம்பியமழத்தோடியேவருக தம்பிரீவாடாவாடர்

சிஷர்-நூன்சச்சிரானுக்குச்சொல்-பரணி

அம்மா அம்மா பிர்ம்மசபைக்கையர் போனார் வந்துடனே
நம்மாஸழையுமென்றுரைத்தார் நங்கைக்கரசேவரராயே

நூன்சச்சிரான்-சிஷருக்குச்சொல்-பரணி

தேடிவந்தசிஷர்களே திசைமாழுகன்பால்நடந்து
வாடிவந்தமாழனிபால் வருவேனாம்வருவீரே

சிஷர்மிருகண்டருக்குச்சொல்-பரணி

ஐயரேனின்சொற்படியேஆசிரிமத் துன்னாகப்போய்
வையம்புகழெங்களைப்பெற்ற மாதாவைத்தர்னழத்துவந்தோம்

மிருகண்டர்-சிஷருக்குச்சொல்-பரணி

பாக்கியம்பாக்கியஞ்சிஷர்களே பரிவா யெந்தனிடந்தன்னிலே
யோக்கியாயோக்கியமாயிருங்களுமக்கோர் குறைவுகில்லாதானே

நூன்சச்சிரான்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பரணி

பிர்ம்மசபைக்குப்போயிருந்த பிரானேசாரீரையழைத்த
மர்ம்மமேதாகிலுமுண்டே வழுங்குங்குறைவிலாவென்சாயி

மிருகண்டர்நூன்சச்சிரானுக்குச்சொல்-கொச்சகம்

எந்தன்பிட்சுமரனபெண்ணே யான்போனசபையிலோரு
விந்தையராய்திசைமுகனும் வியாசரைக்கேட்டாரவரும்
மைந்தனில்லாதார்க்குசொர்க்க வழியில்லையென்றுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டெழுந்து அலறிவந்தேனென்னசெயவேன்

(வசனம்)கேளும்பெண்ணே நூன்சச்சிரேநான்பிர்ம்மசபைக்கும்
போனயிடத்திலபிரம்மகரணவிசேஷங்களைப்பேசும்போதுவியாச-

ர்சொன்ன துள்ளன்னெனில் பின்னரில்லாதியர்களுக்கும் சொர்க்கம்
ல்லையென்கிறதாய்சொன்னால் அந்தமொழியை நாணுகேட்டேன்கேட்
மாதிரித்தில் எனக்குச் செவியில் நா-ராசமேற்றினால் போலிருந்தது
அந்தட்சணமே பின்னரில்லாதவர்களுடையபுயல்மென்று கேட்டேன்
அதற்குச் சிறை நேரகித்தபத்தைச் செய்பச்சொன்னால் அதைக்கேட்டு
மனங்கலங்கியோடிவந்தேன் பெண்ணே ஞானச்சக்திரே

ஞானச்சக்திரான்-மிருகண்டருக்குச் சொல்ல-கொச்சகம்

பிரமசபைதன்னில்வந்த பேச்சுத் துயில்லலகம்
பரமனருள்பெற்றறிவிபத்தினிமாறுபட்டவந்து
அருமதலையுண்டோடுவன்றலர்கேட்டாநிலையென்றேன்
திருமயிலேபாவிவென்று செபுதியவர்போனாரே

(கிசனம்)கேளும் பிராணநாதரே நீரல்லவோபர்மமசபையில் அப்
படிக்குக்கேட்டிவந்தீர் இவ்விடத்திலயாரோலிலரிவிபத்தினிகள்வந்து
என்னுடன்பந்தாடினார் பந்தாடினபேருக்கு இளைப்புநீர்த்தாகத்திறகு
ச்சலங்கெரண்டிடோய்க்கொடுத்தேன் அலகவாக்காமலஉங்களுக்குப்
பிள்ளையிருக்கிறதாவென்று கேட்டார்கள் நான் பின்னரில்லையென்று
உண்மையைச்சொன்னேன் என்முக்கம்பாராமல் அடிபாவி யென்று
சொல்லிப்போனார்கள்வாமி.

மிருகண்டர் ஞானச்சக்திரானுக்குச் சொல்வசன்

அப்படியா ஆனால் அவர்கள்வந்து உன்னுடனேயேசினதும்என
க்குவிபரமாகச்சொல்லுவாய்மென்னே.

ஞானச்சக்திரான்-மிருகண்டருக்குச் சொல்-புலம்பல்

கண்ணி-இ-ம்-கண்டா

சட்டமாய்பிர்மமசபையில்

சங்கையதிந்துவந்த

ரிஷிநாதா-இங்கு

நானடந்தசங்கதியை

நானுரைப்பேன்கேளுமெந்தன்

ரிசிநாதா

வட்டவிழியானரிசி

மாதென்னுரைமம்வந்து

ரிசிநாதா,என்னை

வண்மையுடனையழைத்து

வள்ளலெங்கேனென்றுகேட்டார்

ரிசிநாதா

வந்தவரைப்பந்தாடுவோம்

வாருமென்றுடனழைத்தேன்

ரிசிநாதா-எந்தன்

வார்த்தைக்கிசைந்தென்னோடு

வந்தாடினார்பற்றெடுத்தது

ரிசிநாதா

தொந்தமாய்ப்பந்தாடினவர்

சேர்ந்துமிகக்களைத்தார்

ரிசினாதா-நான்

தோத்தியடிவணங்கி

தொழுதுசலந்தொழித்தேன்

ரிசினாதா

உங்களுக்கேதேனும்புள்ளை

உண்டோவென்றென்னைக்கேட்டார்

ரிசினாதா-நான்

உள்ளதாய்ப் புள்ளையிலையென்

றுலாததேனப்போ தவர்க்கு

ரிசினாதா

தங்காமற்பாவியெ ாறு

தாக்குச்செய்யாமற்போனார்

ரிசினாதா-அதற்குத்

தமிழ்கினியென்செய்குவ

தம்மனியுரையுமென்றேன்

ரிசினாதா

புத்திரனும்வேணுமென்றால்

புருஷனும்நீயுமாக

ரிசினாத-வளம்

புகுந்தெழிற்சங்களைப்

போற்றித்தவத்தைச்செய்தால்

ரிசினாதா

சுந்தனும்வந்துங்களைக்

காத்திரட்சிப்பாடுவென்றார்

ரிசினாதா-எந்தன்

கண்ணீர் துடைத்துவிட்டுக்

கமிகெனநடங்கிட்டார்காண்

ரிசினாதா

மிருகண்டர்-ஞானச்சுதிராளுக்குச்சொல், கொச்சகம்.

சுந்திரனைப்போல்விளங்குந் தையலரேநானறிந்து

வந்துரைத்தவாறேநீமாதர்சொன்னாரென்றுரைத்தாய்

சுந்தரமேமொழியிரண்டிந்தோகந்தாயிதற்கு

அந்தரங்கமான்னதெனக்கறியுதெழிந்துரைப்பாயே

(புரணம்)வாராய்பெண்ணை ஞானச்சுதிரே நான்கிரம் சமைக்கும்போய் அறிந்துவந்தசொல்லுக்குச்சரியாகத்தானே நீயும்ரிசிபத்தினிகன்சொன்னதைச்சொன்னாய் நமக்கும்புள்ளை யில்லாத படியினாலல்லனேஇவ்விரண்டிசொல்லும்நமக்குத்தொடரந்தது இதற்குஎனக்குத் தில்வண்ணைநீனைத்தாய்சொல்லும்பெண்ணை.

ஞானச்சுதிரார் மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்

அகமகிழுவெனைக்கேட்ட அருமுனியெநீர்க்களிர்

மருணன் சொல்லைத்தடுத்து மனுவார்த்தைசொல்வதுண்டோ

செவதனிலெங்கினும்போய்த் திரிந்துவரப்பட்டவநீர்

வகையெனக்கிதென்றுத்தாலமனமகின்றுசெய்வேனே

(வசனம்)கேளும் என் பிராணநாதரே அடியாளக்கேட்டால் எனக்
கென்னதெரியும் நான் என் சிந்தையில் நினைப்பதென்ன தேவிரீர்த்
சபைக்குப் பெரிய வரப்பட்டவர் உமக்கல்ல வேரெதியும் நீரென்ன
சொன்னபோதைக்கும் அந்தப்படியே நடந்துவருவேன் இதற்குத்தே
விரீரே சொல்ல வேணுஞ்சொல்லி.

மிருகண்டர்-ஞானச்சுதிரானுக்குச் சொல்விருத்தம்

மாதருக்கரசேவியாசர் வழங்கிப் படிநமக்கு
ஆதினத்துக்கோயின்னை யாமிது மிலாததாலே
ஏதுபோனும் பெண்ணே ஈசனார் பாதந்தேடி
போனும் நாமத்தைச் செய்து புதல்வனைப் பெறுகலாமே

(வசனம்)கேளாய்பெண்ணே ஞானச்சுதிரே நமக்கு வெகு காலமாய்
ப்புத்திரசந்தானமில்லாதிருப்பது நமக்குத் தெரியுமே ஆகையாலந்தவே
தவியாதர் சொன்னபடிக்கு நாமிருவருங்கூடி கானகத்திற் சென்று ஈச
னாரோக்கித் தவத்தைச் செய்து அதிகபாக்கியம் பெற்று வருவோம் வா
ரும் பெண்ணே.

ஞானச்சுதிரான்-மிருகண்டருக்குச் சொல்விருத்தம்

வல்லமைபுடையவேத மாமிரு கண்டரேகேள்
செல்வனில்லாததென்ன சென்னமே சென்னங்கண்டர்
அல்லலைத்தீர்க்கநாடு மழிவையென்றாகச் செய்து
எல்லையில் தவத்தைச் செய்வ தெனக்கூறுந் தானே

(வசனம்)கேளும் என் பிராணநாதா புத்திரனில்லாத சென்னம் என்
ன சென்னம் தேவிரீர்த் தவப்படி அல்லலைத்தீர்க்கநாடு நோக்கித் தவ
த்தைச் செய்து புத்திரபாக்கியம் பெறுவதே புத்தம் என் பிராணநாதா
மிருகண்டர்-ஞானருக்குச் சொல்விருத்தம்.

ஆரடாசிஷ்ரேயென் அடியாளநா னுமீப்போ
திருடன் தபத்தைச் செய்து செல்வனைப் பெறுவதற்கு
பாடடாயிடந்தரானி பரமனைக்காணவேணும்
ஓரடையாளமாக வோடிவந்துரைசெவிரே

(வசனம்)ஆரடாசிஷர்களே நானும் எனது தேவியமாக ஆரணியத்
திலதபஞ்செய்து ஈசனைக்கண்டு புத்திரபாக்கியம் பெற்று வரவேணும்
ஆகையால் தபஞ்செய்ய நல்லயோக்கியமான யிடமாய்ப்பார்த்து வாரு
ங்களைப்பாசிஷர்களே.

சீஷர்கள் சொல்-பரணி

நம்மையானையும் நமதம்மாநும்
செம்மையாய்த்தவத்தைச் செய்நினைத்தார்
நம்மைபோலிடத்தூத நாடிப்பாரேன்றார்
வன்மையாய்ப்பார்த்து வந்துரைப்போமே

பொதுவிருத்தம்

மாலொருமிருகண்டேயர் வனத்திற்றவத்தைச் செய்து
சுசனைக்கரண்பதற்கு யிடமதைப்பார்க்கச் சொல்ல
ஆசையாய்சீஷர்கூடி உடர்வனம்வருகும்போது
நேசமாய்வனத்து ரிசுகளும்வருகின்றாரே

கட்டியக்காரன் சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இவ்விதமாகமிருகண்டர்தபத்தைச் செய்
யஇடம்பார்க்கும்படியாய் தம்முடையசீஷர்களை யனுப்ப அவர்களிடத்
தைத்தேடிக்கொண்டிவருகிற தருணத்தில் அவ்வனத்தில்தபகசெய்ய
ப்பட்டரிசுகளையாவருங்கூடிக்கொண்டு அவ்வழியாய்வருகிற விதங்கா
ன்க.

வனத்துரிசிகள்வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்
பல்லவி.

நினைத்தபடிமுடிக்கவே-சிவத்தைக்காண
வனத்துரிசிகள்வந்தாரே

அனுபல்லவி

கனத்தமுனிவர்களைக்
காரணமறிவா
பீரணிவனமதி

கணத்திலடைக்க
ருதாரணமாகிய
லாரணமாகிய (நினைத்த)

சாரணங்கள்

தவத்துக்குடிக
தனைத்துதிக்குஞ்
பவத்தைபறக்கடிக்கப்
பரமனும்நிமையினி
தெரிருவர்சிவசிவ

போக்கியர்-மஞ்சாட்சரங்
சிலாக்கியர்
பண்ணும்வலுமையுளனோர்
லருகினில்வரும்விதம்
ஹர்கரவெனநிதம் (நினைத்த)

மத்தபேர்களைச்
மர்மத்தைமெல்லெஞ்
மிகுத்தவயன்விதியை
விண்ணவராசர்க
புண்ணியர்களை

சுசிப்போர்-உலகிலுள்ள
செயிப்போர்
கெல்லமுறைதெரிந்தோர்
கொண்ணியுமிவர்களைப்
வெண்ணிடமனதினில் (நினைத்த)

கண்டவர்மனம்

கலங்க-நீறணிமலர்

கரத்தினித்தெனே

தலங்க

மண்டலம்புகழுவே

மணிசடைபாடவே

பமரர்களைவர்களு முவனையித்தெனவே

உமையவர்தான்மகிழ நினைமயினில்வனமதில் (நினைத்த)

வனத்துரிஷிகள்சொல்-தொச்சகம்.

காட்டிலுள்ளமிருகங்களை காக்கையங்கள்வாக்கினைக்கேள்
தாஷ்டகமதாய்வனத்தில் தனித்துவந்தோந்தவத்தைசெய்ய
ஒட்டிவிடாதேயிருங்க னுங்களுக்கோர்புண்ணியந்தான்
நீட்டுடனேலுன்றி நிலத்தில்நின்றோத்தவத்தினிற்சே

(வசனம்) கேளுமில்வனத்தில் வாழமிருகங்களை பறவைபங்கு
களை லாங்கள். ஈசனேநோக்கித்தவத்தைசெய்யக்காலுன்றி நிலத்தில்
நின்றவிட்டோம் எங்கள் தவத்திற்குப் பின்னம்வராமல் பார்த்திருங்க
ள் தவஞ்செய்தால் உங்களுக்குப் புண்ணியமுண்டி.

வனத்துரிஷிகள்-தோத்திரஞ்செய்கிற-கண்ணிகள்-எச்சரிக்கை

ஐயனேமலர்க்கையனையும்மை

அடுத்தோம்துதிதொடுத்தோம்

மெய்யனையெங்கள் துய்யனேவந்து

விதிவர்ப்பின்புநடவாய்

முத்தனேபரிசுத்தனையாதி

மூலமேனயின்னஞ்சாலமேன்

அத்தனையெங்கள் காத்தனையிங்கு

அடிப்பாய்வரங்கொடுப்பாய்

ஈசனேமேய்ச்னேயுன்னை

மேன்மணினேயிகநண்ணினேம்

வச்சனேபிரகாசனேமுன்பு

வருவாய்வரத்தருவாய்

சேஷர்கள்-வனத்துரிஷிகளுக்குச்சொல்-வசனம்.

ஆகாயா யில்வனத்திலே பாரம்பரியமாப்க் காலகாலமாய்த்தப
ஞ்செய்து காதுங்கண்ணு முக்கும்வாயும்அடைபட்டுபோனபெரியோ
ர்களே பொச்சுபொச்சாயிருக்கும் தாடியும்மீசையும் சிகையும்வளர்ந்
த சிறியோர்களை சந்தியாகிகளை தபசிகளை எங்கள் குச்சகமா முனி
வருடையகுமாரரானமிருகன்டமகாரிஷியும் அவர்தேவியுமாகத்தவஞ்
செய்யவருகிறார் அத்தவத்துக்கு சொஞ்சவ் இடமகப்படுமா அசப்ப

ஈமத்தவஞ் செய்தால்சுனைக்காணுவாரா கலிதீருமா பாகதியடைவா
ரா சொல்லுங்கன்றிவிடிகளே தமதிகளே சந்தியாகிகளே அடமதம்பி னா
னச்சீரோன்மணிலுள்விடத்திலிருக்கும்ரிஷிகள் பேசப்போகிறதில்லைகா
மேன் வீணாகத் தொண்டைக்குக்கேடாய் கத்தவேணும் அண்ணே அ
துவரியாயம் அதோ ஒருவர் இப்போதுதான் கண்ணைத்திறக்கிறார்
பார் அவர்தான்சொல்லுவார் சந்தமொன்று ஆக்கப்பொறுத்தது ஆற
ப்பொறுக்க வேண்டியதில்லையா அண்ணே.

வனத்துரிஷிகள்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆரடாபீவ்வனத்தி லருமையாயோடிவந்து
ஒரிடங்கேட்டதாரோ வுக்களாரீபேர்தானன்றாய்
வீருடனெங்களுக்கு விவரமாயுரைப்பிராகில்
சீருடனிடமிருக்குஞ் செய்தியைச்சொல்லுமோமே.

(வசனம்) ஆரப்பா இந்தஆடர்ந்தவனத்திற்சுனையருகில்வந்து இட
ங்கேட்கப்பட்டபேர் நீங்களார்தமசியார் ஊனொன்ன இன்னமொருநாள்
தெரியச்சொல்லுங்கள் கடைகவந்ததற்கு இடஞ்சொல்லுகிறோம்.
சீஷர்ரிஷிக்குச்சொல்-கவி.

திருக்கடைபூரில்வாழ்கின்ற
செயமாயிருக்கடையர்வந்து
உருக்கமதாகத்தவஞ்செய்ய
வோடியிடம்பாரொன்றாரோ

(வசனம்)கேளுங்கள்சுவாயி வனத்துரிஷிகளே திருக்கடைபூரில்வா
ழ்மிருகண்டரிஷியும் அவருடையதேவியுமாய்தமஞ்செய்ய எங்களை
யிடம்பார்த்து வரச்சொன்னார் நான்களோ அவருடைய சீஷர்கள்.இட
ந்தரவேண்டிஞ்சுவாயி.

வனத்துரிஷிகள்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஈமமதிபுடையவேத சுந்திரமிருகண்டர்க்கு
அடித்தநாம்பொவ்வதில்லை அவர்மனமகிழ்வதாக
தமமதுசெய்யச்சாலை சந்தனச்சோலையுண்டு
செயமிருசீஷரோரீர் கூணமதினினைமுத்துவாரீர்

(வசனம்) வாருங்கள்பா மிருகண்டருடையசீஷர்களே அவர்ம
காபோக்கியர்அவருக்குநாங்கள் அடித்தஞ்சொல்லக்கூடாதுஅவர்தப
ஞ்செய்ய சந்தனச்சோலையும் தடாகங்களுமிருக்கின்றது அவருக்கி
து மகாயோக்கியமான விடந்தான் சீக்கிரமாக அழைத்துக் கொண்டு
வாருங்கள்பா சீஷர்களே.

சேஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி.

ஐயாஐயாதாம்சொன்ன
அடர்ந்தவனத்திற்குள்ளேபோய்
மெய்யாய்தபத்திற்கிடம்பார்த்து
வேடிக்கையாகவந்தோமே

மிருகண்டர்-சேஷருக்குச்சொல்-பரணி.

வேடிக்கையாகநீர்மார்த்தி
விடந்தானெங்கேசேஷர்களே
பாடிக்கயிலைவாசனைப்
பணிவேடக்கத்துணிவேஜை

சேஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

சந்தனமாத்நிரீழல் சரக்குகள்வடர்ந்துதெத்த
விந்தையாபிருக்குதங்கே விளங்கியவிடந்தானையா
ஸமந்தனைப்பெறுவினாயா வள்ளல்வந்தருளேசெய்ய
செந்திருசுதிராளோடு சிவபதஞ்செய்யவாரீர்.

(வசனம்) சுவாமி சுவாமி நாங்கள்மோய்பார்த்துவந்தயிடத்திலேசு
த்தனச்சோலைநெருங்கியிருக்கின்றதுதடாகமுமிருக்கின்றதுவெருளிஷி
கள் தமம்புரிகின்றார்கள் தாமும்வந்துதபஞ்செய்தால் உடனேபிச்சை
க்கண்டு புத்திரபாக்கியம்பெறுவீர் வாருஞ்சுவாமி.

மிருகண்டர்-ஞானச்சுதிராளுக்குச்சொல்-பரணி.

பெண்ணேஞானச்சுதிரோகேள்.
பிள்ளைகளைல்லாதானுடந்த
அண்ணைதவத்திற்கிடம்பார்த்து
கடிதில்வந்தார்வருபாயே

மிருகண்டர்சொல்-நரு-இ-ம்-தோடி-ருபகதாளம்
பல்லவி.

நல்லகரனகமிதுவோ-மகோன்மணி-சிரோன்மணி
சுண்டாமணி-சுந்தாமணிநீங்கள்வந்து-செல்லும்வசமிதுவோ
அதுபல்லவி.

மல்லிகைவாசனை-முல்லையணிந்திடும்
இல்லையேசனை-மெல்லப்பணிந்திட
சரணங்கள். (நல்ல)

சந்தனச்சோலையின்-விந்தைகளேயிது
நாதநலந்தவங்கள்மிருகனகமிது (நல்ல)

ரு.2. மார்க்கண்டேயர் விலாசம்.

சோலைநெருங்கிய-ஆலையந்தோலுது
நீலகண்டரிருந்த-சோலைபோற்காணுது (நல்ல)

சங்காரநன்னேராம் பொங்கமாய்ப்பணிந்திட
இங்ஙனமே தபத்தங்கியிருந்திட (நல்ல)

சேஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பரணி,
ஐங்குடிந்துதான்வந்த வுறுதியுள்ளஐயாவே
நாங்கள் பார்த்தயிடமிதுவே நன்றோன்றல்லோவுரைப்பிர்

மிருகண்டர்-சேஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
மாணிக்கப்பொருளெதிவய மகோன்மணிசிவிராஜேகள்
ஆணிப்பொன்முத்தேனான அநிசிரேரன்மணியேநீங்கள்
பூணிப்பார்த்ததினாலிந்தப் புண்ணியநிடங்கண்டநாம்
ஊனிட்டிவனையிந்த வுடனுக்குள்காணலாமே.

(வசனம்) ஆரடாசேஷர்களே நீங்களெனக்காக வெகுநூர்மவந்துபா
ர்த்தபடியினாலே உங்களுக்கு இப்பேர்க்கொத்தயிட மகப்பபட்டது இ
வ்விடமேயிருக்கட்டும் உடனேயிசனைக்காணலாம்-

சேஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.
ஐயமோகேளினாயா யாவருந்தலைமுக
மெய்யனைகோக்கியிங்கு வெகுநூலந்தவஞ்செய்கின்றார்
செய்கிறுஞ்சிவனைக்காணார் தேவரீர்செய்ததத்தால்
பையவேயிவர்களெல்லாம் பரமனைக்காணுவாரே.

(வசனம்) சுவாமி சுவாமி இவ்விடத்திலேதோதவஞ் செய்ப்பட்ட
தபசிகளெல்லாம் தலைமுகுடிக்கொண்டு வெகுநூலாய்த் தவஞ்
செய்கிறார்கள் இதுவகையிலும் பரமசிவனைக்கண்டபேர்களில்லை தே
வரீர்செய்யவந்த தபோபலத்தினாலே இவர்களெல்லாம் பிசனைக்கா
ணலாயிற்று நாங்களும் அந்தசக்திலே காணுவோஞ்சுவாமி.

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
மதியுள்ளமாதேகேளாய் வளத்தினில்வந்துவிட்டோம்
மதியுடனென்னைப்போலுன் மதியையொன்றாகச்செய்து
மதியுற்றபாலன்வேண்டி வள்ளலேமனதிலெண்ணி
மதியுமேகலங்கிடாமல் மாதபத்திருந்திடாயே.

(வசனம்) வராய் மிருகந்தமதியுள்ள ஞானச்சதிரோ புத்திரவாஞ்
சையினாலே நமது ஆசீர்மய்கூட்டு ஆரணியமான மலையடிசாரவிலே
வந்துவிட்டோம் தபத்துக்குயேரக்கியமானியிடந்தான் ஆனதாலென
து மதியைப் போலவே புண்புமதியையும் ஒன்றாக்கிப் பரமசிவத்தை
மனதிலெண்ணி தவம்புரிவாய்மென்கேளே.

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளும்-புத்திரனில்லமையால்
ஈசனைநோக்கித் தவஞ்செய்தல்

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பரணி
கெதிபெறுமுனியே மதியையொன்றாகி
சுதன்றனைவேண்டி கதிபதஞ்செய்வேன்
சீஷர்கள்சொல்-பரணி

அம்மாளும் அய்யாவுங்கூடி யருமையாய்த் தவத்தைச்செய்தால்
நம்மாலானபடியிடக்கை காடித்தவம்நாம்செய்வோமே

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளும்-தபஞ்செய்கிற-தரு
இ-ம் ஆனந்தபரவி.

ஆத்திமலரையணிந்தோனேயுனை
போற்றிவந்துதவம்புரிந்தோம் (அரகர)
கூத்துவனையாதிமூலமேயெங்கள்முன்
தோற்றிவந்துவரந்தருவாய் (அரகர)
சீஷர்சொல்-தரு

தோற்றுகடல்மீனைத் தோணக்கொண்டுவந்து
ஆத்தினசலத்திலைத்தேயெடுத்து
நூற்றியெண்ணெயைவிட்டுச்சொய்யுஞ்சொய்யெனவறுத்து
பார்த்துப்படைக்கிறேன் பகலிரிவித்ய

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளுஞ்சொல்-தரு.

ஆற்றங்கரைக்கடிவந்துழிருவரும்
நேற்றியுடனேதவம்புரிந்தோம் (அரகர)
வேந்துமையாகயிராமலேயெங்களைப்
பார்த்துவந்துவரந்தருவாய் (அரகர)

சீஷர் சொல்-தரு

பார்த்துப்பார்த்துமகிழ்ந்துபாவையேவிட்டிங்கு

ஆத்திரமாய்வந்து அலையானேன்

காற்றுமழையிலிழக்ககாரணமேனெரு

கூத்தியாரைக்கொடுங்கொன்றையானே

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராஞ்சுமசொல்-பரணி

சங்கரனேசுதன்வேணுமென்றேயெண்ணி

இங்குவந்துதவம்புரிந்தோம் (அரகர)

பொங்கமுடன்னிடையேறியேவந்தெங்கள்

சங்கைகள் தீரவரந்தருவாய் (அரகர)

சீஷர் சொல்-தரு

சங்கையாயிருந்திடத்தாளாதேயெப்படி

வங்கைப்பிசாசேரீவாவா

இங்கிகத்தருப்பண்ணுபிரிசியேவாடி

உங்ககைக்கொல்லுவோம்ஓடிவாவா

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராஞ்சுமசொல்-தரு

மங்கையிடப்பாகம் வைத்தவனேவனம்

தங்கியினிந்து தவம்புரிந்தோம் (அரகர)

கங்கையுடன்கூடவந்துஎங்கனிட

அங்கங்குளிரவரந்தருவாய் (அரகர)

சீஷர்கள் சொல்-தரு

அங்கம்பசிக்குது அடிவயற்பெருக்குது

எங்கேதாம்போகோம் அப்பாலே

பொங்கலிகிலேறும் பொலிகிடாவெட்டுறும்

இங்கேநீயோடிவா யிஸ்பானே

மிருகண்டர் சொல்-தபம்-கழிநெடிவெருத்தம்-இ-ம்-நீலாம்புரி

விடைமீதேறியசங்கரனே விண்ணோர் துதிக்குமெய்யோனே

விமலானீவரமேதருவாய்

வடிவேவடிவேநற்றிருவ மதியேமதியேமெய்யருவே

வருவாய்நீவரமேதருவாய்

எந்தாய்மையேமனோகரியே யெங்கள் குறையுந்தீர்ப்பாளே

இனிதாய்வரமேநீதருவாய்

சந்தானம்வேண்டித்ததித்தோஞ் சாஷ்டாங்கமதாகப்பணிந்தோம்

சாமிநீவரமேதருவாய்

வேடர்வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

புத்திரவாஞ்சையாலேபுத்திரியமிருகண்டையர்
கர்த்தனைத்துநித்துநிற்குங்காலத்திப்புதுமையாக
எத்திசைகூடுங்க யிருளியிடித்தாற்போல
மெத்தவெற்றிகள்கொள்காட்டுவீஸ்வியர்வருகின்றோ

கடியுக்காரன் சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்இப்படியாகமிருகண்டரும் அவர்தேவி
யாகிய ஞானச்சதிராஞ்சம் புத்திரபாக்ஷியத்திற்காகக் தபஞ்செய்திரு
க்குங்காலத்தி லந்தவனத்தி லிருக்கும் வேடர்வேட்டையாட வருகிற
விதங்கரண்க.

வேடர்வருகிற-தரு-இ-ம்-புந்ராகவராளி-ஆதிதானம்
பல்ஸவி

வனத்துவீஸ்வியர்வருகிறார்-வெரு
வலுமையுடையகுட்டிப்புலியையிடித்தட்டி. (வனத்து)

அதுபல்லவி

நனைத்தப்படியேகரளி நேரிட்டமிருகத்தைப்
பேரிட்டுமடித்தது நேரிசங்கைபடியித்தேநோ (வனத்து)

சரணங்கள்.

காட்டெருமைகளை யெல்லாம்	கூட்டைவிட்டேகலைத்து
ஆட்டுக்குட்டிகள்போலே	ஒட்டிவிட்டடிக்கயிதோ (வனத்)
சங்கக்குட்டிகளெல்லாம்	வன்கைப்பசாசைப்போல்
எங்கெங்கொளிப்பமென்று	அன்றுநின் றுழிகைக்க (வனத்)
வெள்ளமுசல்களெல்லாம்	பள்ளத்திலேபதுங்கி
மெள்ளமெள்ளவொதுங்கித்	தள்ளித்துள்ளிக்கொண்டோட (வனத்)

முதல்வேடவன்சொல்-கவி.

கானகக்கடம்பா ஏனகத்துடம்பா
மாணுகன்படும்வலை தானெதோகொடுதா

(வசனம்) இதரங் கானகக்கடம்பாம் என்னடாங் ஏனகத்துடம்பாங்
இதரங் மான்வலையெடுத்துவாடாங் ஏனடாங் வலைகட்டிவேட்டை
யாடுவம் எடுத்துவாங்கடாங் இதோஎடுத்துவந்தேன் பாரடாங்மார
டாங்.

வேடர்வேட்டையாடுகிற-நரு-இம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரும்வலையெயட்டா ஐயேஐயேயிந்தப்
பள்ளத்திலினிட்டா ஐயே

அதுபல்லவி

பருவம்வலையெடுத்தித்தப்பள்ளத்திலிந்தேத்தந்த
சுருங்கன்னியைப்பதித்துக்காட்டைக்கலைத்திடுவோம் (பரும்)

சரணங்கள்.

வரும்புலிகாடிகள்தழற்றயானைகள்	
பெருத்தலைசினிங்கியாபிரண்டிவழிகுமீதில்	(பரும்)
ஒலேகவுரிமான்ஒருபுள்ளிமான்பன்றி	
கூடிக்கடியலேந்துகுருடர்போல்விழுகுமீதில்	(பரும்)
வானம்பாடிபறவைவகையுள்ளகுயில்மயில்	
கானகமதில்மயங்கிக்கடுகவிழுகுமீதில்	(பரும்)
வானருக்கியாதமடையனாப்பேரற்காக்கும்	
விணருக்கெதிரவந்துமிசண்டிவழிகுமீதில்	(பரும்)

உ-வது- வேடவன் சொல்-கவி

பரும்வலையெடுத்தும் பள்ளத்தருகினிந்தட்டிவந்து
பெருமிருகங்களுநுத்தித்துரிதலுட்டைகள்செய்வீரோ

(வசனம்) இதிராங் கானகக்கடம்பாங் ஏனடாக் ஏனகத்துமீம்பாங் இதிராங் பள்ளத்தில விலைகட்ட மிருகங்களைக் கலைத்துவிட்டுடோம் கலைத்தமிருகம் ஒடிப்போகாமுன்னம் பிடித்துத்திண்க வேண்டையாழ்க்

முதலேவெடன்சொல்-கந்தார்த்தம்

சுத்திலங்கடம்பைமரங் தூரத்திலேயேயுடையே
மத்தியாயமுசல்கட்டங்கள் பள்ளத்திலிருக்குளையே
வெற்றிசெய்யாளியொன்று விடுபட்டுத்தேயுளையே
உத்தமத்துடையமாங்க ளெல்லாமிரோ

ஒடுதுடையே-ஒன்றோடொன்று-கடுதுடையே

ஒடுது-கடுது-தேடுது-பொது பொது
நாடுது மவத்தட நாடுது ஆரோடையே

உவது-வேடன்சொல்-கந்தார்த்தம்,

வள்ளமுபகிழ்ந்துயாண வரும்புறுபாசடையே
துள்ளியாளியொன்று சொருகடன்பார்க்குளையே
கொள்ளையரம்பலிகவர் க்கங்கள் சொக்கரித்திருளையே
பள்ளத்திலிருந்தமுசல்க ளெல்லாமிரோ.

பரிக்குதுடையே கம்மைக்கொண்டு சிரிக்குதுடையே
மறக்குது சிரிக்குது இருக்குரு பொது பொது
ஆரிக்கலா மரிக்கலாம் பொதுக்கலாம் ஆரோடையே (பரி)

கட-வதுவேடன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

விலவியர்தலைவாயிந்த வேடிக்கைப்பாசடையே
துவலியகடம்பைகரனில் துண்கிருபதாருமையே
மல்லியேயோடொருள் மடக்கப்போசெய்யுளையே
சொல்லிக்கொண்டோடி வருகாமுன்னத்தலை

தூக்குதுடையே கொம்பைமரங்கனில் தூக்குதுடையே
தூக்குது தூக்குது தூக்குது பொது பொது
தூக்குது தூக்குது தூக்குது ஆரோடையே (தூக்குது)

ச-வதுவேடன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

பக்கத்திற்பதுங்கிவாங்கள் பாக்கியம்பலிக்குளையே
கொக்குகள்கூட்டமிட்டு குருடர்போல்தவிக்குளையே
சக்களாதிக்குவந்த எண்ணடைபாலுழலுளையே
முக்கிசுக்கி கிண்கி யென்றுசொக்கு

முரிக்குதுடையே பள்ளத்தில் ஒளிக்குதுடையே
முரிக்குது வொளிக்ந்து யிளிக்ந்து பொது பொது
வளைக்கலாம் களைக்கலாம் துளைக்கலாம் ஆரோடையே (முளிக்

முதல்வேடன்சொல்-விருத்தம்.

இந்தாலமரத்தின்மீது வினாச்சலேதோன்றுனாயே
குந்தியெயிருந்துபார்க்க கூடொன்றதோற்றனாயே
பந்தமாயிதிலிருந்த பரிக்குயில்முளிக்குரையே
எந்தன்மையம்பாலத்தை பெய்யுரோண்பாரடையே

(ஸசனம்) இதிரான் காணகக்கடம்பான் ஏண்டான் ஏனகத் துழிப்பா
ந் இதிரான் இந்திரிஷியிருக்கிற ஆலமரத்திலே கூடுகட்டிக் கொண்டு
தோ ஒருபெட்டைக்கருங்குயில் முளிக்குதரான் (ஆமடல்) இதிரா
ன் இதைப் பிச்சுவிடாடுகோன் பாரடான் (இதிரான் பிஞ்சுரான் பார்ப்
போமடல்)

உ-வதுவேடன்சொல்-விருத்தம்.

அடிக்கலேகுயிலிலேந்து அருமுனிகையில்விழ்ந்து
துடிக்குறுபாரடையே தூயமாமுனிவர்களிடால்
சுடுக்கொகம்மையெல்லாஞ் சபித்திடப்பேபாரானாயே
மிடிக்குடனோடிக் கானில் மேன்மையாய்ப்பிழைப்போம்வாரீர்

(ஸசனம்) இதிரான் காணகக்கடம்பான் ஏண்டான் ஏனகத்துடும்பாந்து
திரான் இந்தக்குயிலை அடிக்கவே அடிபட்டி துடிதுடித்து இந்தஐயர்
கையில்விழுந்துபதைக்குதரான் ஆமடல் ஐயர் கண்ணைத்திரந்துபா
ர்த்தால் கம்மைச்சபித்துப்போடுவார் ஓடிப்போவோம் வரங்கடான்

மிருகண்டர்-சீஷருக்குச்சொல்-பரணி

மனவிதான்றுக்கு மனோன்மணியே
வளருமெய்ஞ்ஞானச் சிரோன்மணியே
ஏனதுகைநிற் துடிப்பதென்ன
இதையானநியச் சொல்லீரோ

சீஷர்-மிருகண்டருக்குச் சொல்-பரணி
ஐயா அரகரா அரகராயிவ் வாலமரத்திலிருந்துகுயில்
மெய்யாயவில்லியரம்மாலடித்தார் விழுந்துகையிற்றுடிக்குநையா

மிருகண்டர்-சீஷருக்குச்சொல்-பரணி

அடடா அரகரா அவ்வில்லியர்கள் அடங்கலுமிருக்கின்றாரோ
கொட்டாதாடையிலவர்களைத்தாண்டொலையெய்தாய்கேட்டறிவிர்

சீஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பரணி

குயிலையடித்தவிலையெயிரிற் கொருவரில்லைபிக்கானில்
மயில்போட்டோடியெயொளித்தார் பார்த்தோமெங்குயில்லையையா

மிருகண்டர்-சீஷருக்குச்சொல்-பரணி

புத்திகெட்டவிலையர்கள் போனார்போகட்டுநீங்கள்
இத்தையெடுத்தாரீர்ப்புதி யெழுப்பிக்கூண்டில்விடுவீரோ

சீஷர்கள்சொல்-பரணி.

உபாயமாகமிருகண்டர் உரைத்தபடியேகுயில்மீதில்
விழுதிதன்னைப்போட்டெழுப்பி விடுவோங்கூண்டில்விடுவோமே

காதிவரீத்பஞ்செய்யிரு
களித்துத்தந்தித்தந்தி

கண்டர்க்குப்பத்திரவாங்
கடினவேகத்தோடு (சங்)

மிருகண்டரும-ஞானச்சிறாரும்

சுவாமிக்குச்சொலபோற்றி - கிருததம்.

அத்தனேபோற்றிபோற்றி அருமறைப்பொருளேபோற்றி
முத்தனேபோற்றிமுலர் முதல்வனேபோற்றிபோற்றி
எத்தினையோரும்பேற்றி யென்களாண்டவனேபோற்றி
காத்நனேசிலம்பனிக்த கமலத்தார்போற்றிபோற்றி.

நஸ்வரா-மிருகண்டரும-ஞானச்சிறாரும்
சொல்-வாழிவருத்தம்.

அந்தணர்நூலத்தில்லந்த அரும-ஞானிநீர்ந்த
விநைகசேர்மிருகண்டா வினாவுடன்வனத்திற்றானும்
எத்தனேநோக்கியே மெற்றபஞ்செய்தத்தாலே
புத்தியில்மிகமகிழ்ந்தோம் புகலிர்வாழிவாழி.
(வசனம்) வாழி வாழி மிருகண்டரே வாழி வாழி ஞானச்சிறாரே
கீங்கர் நம்மைசுதுதித்து தபஞ்செய்யவந்த காரியம் என்னொரல்லு
மிருகண்டரே.

மிருகண்டர்சுவாமிக்குச்சொல்-உலா.

கானகத்தில்லந்துமிகத் தாணத்தாற்றவம்புரிந்தோம்
மாணமுழுவதும்வந்துகின்ற வள்ளலே ஆனதில்
பாராஜேயவேளை பாலனளித்திடவேயெங்கள்
சேராகவகுமெழிபெரு கிணறு

(வசனம்) அரகார ஆதியே ஐயனேசோதியே சுடனோசாம்பனி சங்க
ரி லோகாட்சகி புத்திரவாஞ்சையினலே கானகத்தில்வந்து தேவரீனா
ரோக்கிக் தவம்புரித்தோம்எங்கள் குறைதீர ஒருமொழியுரைக்கவேணு
ம் இல்லிடம் நின்றாகர்த்தனே.

சுவாமி-மிருகண்டருக்குச்சொல்-உலா
நின்றுநமைமோக்கி நெடுநாளாயசக்தன்வேண்டி
மென்றுதவஞ்செய்கின்ற விருமகனே-ஒன்றேநேள்
நீங்கள்முன்புசெய்திருந்த நிஷ்ரேவினையிருக்க
நாங்களென்னசெய்வோ முனிநாதனே.

(வம்)கேளுங்கள் இருடிகளே நீங்கள்செய்ததபமோமகா அருமையா
னதபந்தான்னதபஞ்செய்தும்நீங்கள்செய்தபாவினைஇன்னவகொஞ்
சமிருக்கின்றது ஆகையால்நாம்தானென்னசெய்யலாம் இருடிகளே.

சுவாமி

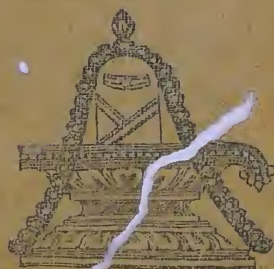
சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

சுவாமி

எஸ்வரி-சொல்லல்.

சுடேறப்பாருமென்று மிருவர்வந்தாக்காரனி
லேன்றுதிக்கிறீர் மாதே

மிருகண்டர் சொல்லல்.

நிசியாயுணைநம்பினே மெங்கட்கொரு
நிலைசொல்லவேணுஞ் சுவாமி

சுவாமி-சொல்லல்.

நிலைசொல்லவேணுமென்று நிஷ்டேமாகநம்மை
நினைந்ததைச்சொல் முனியே

ஞானச்சதிராள் சொல்லல்.

மாதபஞ்செய்தே மைந்தனுக்காகயிப்போ
வரந்தரவேணுந் தேவி

எஸ்வரி-சொல்லல்.

வரந்தரவேணுமென்று வாழ்த்தியேனைகூப்பி
வணங்குவதேனே மாதே

மிருகண்டர்-சொல்லல்.

அன்னதூரணியம்மையைப் பாகம்வைத்த
ஐயாரட்சியைச்சுவாமி

சுவாமி சொல்லல்.

ஐயாரட்சியுமென்று அனுதினம்துதித்தாலும்
ஆவதுண்டோ சொல்முனியே

ஞானச்சதிராள்-சொல்லல்.

என்னமிழைகள்செய்திருந்தாலும் மனம்வைத்து
சுடேறப்பாருந் தேவி

எஸ்வரி-சொல்லல்.

சுடேறப்பாருமென்றுவேனே யீக்கானகத்தி
ங்குக்கிறீர்போம்போம் மாதே

மிருகண்டர்-சொல்லல்.

முன்னகதெய்வமுண்டென்று வெண்ணிவந்தோம்
முத்தியருளுஞ் சுவாமி

சுவாமி-சொல்லல்.

முத்தியருளுமென்ற முனியேநம்மை சுகாமுதால்
முயற்சியாவதோசொல் முனியே

ஞானச்சதிராள்-சொல்லல்.

உண்ணிவிடதெய்வமுண்டோ சந்தனந்தா
உத்தரவுதாருந் தேவி

சுவாமி-மிருகண்டருக்குச்சொல்-உலா

உத்தரவுதாருமென வறுதியாய்நம்மைவேண்டி
பத்துவிசுத்திலும் துதித்தபடியினால்-தித்தினம்
பதியிலாச்சுசனாறு வயதினிற் பரவேபிள்ளை
பதினாறும்சொந்தாலோ பணிந்து

(வசனம்) கேளுங்கள் தபசிசனே நீங்கள் உம்மைத் துதிக்கின்றபடியி
னாலே நூலுபயதிலே மதியில்லாப்பிள்ளைவேனுமா அல்லது பதினாறு
வயதில் மதியுள்ளதாய் கியானபிள்ளைவேனுமோ சொல்லுங்கள் உ
ங்கள் மதியைப்பார்ப்போம்.

மிருகண்டர்-சுவாமிக்குச்சொல்-உலா.

மதியில்லாச்சுதனாது வயதின்றந்தாலுதென்ன

நதிபுனைந்தசங்கரனே நல்லதலவினியுடைய

பிள்ளைபதினாறுநிற்பிரபலமுற்றேயருக்க

உள்ளபடிசுதன்றரு மென்றேசொல்

(வ-ம்) ஆகாராகிரஞ்சனமானசோதியே அடியார்களுக்கு நம் உபய
திமதியில்லாப்பிள்ளையாக்கொடுத்தாவதென்னநல்லதல்லியும்மதியும்
உடையதாய்பதினாறுவயதுமாகத்தானே கொடுத்து ரட்சிக்கவேண்டி
ஞ்சுவாமி.

சுவாமி-மிருகண்டருக்குச்சொல்-உலா.

இன்றேசொலொன்றுசொன்னவொருமையுள்ளவிருடிகளே
இன்றேசந்தானமதையுன்கொடுத்தேன்-நன்றேவுங்கள்
ஆசிரமத்திற்புகுந்து அன்பு-வேவாழ்த்திருங்கள்
மேசமுடன்போய்வாரும் நிசமே

(வசனம்) கேளுங்கள் இருடிகளே அப்படியேஷங்கள் மனநின்படிச்
சூப்பதினாறு வயதுபிள்ளைய கொடுத்தேன்நீங்கள் ஆசிரமம்போய்ப
பிள்ளையுட்கொற்றவாழ்த்திருங்கள் யோய்வாரங்கள் இருடிகளே.

மிருகண்டர்ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-வசனம்.

சாணஞ்சாணம் அப்படியேயோயவருகிறோடுகவரமி

பொது விருத்தம்.

பரமனார் விமயம்விழந்து பதினாறுவயதைப்பெற்ற
ஒருகுழந்தையின்வரத்தை யுவந்தாட்கொடுத்தவப்ப
வினாவுடனானுஞ்சென்றார் வீரனாகவினேச்சேர்ந்து
அருமைசேர்ந்திருத்குண்டோ தரனுக்குறிக்கைசெய்வார்
கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோகெப்படிபென்றால்பாயிவழந்தியானவர் திருக்கடைபூர்
மிருகண்டருக்குப் புத்திரபாக்கிய மளித்து காதலாய்வந்தமிழரு அவ
டத்தில் நடக்கிற விகித்காண்க.

சுவாமி-குண்டோதரனுக்குத்தொடர்ச்சி
எந்திசைமுனிவர்களுல்லா மெழிவாடையாகப்பெற்ற
பத்தியாய்கமைபென்னுந் பணிகுண்டோதரனேவாராய்
கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோகெப்படிபென்றால் பரமசிவனுனவர் குண்டோதரனே அ
ழைக்க குண்டோதரன்வருகிற விதங்காண்க.

குண்டோதரன்வருகிற தரு-இ-ம்-மோகனம்-அட-தாளம்.
பல்லவி.

வந்தான்வந்தானே-குண்டோதரன்-வந்தான் வந்தானே -
அறுபல்லவி.

வந்தான்கியானரிதது அந்திவண்ணைத்துதித்த
பர்மாமனம்பூரித்து விந்தையாய்மண்ணிற்றுதித்த (வந்தா)
சரணங்கண்

தேவதேவருங்கொழிந் புதுவந்தோர்த்தழைக்க
பரவலர்களுஞ்செழிக்க ஆவலாய்விவனழைக்க (வந்தா)
கண்டவர் கலங்கிடவே மல்கலங்குறிக்குடவே
தூண்டர்க்காலில்விடவே தெண்டிவந்தால்கிடவே (வந்தா)
வேதியர்களும்புகழ சாதியர்களுங்கிழ
கீதியோர்களும்புகழ ஆதியவன்மீது (வந்தா)

குண்டோதரன்-சுவாமிக்குச் சொல்-பரணி
மாறுமழுவங்கக்கொண்டு
வானம்புகழுகத்தடனே
காணுமிருக்கும்வேளைதனிங்
வனழைத்தீரெனவாய்.

சுவாமி-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
பத்தியாவென்றாகம்மைப் பணிகுண்டோதரனேகளாய்
குத்திரபதவினுக்கு விராடிவினிலநடந்துமெத்த

வுத்தமன்சோழராஜ னுறுதியாய்ப்பெற்றெடுத்த
வித்தையோன்வெந்தன்விதி விடங்கனையழைத்துவாராய்
வசனம்.

கேளாய்குண்டோதாராருந்திரபதவியிலிருக்கும்விதிவிடங்கனைய
வழைத்தெனென்று சீக்கிரமாகநீயோய் அழைத்துவாரும்பின்னாய்.

குண்டோதரன்-சுவாமிக்குச்சொல்-விருத்தம்.
எண்ணுமெந்தனைரட்சிக்கு மீசனையிலேவாசா
புண்ணியசோழராஜன் புவிதனில்விளங்கப்பெற்ற
மண்ணுலகாரும்விதி விடங்கனையழைத்துக்கொண்டு
கண்ணிமைக்குள்கடந்து கழிகினில்வருகவேணே.

வசனம்.

சுவாமி சுவாமி கைலாயபதியே தேவரீர் உத்தரப்படிக்கு ருத்
திரபதவிக்குப்போய் விதிவிடங்கனையழைத்து வருகிறேன்சுவாமி.

குண்டோதரன்விதி-விடங்கனுக்குச்சொல்-பாணி
எண்ணுஞ்சிரகுச்சினிகன்பெற்றேயிருக்கும்விதிவிடங்கையனே
அண்ணலழைத்தார்நீயோடி யருகில்வருவாயிப்போதே
விதிவிடங்கன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
நசனாரிடத்தில்வாழ மெழில்குண்டோதரனேகேள்
பேசிடாதோடிவந்து பேரிடியிடிந்தாற்போலே
நுசையாடுபனையழைத்தி ருயர்கதையெல்லோனே
நேசமாயுடையுமைவா நீர்சொல்லும்படிசெய்வேணே.

வசனம்.

சரணஞ் சரணங் குண்டோதரமூர்த்தியே தேவரீர் இவ்வளவுதூர
ம் வந்துஎன்னைத்தேடி அழைத்தகாரியம் என்னதெரல்லுஞ்சுவாமி
குண்டோதரன்-விதிவிடங்கனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
பத்தியாய்வந்துகேட்கும் வாரியையாண்டிருந்த
உத்தமசோழராச குளமகிழ்ந்திவதாக
மெழிப்பொலனேகேள் பிஞ்சுகனையழைத்து
இம்சனம்வரவேசொன்னு ரீசர்பாலவருகுவாயே
(வசனம்) வாராய்விதிவிடங்கனே கயிலாயபதியுள்ளே அழைத்
துவரச்சொன்னார் வாரும்பா.

விதிவிடங்கன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,
எனையொருபொருளையெண்ணி நசனாழைத்ததென்ன
மனமதைவறியவேண்டு மான்பழுவோனிடத்தில்
தினமிருந்தழகணங்கிச் சிறப்புறுபவரேகேள்
கனிதமாய்வருவேன்வாரீர் கந்தன்கண்ணகத்தானே.

(வசனம்) கேளுங் குண்டோதரமூர்த்தியே அந்தக்கைலாயமதி அழைத்தேதேபாக்கியம் வருகிறேன் வருங்குண்டோதரமூர்த்தியே.

வீதிவிடங்கன்வருகிற-ஓடி-தரு-இ-ம்- ஆனந்தபாவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வீதிவிடங்கன்வந்தான் ருத்திரபதிவினிடே
வீதிவிடங்கன்வந்தான்

அதுபல்லவி.

ஆதிபராபரணையனு நினைமனதினில்

அன்புடன்துதிக்குமன்னன் தென்புடனடக்குமன்னன் (விதி)

சரணங்கள்.

சிரசினில்மகுடத்துலங்க யிருபுசத்

தினில்கிரீதியு மிலங்க

வரிசையுடனேமணி மாலைகள்மின்னிட

வானவரமகிழ்ந்திட தானதருமஞ்செய்வோன்

வாசைபெற்றிதி ஞானகுணகரன்

வாசைமுற்றிதி தினதயாபரன்

வசையிலாதபுகழ் பெற்றவரோதயன்

ரிசமதானசொலுற்ற சுரோதயன்

(வி)

குண்டோதரன்-சுவாமிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கர்த்தனேகயிலைவரசர் கங்கையைத்தரித்தனேசர்

ருத்திரபதவிதன்னில் வினோதமாய்வாழந்திருந்த

தத்துவமானபிள்ளை சடைவீதிவிடங்கனைத்தான்

மத்திரயழைத்தவந்தேன் பரமனேபோற்றிபோற்றி

(வசனம்) சரணஞ் சரணம் கயிலாசமதியே அடியேன்போய் ருத்திரபதவியிலிருந்த வீதிவிடங்கனை அழைத்துவந்தேன்-சுவாமி.

வீதிவிடங்கன்-சுவாமியைத்துதிசெய்கிற-தரு.

இ-ம்-நாதராமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி.

நசனேசரணம் கைலாச வாசனேசரணம்.

அதுபல்லவி.

மாசிலாமமுமான் றரித்தகையனே

ஆசையாய்த்தரிசனம் காணவந்தேனேபனே

(நசனே)

சு அ மார்க்கண்டேயர் விலாசம்.

சரணங்கர்.

கெங்கைபச்சிரசினிற் கீர்த்தியாகவைத்த
சங்கராவுன்முனைச் சரணமென வடைந்தேன் (நச்சே)

அரவர பரணமணிந் தாதிபானவினோதா
பரமதேவனேயுந்தன் பாத்தகாணவந்தேன் (நச்சே)

வெள்ளேமேனியனே ஸ்ரீபீடமீதில்வீற்றிருக்கும்
வள்ளலேயுன்றிருவடிபைக் காணவந்தேன் (நச்சே)

விதிவிடங்கன்-சுவாமிக்குச்சொல்-விருத்தம்,

கைகாணிப்பாசமேந்தி காளிதன் லுடனே வின்று
வைபசமதிக்கவாடி வந்ததோர்சிவனேபோற்றி
துய்யசிவபதவிதன்னிற் றலங்கவேயிருந்தயென்னை
ஐயசனையழைத்ததென்ன யருளுவீரெனக்குந்தானே

(வசனம்) சரணஞ் சரணம் கைலாசபதியே ருத்திரபதவியில் ருத்த
டுயன்னை யழைத்தகாரியம் அருளிச்செய்யவே லுஞ்சுவாமி.

சுவாமி-விதிவிடங்கனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அறிக்கைசெய்வீ ரென்றெந்த அடியினைத்தொழுதபாலா
திருக்கடையூரில்வாழ்ந் ஜெயயிருகண்டருக்கு
உருக்கமாய்வரமளித்தே னுண்மையாய்க்கருகவேணும்
மெருக்கமாய்கீயவர்க்குப் பிள்ளையாபுதித்திடாயே

(வசனம்) வாராயப்பா விதிவிடங்கா நீ ருத்திரபதவியில் என்றந்த
சொஞ்சினியாய் வயதுபெற்றவனுபடியினாலே இப்பவும் நீ இந்தவய
தே பெற்றிருக்கப்பூரணமான வரமளித்தேன் நீயிருகண்டதேவியானு
டைய வயிற்றிற் சென்மிககத் திருக்கடையூருக்குப் போவாயப்பா.

விதிவிடங்கன்-சுவாமிக்குச்சொல்-விருத்தம்

கேவாட்சாற்படியேபக்தச் செயயிருகண்டனாந்தன்
மேலிதன்றிருவயிற்றிற் சென்மிக்புகத்திபுகத்தி
கேவர்கள் துதிக்குமநாகா சிவசிவாகாசிலேவரசா
கேவரீரென்னைக்காக்கத் திருவடிபோற்றியிப்போற்றி

(வசனம்) சுவாமிகைலாசபதியிலே அடியேன் ருத்திரபதவியில் என்
றுஞ்சொஞ்சினியாய் வயதுபெற்றிருந்த என்னைப்பூயிழிப்போய்த் தபசி
கூளுடைய வயிற்றின்பிள்ளையாய் பிறக்கச்சொன்னீர் அப்படியே ஜெஷ்
மிக்கிறேன் அவ்விடத்திலும் இந்நவபதோடும் வாழ்ந்திருக்க உயிற்று
ருவாக்கனக்கொஞ்செய் தனுப்பவேண்டுஞ் சுவாமி.

சுவாமி - விதிவிடங்களுக்கும் சொல்-விருத்தம்.

வயதுபெற்றிருந்தவிதி விடங்களுக்கேவாயென்று
வயதுண்டாகவுரிவாழ்க வரமதுயிதவளித்தேன்
வயதினில்மிகுந்தவந்து மாயிருகண்டதேவி
வயிற்றிற்றிற்றிப்பதற்கு மைத்தனெகடந்திடாயே

(வசனம்)வாராய் விதிவிடங்கா இப்பவும் நீருந்திரபதவியில் என்று
ம் சிரஞ்சீவியாய்வயது பெற்றவனானபடியினாலே இப்பொ தநீஇந்தவ
யது பெற்றிருக்கப்பூரணமான வரமளித்தேன் நீமிருகண்ட ருடைய
தேவியான வயிற்றிற்சென்பிக்கத்திருக்கடையுக்கு நடந்திடுவாயப்பா

விதிவிடங்கள்-சுவாமிக்குச் சொல்-வசனம்.

அப்படியேநடக்கிறேன் உமதுபாதா விந்தமேதுணை சரணஞ்
சரணம் சுவாமி.

கட்டியக்காரன் சொல்-வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால் இப்படிக்குக் காலராசபதியின் அதுக்கி
ரகம்பெற்று ருத்திரபதவியிலிருந்த விதிவிடங்கள் திருக்கடையூர்வா
ழ்கின்றமிருகண்ட தேவியானனாவச்சதிராருடைய வயிற்றிற்சென்னை
யாய்வந்து தென்மிக்க அகின்பின்பு வளத்தில்நடக்கிறவிதங்காண்க.

மிருகண்டர்-நா னச்சதிராருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

நங்கையேசுதிரோகேனாய் நாம்செப்ததபோபலத்தால்
பொங்கமாய்சர்வந்து புதலீனையளித்தார்பெண்ணை
அங்கமுங்குளிர்த்தோமிந்த ஆடர்வனத்தன்னவிட்டு
சிக்காரவாசிரமம்போய்ச் சேருவோம்வாராய்கண்ணே.

(வசனம்)வாராய்பெண்ணை ஞானச்சதிரோ நாம்மனதொன்றாகச்செ
ய்த தபோபலத்தினாலே உடனேசர்வந்து புத்திரபாக்கிய மளித்தார்
ஆகையால் முத்திமோட்சம்பெற்றோம் இனிசாம்மது ஆசிரமம்போ
ய்ச்சேருவோம்பெண்ணே.

முதல்சீஷன்-மற்றசீஷர்களுக்குச் சொல்விருத்தம்.

கேட்டுதரதம்பியை யர் கிளிமொழியம்மையாவா
காட்டமரயழைத்தாரிப்போ நமையெலாமழைக்கவில்லை
விட்டுக்குவாடாவென்று வேண்டிடும்பிறகெல்லோரும
நீட்டுபோட்டாகப்போவோம் நிலத்தினிப்படுத்தியோ

(வசனம்) கேட்டுதரதம்பி ஐயர்சொன்னசொல் ஏதாடாயிந்தக்கா
லம் அல்லவே நமக்குத்தான் ஒருவரங்கேட்டாராகேட்காதவராகிலு
ம்மறைத்தான் விட்டுக்குவாருத்தனென்று முன்னாடி அடியுத்தார

அதையும் விட்டுவிட்டு அம்மாரீர் அழைத்தாரோ அதுசரியா இப்பவும் ம்மையெல்லாம் விட்டுக்கொடுப்பதென்று வேண்டியென்ற அழைக்குமட்டும் மாம்சேவாயிருந்தால் உமக்குவரம் அகப்படும் அதுவரைக்கும் ஒருவருடனே ஒருவர்பேசாமல் பூமிபிலேகவிழ்த்து படுத்துக் கொள்ளுங்கள்பா தம்பிமார்தளே.

மிருகண்டர் - சேஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

திணைமனோன்மணியேனானச் சிரோன்மணியானசேஷா
மணிகெண்டாமணியேமெத்தமவுனசிந்தாமணியேகேளாய்
பணிவிடைசெய்யும்மீங்கள் பாவையும்மாழமாக
அணியணியாய்கடந்து ஆசீர்மம்போவோர்மவாரீர்

(வசனம்.) ஆரடா அடாசேஷர்களை நாம் ஆசீர்மம்போய்ச் சேருவதாக அழைத்தால் ஒருவரும்பேசாமலிருப்பதென்ன இடக்கானவார்த்தையைக்கொடுப்பதென்ன அடாஉங்களுக்கு யேதோகொஞ்சம் குறைவுவந்திருக்கிறதைப் போலத்தோற்றம் படுகின்றது அந்தக்குறையைச் சொன்னீர்களானால் உங்கன்மனைக்குறைவைத்தீர்த்து அழைத்தீர் போகிறேன் சொல்லுங்கள்பாசேஷர்களை.

சேஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தேவார்தலத்தைச்செய்தீர் சிவன்வந்துவாமனித்தார்
ஆவலாய்க்காத்திருந்தும் அடியார்கள்வினராநேனம்
சேவகபசகளுக்குத் தேவதானென்றுமில்லை
நீவரமாகபிந்தச் சிவபுட்டைபெறுக்கவேணும்

(வசனம்.) சுவாமிகவாமி எங்களுக்குக் குறைவொன்றிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் உமக்குமாத்திரமீசர்வந்து வாமனித்தார் நான்களிலாவரைக்கும் காத்திருந்தும் வினாப்போனேனம் இப்பவும் பெய்களுக்கு வேண்டியது ஒன்றுமில்லை இந்தபுட்டை பெருக்கும்படியாய் வரக்கொடுக்கவேண்டுமென்றுவாமி

மிருகண்டர்-சேஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பூமியில்லாதவார்த்தைப் புதுமையாய்சொல்லவந்தீர்
ஆமடாசேஷோமீ ராசையாய்கேட்டமோதே
பாழடைந்துட்டாற்போலப் பருத்திடவேணும்புட்டை
நாமிதோவரமனித்தோம் கடந்திடர்மனைக்குப்போவோம்

(வசனம்.) பனா பனா பூமியில்லாதவார்த்தையைச் சொல்லவந்தீர் மாரீர்தகண டேயர் வந்தவர்களுக்குக் குறைவாயிருக்கவேண்டுமென்று

ங்களை ஆசையாகப் புட்டைபெருக்க்ரங்கேட்டபடியினாலே அப்படியே இன்னபுட்டைபெருக்க வரமளித்தேன் நடந்துவருங்களப்பாவி வர்களே.

சீஷர்சொல்-தரு-இ-ம்-புன்னகவராளி-ஜிதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தேபெருத்துதேது-இது- மெத்தவருத்துதே

அதுபல்லவி.

இத்தையெப்படி யெடுப்போந்தம்பி

யேதடாவுன்னது யீதடாபென்னது (சந்தே)

சரணங்கள்

மோசம்வந்துதே-அப்போ

ஆசை தந்துதே

விசுடப்பதெப்படி தம்பி

விட்டுப்போகுதே-புட்டைநோகுதே (சந்தே)

ஆட்டிப்புடைக்குதே-கிழே

நாட்டித்துளைக்குதே

ஒட்டிநடப்ப தெப்படி-தம்பி

ஒதிக்கிப்போகுதே கெடுக்கத்தேயுதே (சந்தே)

காலும் நையுதே-மெத்தக்

கோலஞ்செய்யுதே

ஞாலமுனிவர் செய்த்துதம்பி

ஞாயமோவது வுறையமேயிது (சந்தே)

சீஷர்-யிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

கொப்பெனவரமளித்த கேர்லமாமுனிவர்கோலே

அப்பனையிதையெடுக்க ஆகுமோடியங்களாலே

தப்பிதம்வந்ததற்குத் தாடையிற்போட்டுக்கொண்டோம்

இப்பவும்வலிசிறுக்க மிரியதாய்த்தபவுசெய்வீர்

(வசனம்) சுவாமி சுவாமி நான்களறிமாமல் மாட்டிக்கொண்டோம்

புத்தவந்தது தாடையிற்போட்டுக்கொண்டோம் இதைபெடுக்கவெங்க

ளால் ஆகாது போதும்போதும் எப்போதும்போல இந்தவலிசிறுக்க

வாங்கொடுத்து ரட்சிக்கவேண்டுமெனவாம்.

யிருகண்டர்சீஷர்களுக்குச்சொல்பாணி

வருத்தந்தெரித்ததாசிப்ப மதியுக்கெளிந்துதாமாணம்

உருக்கமாகவரமளித்தேன் ஓடிநடந்துவருவீரே

சிஷ்யர்கள்கொல்-வசனம்.

மகாசந்தோஷம்மகாசந்தோஷம்-ஆப்படியேஇதேதீவ்ருகிறோஞ்சுவாமி
மிருகண்டர்-சொல்-தரு-இம்-புன்ருகவராளி-மீசரதாளம்

பல்லவி.

கடந்துவா மயிலே-பதிசேரவேணும்
கூடர்ந்துவா குயிலே

ஆறுபல்லவி

கடந்துவாயிந்த ஆடர்ந்தவனம்விட்டு
வுடந்தையானமெண் மடந்தையேயினி(கடந்து)

சரணங்கள்.

எண்ணினப்படி மின்னணுவனத்தினில்
அண்ணலொருவாள் கண்ணயிந்தனர். (கடந்து)
கந்திவாகன மிர்தவேனாயில்
வந்துமக்கொரு ஸூர்தனனித்தனர்
கள்ளயில்லாம லுள்ளபடியிக்கு
வள்ளல்மக்கொரு பின்னையளித்தனர் (கடந்து)

மிருகண்டர்-சிஷ்யர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

அரிதானபாலரோகா மருந்தவஞ்செய்யயிசன்
பெரிதானவரமளிக்கப் பிபதைபுராணமாக
விரிவானவாசீர்மத்தின் விவிதகருவந்தோமப்பா
பரிவாணவாசனத்தைப் பவளிக்கப்போலேயோ

(வசனம்) ஆரடா சிஷ்யரோகம் கானகத்தில் தமஞ்செய்யயிசர்வந்து
வரமளிக்க வரம்பெற்றுக்கொண்டு பெண்ணுளாகிய ஞானச்சதிராளு
ம் நிற்களும் கானமாக ஆசீர்மம்வந்து சேர்ந்தோம் சந்திரோகம் பவளி
க்கவேணும் ஆகையால் ஆசனத்தைப்போடும்பிள்ளாய்.

சிஷ்ய-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி.

சுத்தவேதவர் நித்தினாசெய்ய
பத்தியாயாசனம் பவளிக்கப்பட்டோம்

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-கவி.

கவனமாய்க்கானில் சிவனாளுள்பெற்ற
துவனிலேபெண்ணோ பவளிக்கவாராய்

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னிடபிராணன்கா யிசனூர்தனைகோக்கி
முன்னாம்மதம்நன்க்செய்து மூர்த்தினாய்க்கண்டுபுதரன்

தன்னை நாம் வாங்கிவந்த தயவதினாலேகர்த்தன்

சொன்ன சொற்படிமுடித்தார் கோதியைத் தொழுதிடறோ

(வசனம்) கேளும் என்பிராணநாதனோ அடியாளைப் பவளிக்ச்சு
சொன்னார் மெய்யே நாம்தபசுசெய்துவந்த தபோபலத்தினாலேயு
ம் சாம்பசிவமூர்த்தியின் அநுக்கிரகத்தினாலேயும் கிறுவனைப்பெ
றுவதான வேளைபோலக்காண்கிறது அது எப்படியென்றால் நான் வ
ழியில் வரும்போது தானே அடியவறுகளைத் துவந்தது திகைம்பாரி
த்திருந்தது இப்போது இரண்டிபக்கமும் விடப்பிப்போகுது திகை
ம் ஒருவகையாயிருக்கவில்லை நான் கிறுவனைப்பெறுகிறவனாக்ரும்
தேவாரி சிவத்தியானத்திலிருக்கவேண்டுஞ் சுவாமி:

மிருகண்டரி-ஞானச்சுதிராளுக்குச் சொல்-கவி.

அப்படியேயுன் சொற்படியேசிவன்

டொற்பதங்காணவே சுற்பனைசெய்வேன்

ஞானச்சுதிரான்- மெய்ப்பவேதஸ்யால்-சொல்-சீசபத்தியம்

இ-ம்-கண்டா.

ஆதிமூலப்பொருளை மெய்சுடரோயென்

லுலேயினியாகுமோ யிந்தநாளில்வருவாய்

காதைவந்திப்படிக்கப் பென்றடைச்சுதே

கயிலாசவாசனே கருணைபுரிவாய்

மெய்தன்னிலெங்கினும் வீணைபோல்விட்டுதே

மெய்யனையொருவர மெள்ளதருவாய்

வாதையிப்படிப்பட வைத்தாயோகர்த்தனே

வள்ளலையெண்ணிட மனதையறிவாய்

வந்துநீயெந்தனை யிந்தவேளை

தொந்தமாய்க்காத்திடும் நத்திவண்ணு

நொந்துதொந்தருகிறேன் வந்ததையத்தீர்

கந்தனைப்பெற்றிடும் அந்திவண்ணு.

இதுவும்-ஞானச்சுதிரான்-சொல்-சீசபத்தியம்-இ-ம்-கண்டா.

நத்திவண்ணுவனை நம்பினேனம்பினேன்

நாகபூஷணசிவ நாதநாதா

யிந்தவேளையினிலே யெனக்காருமீசனே

இவ்வேதைபடுவனோ யீசயீசா

உந்தனருளாச்சுதே வுள்ளவேவதை

வுண்டில்லையென்னுதே வுமை

சிந்தைபயமானேனே செல்வனைக்காணேனே

திரிபுரமெரித்துநீ தேவதேவா

சித்தம் வைத்திடுதந்தனை யித்தனமுமே

கர்த்தனோகாத்திம ரத்திமுனைப்

பெற்றிடும்வஸ் துவே பத்தியுள்ள

புத்திரனைப் பெற்றிட சித்தம் வைப்பாய்

ஞானச்சுதிராள் - கெற்பவாதனைபால்சொல்

தரு-இ-ம்-ஆகிரி-அடநாளம்

புல்லுவி.

கர்த்தனையிதவாய் செல்வனைநான் பெற்றிடவுதவாய்.

அ. நு. ப. ல். வி.

அத்திமுகனைப் பெற்றவுத்தமம யேசா

இத்தனைவேளையில் வைத்தாயோ யிசனே

(கர்த்தமேன)

சுரணங்கள்.

எந்தனுள்ளவயிற்றிணிற் பந்தாகச்சுட்டினு

இந்தப் பக்கமிரண்டும் தொந்துதொந்துருட்டுது (கர்த்தனை)

இத்தனைவேளையில் வைத்தா போயிருக்கிறேன்

சூத்திரத்தின்படி சூலைமார்பில் சுத்திமயேசனே

(கரிந்தேன)

எப்படியெப்படி அப்பணிசெய்யுமோனே

இப்படிப்படுவது ஒப்புமொகடைபூரானே

(கந்தினை)

பிஞ்ஞாகயென்னிட சஞ்சலந்தீர்த்திடம்

செஞ்சையடிசனே பஞ்சையகீகாத்தி

(கரீகித்ரேன)

ஞானச்சிதிராள்-சொல்-கொச்சகம்.

ஆதிமேபபஞ்சுடனோ யாதரிக்குமுமையவனோ

நீதியுடன் சுதனளித்து நிச்சிரோமாயிப்போ

வாழைக்கீழ்-மீனவத்திற் தன்ன வயனுளப் புக்கென செய்வோன்

சாதகநெஞ்சத்தைவிட்டுக் காத்தருளுமெய்ய்ப்பொருளே

(வசனம்) அரகரா அரகரா ஆதிபரஞ்சிடமோ ஆதரிக்கு மநேர்ன்

மணியே அடியார்களுக்குட்பத்திரபாக்கியமளித்து இப்பேர்க்கொ

தீதவேதனை யைக் கொடுத்ததென்ன அடியாளெவ்விதம் பொறுப்

மேல் எண்ணிக்காத்தொடும் நசாநசா.

பொதுவிருத்தம்.

தந்தைநேர்மொழியாள் ஞானாச் சதிரா ஞங்கொர்ப்பமாதி

மெத்தவஞ்சிவனோக்கி வீதிட்டுப்புலம்பும்போது

உத்தமர்பாகம்வ ழு முமையவள்காதிற்கேட்டு

காத்தனுக்குற்றவா, தலைநகர் கடிநிலி லுணாக்கின்ருமோ.

கட்டியக்காரன் சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாக ஞானச்சதிராள் கொ
ப்பவேதனைப்படுகின்றதைக் கேட்ட உமையவளானவள் மனந்தா
ளாமல் தன்னுடைய நாயகராகிய பரமசிவனுக்குச் சொல்லுகிற வி
தங்காண்க.

நஸ்வரிசுவாமிக்குச் சொல்-கொச்சகம்.

மாசிலாமணியே மாகயிலவாழ்பரமே

ஐசையுடனெவனத்தி லருந்தவத்வதச்செய்வதற்குப்

பாசமுடனவரமளித்தீர் பாவவஞானச்சதிராள்

நசாநசாவெனவே நேயநித்தவிக்கின்றே

(வசனம்) சரணஞ் சரணஞ்சுவாமி தேவரீர் இப்போது வரமளித்
தீரோதிருக்கடையூர் மிருகண்டமகாமுனியினுடையதேவியான ஞா
னச்சதிராள் கொப்பவேதனையினுலே மிகவும் நசாநசாவென்றுபரத
விக்கின்றாள் அதற்குக்கிறுபை அருளிச்செய்யவேணுஞ்சுவாமி.

சுவாமி யீஸ்பரிக்குச் சொல்-கொச்சகம்.

எங்கித்தவித்திடுமாதுக் கிளினேரம் கீழ்மொரு

பாங்கியரீடோல்வடிவுகொண்டு பக்கலிற்போயுதவியதால்

தூங்குமஞ்சமேல்வளரீத்திச் சதன் றாய்வேறாகச்செய்ய

மாங்குயிரீலியிடப்பாகம் வாழ்மனைவிபோய்வாராய்

(வசனம்) போளையென்பிராணநாயகியே அந்ததபசிகளுக்குப்
பிள்ளையளித்தபோதே முழுமைபுக் கார்க்கத்தான்மேலும் இப்படி
யிந் ஒருமருத்துவக்கிழுவியைப்போலே வேஷங்கொண்டு அந்தஞா
னச்சதிராளிடத்திற்குப்போய் அப்பெண்ணைகை காத்தாரட்சித்து
தாய்வேறு பிள்ளைவேறாகச்செய்து பாலனைவாழ்த்திவாராய் பெ
ண்ணே.

நஸ்வரி-சுவாமிக்குச் சொல்-வசனம்.

தேவரீர் சொன்னபிரகாரம் அப்படியேபோய் வருகிறேனெவாமி.

பொது விருத்தம்.

மெய்யனரிடமதிலம்மன் விடையதுபெற்றுக்கொண்டு

வையமீதினிலேமெள்ள மருத்துவக்கிழுவியைப்போல்

கையிலேதடியொண்ணாணிக் கண்களைச்சிமிட்டிக்கொண்டு

தையலானெனுப்பெண்ணானச் சதிராளினருகில்வாராள்.

கட்டியக்காரன் சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாக ஞானச்சதிராள் பிர
சுவவேதனைகாலத்தில் யீஸ்வரி பரமசிவபரிடத்தில் விடைபெற்றுக்
கொண்டு மருத்துவக்கிழுவியைப்போலே வேஷம்பூண்டு ஞானச்
திராள் அசன்மனைக்குவருகிற விதங்காண்க.

மருத்துவக்கிழவி-வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னகவராளி- ஆதிதாளம்;

பல்லவி,

கிழவிவந்தாளே மருத்துவக்
கிழவிவந்தாளே

அது பல்லவி.

கிழவிவந்தன ளழகொழுக்கிடவிறோ
முமமுததேப்புரு முலைகளுமாடவே (கிழவியும்)
சுரணங்கள்,

வாயினிற்சுங்காணும் வைத்து
வாதுகள்தான்பெற்று பெற்று
நாயிலுந்தாயதுபோலேமெள்ளத்
தள்ளாடித்தள்ளாடிக்கொண்டிதோ (கிழவியும்)

கொங்காணிமுகமும்பலுடத்துக்
குலங்கக்குலங்க வைத்து
சிங்காரங்கெட்டிநிங்குழிக்கண்களைச்
சிமிட்டிச்சிமிட்டிக்கொண்டிமேயிதோ (கிழவியும்)

சு-ஹமுதுகுமாகக்காட்டிக்
கொண்டினைகளைநீட்டி
ஞானச்சிதிராமிட வேதைப்பாராட்டி
நயத்துடனேதன் முகங்களைக்காட்டி (கிழவியும்)

வேறு-ஈ-ஹ-

கலங்கள்கெடக்குது சமுவரமல்
கலநெல்லுகெடக்குது நோப்பாமல்
நிலத்தரிசிகிடக்குது குத்தாமல்
நேரமிலை கேவுரைத்திடவும்
குத்தாணியுண்ணைநாணமிப்போ
சுத்துப்பார்க்கச்சொன்னேனை
சுத்துவந்துகும்மும்மென்ன
குத்திலேகட்டசிலையிலலை
வந்தானேவந்தாளேயிதோ
மருத்துவக்கிழவியும்வந்தாளே

மருத்துவக்கிழவி- ஞானச்சிதிராளுக்குச்சொல்லி-கவி,

எனடியம்மா யிசனைத்துதித்தாய்

மாணி-சென்னமோ வாழைதையக்கொல்லாய்

(வசனம்) அடியம்மா ஞானச்சதிராளோ ஏனடியம்மா சுசனை
மிகவும் நீ நினைத்துப்பலம்புகின்றாய் உனக்கு என்னமாய்த்தானிரு
க்கின்றது சொல்லடியம்மா.

ஞானச்சதிராள் சொல்-கண்டா-தரு-இ-ம்-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

என்னமென்றுரைப்பேன்-அம்மா-அம்மா-நான்
எப்படிப்பொறுப் பேன்

அநுபல்லவி.

இன்னதின்னதென்றென்னமாய்ச்சொல்வேன்
எப்பவாதினுமிப்படியானேனோ (என்ன)

சரணங்கள்:

மைந்தனாசையாலேமருணனுடன்கூடி
மாதபஞ்செய்தேனே ஆதலாலோயிதை (என்ன)

அம்மணிமார்பையடைக்குதென்னடி
அறிகிலேனிறைத்தெரியவுரையடி (என்ன)

பக்தத்திலிதோ பதைக்குதுவுதைக்குது
பாரடியெல்னைநீ காரடியம்மணி (என்ன)

வீசராலேவந்த யிடிநிந்தையோயிது
எப்படி அம்மணி இப்படி நோருதே (என்ன)

மருத்திவக்கிழனி-ஞானச்சநந்திராளுக்குச்சொல்-கவி.

உத்தமிமாதே ஒருபயமில்லை
கர்த்தனைத்துதிசெய் கார்க்கிருமம்மணி
ஞானச்சதிராள் சொல்-கந்தார்த்தம்.

மாதேகர்த்தனைமனதிலெண்ணியேவாடி
யேதோயித்தடியிடைநோருதுயென்ன
ருதோவருகில்நில்லடி யிதுநிலைசொல்லடி
ஆதிசோதியானோரவ சொற்பம்
அறிகிலேனம்மா சங்கரன்குணந் தெரிகிலேனம்மா
அறிகிலேனப்போதும் அறிகிலேனப்படி
திரிபுரமெரித்திடும் புரமன்செய்திடுக்கோலம் (அறி)

வேறு-கந்தார்த்தம்.

சிவனேசிவனே சீருடன்வனமதிறசெய்த
தவமோதனாயினிற்றன் னுதுதிக்கிலைதானே

அவமாயேனோ அலைவது யென்னிடையா
ஒவ்வதோயிதுவுன்மனமிதங்கியிங்கு
ஒடிவாஅசனே என்னையிப்போ தேடிவாபானே
ஒடிவாவுமையுடன் கூடியநாதனே
காபிபந்தனித்தாற்போ லோடிவந்தருள்புரி (ஒடிவா)

ஞானச்சிதிராள்-சொல்-கொச்சகம்.

வள்ளலேசுந்தரனே மான்மமுவுந்தரித்தவனே
எள்ளுக்குள்ளாயிருந்த யெண்ணெயும்வேறானதுபோல்
பிள்ளையைநாணுமதருளாற் பெற்றெடுத்தேன்சுங்கசனே
வுள்ளநாள்சுகமடையவொருமனதாய்க்காப்பாயே.

(வசனம்) அரசரா மான்மமூமணிந்த மயேசனே வாஸ்தையைத்
தீர்த்தகர்த்தனே கபிலாசபதியே உமதருளிஞலே பிள்ளையைப்
பெற்று சுகமதாதினேன் இனிமேலும் எங்களைக்கர்த்தாரட்சித் தரு
ளிப்பதவிதாருங்கர்த்தனே

கிழவி-ஞானச்சிதிராளுக்குச்சொல்-கவி.

உத்தமிமாதே உன்மகன்வாழி
சித்தமூமகிழச்செலவதுதாராய்

ஞானச்சிதிராள் கிழவிக்குச்சொல்-கவி.

பாட்டிநீகளாய்-பாக்கியமோவுண்ணைக்
கூட்டிற்றுதெய்வங் குறைவினைநடவாய்

சீஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி.

சந்தோஷிஞ்சுவாமி சந்தோஷிப்போ
சந்தோஷமின்னுஞ் சந்தோஷிந்தானே

மிருகண்டர் சீஷருக்குச்சொல்-கவி.

என்னடாசீஷர்களை என்னடாவுவகளுக்கு
என்னடாவந்தனுதான் என்னடாசொல்வீர்

சீஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்- விருத்தம்.

அப்பாவுபிறந்தானையா யாங்களுமினிமேலத்தைச்
செப்பமாயெடுத்துப்போயி செண்டுகளாழப்பினும்
கொப்பாசுக்குறித்துக்கொலி குண்டுகளாடிமொச்சை
பப்புகள் தின்னுகொண்டு பவிவினையாடுவோமே

(வசனம்) சுவாமி கலாமி அப்பாவுபிறந்தான் இனி நாங்களவனை
யெடுத்தாக்கொண்டுபோய் பப்புகள்வரங்கிக்கொடுத்து கெச்சக்காய்கொ
ண்டிகொட்டிபாடிசுதித்துகுதித்து பவிசபளாக்குமிகுடி ஆடிவருவோ
ஞ்சுவாமி.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்,
வேதாமுனிவாதாசரணம்
ஆதிமூலப்பொருளாலே
நாதாயானோர்புத்திரனிப்
போதேபெற்றுவந்தேனே

மிருகண்டர்ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்- விருத்தம்;

திருவுளச்செயலினாலே சென்மித்தபாலனுக்கு
மருவியேவாழத்தியானு மார்க்கண்டனெனுமபேர்தந்தேன்
அருமையாய்தேவரவாழ்த்த அருமறைமுனிவர்போற்ற
பெருமையாய்நீயுமிந்தப் பிள்ளையும்வாழ்கவாழ்க

(வசனம்) வாராய்பெண்ணே ஞானச்சதிரோ அந்ததிருவுளச் செயலி
னாலே உனதுவயிற்றிற்சென்மித்த இந்தபாலனுக்குமார்க்கண்டனென்
று பெயர்கொடுத்தேன் தினிதிற்தப்பிள்ளையும் நீயும் சிரஞ்சீவியாயவா
ழ்க வாழ்கஇப்போது இந்தபாலகனைத் தொடட்டிலேவளர்த்தி தாலா
ட்டிம் பெண்ணே ஞானச்சதிரோ.

ஞானச்சதிராள்-தாலாட்டிசிற-கண்ணிகள்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்

ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ

சோனாமாமுனியே செல்வமேயென்கண்ணே
பேராண்பரலகனே பிள்ளைகளிதீர்த்தானே (ஆராரோ)
பொன்னெருவமணியே புகழோங்கவந்தவனே
மின்னேதிருவழகே விளங்கவந்தமார்க்கண்டா (ஆராரோ)
குச்சரிவிவங்கிஷமே குலக்கொழுந்தேயென்கண்ணே
உச்சிதமாகியசுடரோ உத்தமனென்கணவளராய் (ஆராரோ)

மிருகண்டர்-சீஷர்களுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

சீஷனோகேளிரொந்தன் செல்வமார்க்கண்டனுக்கு
சீஷனாவயதைந்தாச்சு தெரிவிக்கவேணுக்கல்வி
சீஷனாகிளந்தன் தேவிதன்னிடத்திற்சென்று
சீஷனாயிதுவுரைத்துச் செல்வனையழைத்துவாரீர்

(வசனம்) ஆரடா அடா சீஷனோ எனது குமாருகிய மார்க்கண்ட
னுக்கு ஐந்துவயதாச்சுது கல்விகற்பிக்கவேண்டும் நீங்கள் ஞானச்சதி
ராளிட ஆசீர்மத்துக்குப்போய்மார்க்கண்டனை அழைத்துவாருங்களப்பா.

சீஷர்சொல்- பாணி,

வாடாஞானசிரோன்மணியே மகிழ்வாமிருகண்டையர்பெற்று
நாடோர்புசமும்பாலகனை நாம்போயவழத்துவருவம்வா

சீஷர்-ஞானச்சுதிராநுக்ஞச்சொல்-கவி.

தாயேமிநகண்டையனாநுந் தன்பாலிருக்கும்பாலகளை
மாயாவினோதமாயழைத்து வருகச்சொன்னாநுப்புலையே

ஞானச்சுதிரான்-சீஷருக்குச்சொல்-பரணி.

சீஷனோரிப்படிக்கே செல்வனானபாலகளைப்
பாசமிருந்தமிருகண்டர் பக்கல்கொண்டுபோய்விடுவீர்

சீஷர்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-பரணி,

அப்பாமைந்தாமார்க்கண்டாநுயருளைப்போயழைத்துக்கொண்டு
இப்போதேவாச்சொன்னார் எழிலாய்நடந்துவருவாயே

மார்க்கண்டன்-சீஷருக்குச்சொல்-பரணி!

ஆசையாயெவ்வந்தையர்தான் அழைத்தபோதேநான்மெத்தப்
பாசமாகவேவருவேன் பரிவாய்நடவீர்சீஷர்களே

மார்க்கண்டன்வருகிற-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பில்லவி.

மார்க்கண்டனிதோவந்தான் - ஜெயமார்க்கண்டனிதோவந்தான்.

அனுபல்லவி.

திர்க்காயசுபடைத்தோன்-பெண்

சித்தமதைவிடுத்தோன்-ஜெய

(மார்க்கண்ட)

சுரணங்கள்,

அண்டாரண்ட

அவனியெங்குந்

கண்டவர்தொழு

கண்டர்மனங்

மசிக்க-இந்த

துசிக்க

திருக்க-பிரு

கனிக்க-ஜெய(மார்க்க)

ஞானங்கல்வி

நாதர்வன்னியும்

சிராநுருறிக்

சிகோஷடபூசைக்

யுடையோன்-முனி

விடையோன்

கிடையோன்-அரன்

குடையோன்-ஜெய(மார்க்க)

அல்லிமலரை

அன்புகைத்

செல்லிசிரசில்

தேவர்பாதம

யெடுப்போன்-மெத்த

தொடுப்போன்

விடுப்போன்-ஆதி

அடுப்போன்-ஜெய(மார்க்க)

சீஷர்-மிருகண்டருக்குச் சொல்-பரணி,

மெய்யனைசுரணம் விசுகிதர்பாஸனை

ஐபனேராவகள் அழைத்தோடிவந்தோம்

மார்த்தண்டைப் பரிபாடல் - பரிபாடல்.
காதலாய்பெற்ற நாதராயேன்னை
வதினவழைத்தீர் ஓதுவிழ்த்தீர்

பரிபாடல் - மார்த்தண்டைப் பரிபாடல் - பரிபாடல்.

அப்பென்கண்ணைவாடா அருமைமைந்தனையுனக்கு
இப்பவும்வயதைத்தாச்சி யினியுனகினைத்தகல்வி
செப்பமாய்ச்சொல்லிவைக்கச் சிந்தையிலெண்ணியுன்னைக்
கொப்பெனவரவழைத்த குறியிதுவழித்திடாயே.

வசனம்.

அப்பாமார்த்தண்டைப் பரிபாடல் உன்னையழைத்ததென்னவென்றால் இப்பவும்
உனக்குஐந்துவயதாயிற்று காலத்தில் கல்விதற்பிக்கவேணும் ஆகையால்
உனக்கு சீக்கிரத்திற் கல்விதற்பிக்கவேணுமென்று அழைப்பித்
தென்பா மார்த்தண்டைப் பரிபாடல்.

மார்த்தண்டைப் பரிபாடல் - பரிபாடல் - பரிபாடல்.

தந்தையேயும் துவாக்கியர் தவறாமலப்படிக்கே
எந்தனுக்கிததவித்தை யெல்லாம்நீர் சொல்லிவைத்தால்
உத்தனாசிரிவாதத்தாலுலகத்தோரதீசயிக்க
அந்தகண்ணைக்கண்ணி அழியிடச்செய்குவேனே

வசனம்.

மேலும் என்னுதந்தையே உமதுதிருவாக்கிப்படியே எனக்குண்
டாகிய வித்தைகளைச்சொல்லிவைத்தால் இந்த ஈடுபாடுபதினாலோக
மும் அதிசயப்பட்டுத் தமதர்மராஜனும் என்னைக்கண்ணிப்பயாது பின்
னிடடோடுமப்படி செய்விப்பேன் ஐயாவே.

பரிபாடல் - பரிபாடல் - பரிபாடல்.

பாசமாகப்பெற்றெடுத்த பாலனுக்குத்தமிழனாக்க
சீஷனேயோ துவ்வா செண்ணத்திலழைத்துவருவீரே

சீஷர்கள் சொல் - பரிபாடல்.

தம்பிரமார்த்தண்டைப்போ
தையர்கல்வி சொல்லிவைக்க
நம்மாலோ துவ்வா தான் வருக
நாடினார்கண்ணைப்போமவா

சீஷர் - வசனம்.

ஆனால் அப்படியே போவோம்வா அண்ணே.

பொது கவி.

1. வேதமார்த்தண்டையர்
கேண்டி யின் உமைச்சனுக்குச்

யிக

சாதகத்தமிழுணர்க்கத்
தானேவோதுவர்வாராரோ.

கட்டியக்காரன்சொல் - வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மிருகண்டமகாமுனிவருடைய புத்தி
இப்ப மார்க்கண்டேயருக்குக் கல்விதற்பிக்கஉபாத்தியாயராகிய வேதி
யர்வருகிற விதங்காண்க.

உபாத்தியாயர்வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபாணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஓதுவர்வாரார்-குலகுரு-வேதியர்வாரார்.

அருபல்லவி.

நீதியறித்தவர்

நேர்மைதெரித்தவர்

சாதகநூல்முறை

-சாஸ்திரங்கற்றவர்

(ஓதுவர்)

சாணநூள்.

அஷ்டாங்கஞ்சுத்தி

யறித்தபேர்பெற்றவர்

அருமலையமுனிவர்க்கு

மறிவுகொடுத்தவர்

(ஓதுவர்)

வேதமார்க்கலேஞரும்

வெண்ணிட்டறித்தவர்

வித்தியாருருவென்றும்

வீறியேவாழ்ந்தவர்

(ஓதுவர்)

பூமியையாளும்

புகழுள்ளமன்னர்க்குப்

புத்தியுடைதூப்

பெருமைபடைத்தவர்

(ஓதுவர்)

உபாத்தியாயர்-சட்டாம்பிள்ளைக்குச்சொல் -விருத்தம்.

சூரடாசட்டாம்பிள்ளை ஆதிமுலமேநீவாடா

வாடாபசகளெல்லாம் பயப்படாதிருப்பதென்ன

சூரடாயேட்டைப்பார்த்துக் கூக்குரலாய்ப்படிக்க

சூரடாபிரம்பினாலே சிவக்கெனவடித்திடாயே

வசனம்.

சூரடாசூரடா சட்டாம்பிள்ளை ஆதிமுலம் என்னடா பசகளெல்லா
ம் கலகலென்றுபடிக்காமல் விரையாடிக்கொண்டிருப்பதென்ன கோஷ
மமாகப்படிக்கச்சொல்லிப் பிரம்பைஎடுத்தாசிவக்கென்று அடியடா அ
டியடாசட்டாம்பிள்ளையாகிய ஆதிமுலமே அப்படியேசெய்கிறேனாயா.

சட்டாம்பிள்ளை-பசகளுக்குச்சொல்-தரு.

இ-ம்-கேதாரகௌளம்-மீசுரதாளம்.

பல்லவி.

அடப்படியடா சுவடியை-நல்ல

தூகட்டுமொகட்டுந்தகடியே

அநுபல்லவி.

கொட்டாவலுன்றாடையில் துறாப்பாடின்பாடக்
கொண்டுவாவுண்டையில் தொண்டிபண்ணுதே (அட்டா)

சரணங்கள்.

ஆத்திருடிபடித்தீமெவிராசாமி நீயிங்கேகதில்லடா
நேற்றுவருகாதமுத்தையா யிந்தநிலத்திற்கா லூன்றிசில்லடா
போற்றிப்பணித்தீமே புண்ணியலேர் துவர்
பொல்லாதகாதகர் வல்லாணாமசாதகர் (அட்டா)

நீகண்டுபன் னிரண்டுக்குஞ்சொல்லும்
நீலகண்டாநீவாயைத்திறவடா
சிகண்டிவேஷங்கொண்டு சேர்த்தீர்களிருவரும்
சிச்சீமதமோடா கூச்சலேதடா (அட்டா)

காட்டுச்சொல்லே சொல்லாய்ப்பேகிடுமப்பு
காளத்தியுன்பாடக் கொண்டுவா
உருட்டிப்பார்ப்பதேது உள்ளார்முஞ்சிறாயே
உலகத்தைநீவெல்ல கலகததைநீகொண்டாய் (அட்டா)

சட்டாம்பிள்ளை-உபாத்தியாயருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அந்தணரோகீரொங்க னையரோநீலகண்டன்
தந்தைதாய்பொத்தேளாமற் றறிதனையாகியின்னம்
எந்தனாதித்திடாம னெடுத்தமேகனிழ்த்துவிட்டான்
இந்தகாதுக்குச்செய்தோனுக் கென்செய்வோஞ்சொல்லுஞ்சுவாடி,

வசனம்.

சரணம் சரணம் வித்தியாதுருவே நிகண்டுக்கு உணாகேட்கப்பட்ட
டூர்தநீலகண்டன் நாமஇத்தனைவிதலதகற்றுக்கொண்டோமென்கிற
கொவத்தினுலே தந்தாய்தகப்பன் சொல்லுங்கேளாநில் என்சொல்லு
ங்கேளாமல் நான் ஏதாகிலுஞ்சொல்லப்போனால் உறுயிரிட்டிக்கொ
ண்டு மகாதறிதனையாய் தன்மனதுபோனபடிக்கு நடக்கிறான் அவனை
யென்னசெய்கிறான் சுவாமி.

உபாத்தியாயர்- சட்டாம்பிள்ளைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

புத்திரானுரைப்பேன்கேளாய் புகழ்பெற்றசட்டாம்பிள்ளை
இத்தனைகொவங்கொண்டு யெண்ணாமல்கடந்தோன் நன்னை
குத்திடுஞ்சிட்டக்கல்லைக் கொடுவதுகாதற்கும்கைக்கும்
வித்துமாட்டிவிட்டு வெய்யலில்நிறத்துவாயே,

வசனம்.

அடாகேளடா சட்டாம்பிள்ளை ஆதிமூலம் இப்போர்க்கொத்தபொ
ல்லாதவனா ஆந்தநீலகண்டன் ஆவந்தா னெயிலுநதந்து பக்கலையெல்

லாம் விட்டு தாழியுமிழ்ச்சொல்லி கமழமுறடாசிருக்கப்பட்ட சிட்டக்க
ற்களைக் கொணவென்று காலுக்குந் கைக்குமாட்டி அவனுக்குப் புத்திவ
ருகிறவனாகும் இத்தவெய்யலில் நீறுத்திவைவும் பிள்ளாய்.

சட்டாம்பிள்ளை நீலகண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வாத்தியாருணாத்தபோதே வழக்கென்ன புழுக்காவுன்னே
சேர்த்துமெகான் பிடித்துக் கட்டினென்னீலகண்டா
பார்த்தையாசிட்டந்தனைப் பதைத்திடவுன்காற்கைக்கும்
சாத்துவேனிர்தவெய்யல் தன்னிலையிருந்திடாயே

வசனம்,

ஆடாவாடா நீலகண்டா உபாத்தியாயர் உத்தாவு வந்தபோதே உ
ன்னைக்கொஞ்சத்திலே விடப்போகிறதில்லை இதோமாட்டினசிட்டமு
ங்கொஞ்சத்தில் வாங்கப்போகிறதில்லை உன்னாணுவம் இப்போதெங்கே
போயிற்று நீச்சி திருட்டுமுஞ்சி உனக்குப்புத்திவருகிற வரைக்கும்இந்
தவெய்யலிற்றானே விழுத்துகிடவும் பிள்ளாய்.

நீலகண்டன்-புலம்பல்-கண்ணிகள்-தி-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்,

ஐயாசட்டாம்பிள்ளை யென்னையாசிட்டத்தை
ஆன்புடனே வாங்குமையா
ஐயாஐயாசாணம் ஐயாவன் திருவடிக்
கையாசட்டாம்பிள்ளை யென்னையா
காலுங்கடுக்குதே ஐயாஐயாஐயாசிட்டத்தை
கடுகெனநீர்வாங்குமையா எந்தன்
மார்பையுனைக்குதே ஐயாசிட்டத்தை
மகிழ்ச்சியாய் நீர்வாங்குமையா எந்தன்
இடுப்புதுண்டயுதே ஐயாஐயாஐயாசிட்டத்தை
எழிலுடனீர்வாங்குமையா எந்தன்
பக்கமுனைக்குதே ஐயாசிட்டத்தைப்
பரிவுடனே வாங்குமையா
ஐயாசாணமென்னையா சிட்டத்தை
ஆன்புடன் வாங்குனையா
வெய்யலுனைக்குதே விடாப்பிகக்கொடுக்குதே
வெர்வைநீரொழுதுதே ஐயா
ஐயாபள்ளிக்கட மென்னையாயினிரான்
ஆமர்ந்து படிக்கிறேனேயா

சட்டாம்பிள்ளை உபாத்தியாயருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

ஐயோசரணமையா அவனுக்குச்சிட்டமாட்டி.

வெய்ய்விற்போட் போதே விடாய்த்தணனி துவல்லால்

கைகளுக்காலுமலிக்கிக் கதறுநுண்புத்திவந்து

தையலே சிட்டம்வாங்கத் தவறுதுபுரிந்தறோ.

(வசனம்) சாணம்சாணம்வித்தியாகுருவே அந்தநிலாண்ட னுக்கு அவன் கொழுப்புக்கேதாப்போல் பொல்லாத சிட்டக் கல்லைக் கொண்டு வந்து தாலுக்குவகைக்குமாட்டி வெய்யவிலும் உருட்டினி. வே மிகவுமவிடாய்ப்பட்டுப்போனான் வீக்கமுங்கண்டு கதறிக்கதறிபுதுகிறுண்புத்திவந்திருக்கும் செவ்வையுடனடப்பான் அந்தச்சிட்டத்தைவாங்கச் செலவுதருஞ் சுவாமி.

உபாத்தியாயர்-சட்டாம்பிள்ளைக்குச் சொல்-விருத்தம்.

சிட்டத்தைவாங்குமென்று திருடனுக்குப் பரால்வந்த

மட்டுமீயினிபெயர்நானு மவனுக்குவருவதெல்லாம்

சட்டமாயுண்பிழிதருந் தயிரியமிருந்துகாலுத்

பொட்டுடைச்சிட்டம்வாங்கிப் புத்திகளுடைத்திடாயே.

(வசனம்) வாரும்பிள்ளாய் சட்டாம்பிள்ளை ஆதேவஸம் ஏதடாநீமே அவனுக்கு உபபாள்வருவது அடா அவன் திருடனுச்சே அவனுக்குநீ உபபரால்வந்து நேசுகிறபடியினாலே இனி அவன் என்னெய்தபோகிலும் அந்தக்குற்றம் உன்னைவாறுசாரும் அதற்குத்தயிரியமிருந்தால் சிட்டக் கல்லைவாங்கிப் புத்திசொல்லி உட்காராவையுமப்பர்.

சட்டாம்பிள்ளை-நீலகண்டனுக்குச் சொல்-பரணி.

சதடாசிட்டம் வாக்கிவிட்டேன்

இனியாகிலுமீ நீலகண்டா

பார்த்தோர்நகைக்கப் பேரொடுச்சாமத்

படித்துக்கொண்டே யிருப்பாயே.

நீலகண்டன் சொல்-வசனம்.

அப்படியேபடித்துக்கொண்டு வருகிறேன் சட்டாம்பிள்ளை.

கட்டியக்காரன் சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படிக்குவாத்தியாரும் சட்டாம்பிள்ளையும் பிள்ளைகளுமாகயிருக்கும்போது மிருகண்டமகாமுனிசினுடைய சீஷர்களவ்விடத்திற்கு வருகிறவிதங்கண்ணக.

சீஷர்-உபாத்தியாயருக்குச் சொல்-கவி.

கல்விசிறுவர் தமக்குநாக்குங்

காவியநவதரித் தோனுவோரே

செல்வமிருகண்டையரும்மை
செஷணத்திலழைத்தார் வருவீரோ.
உபாத்தியாயர்-சட்டாம்பிள்ளைக்குச் சொல்-கவி.
ஆட்டா ஆதி மூலமேகே
ளருமா முனிவர் கமையழைத்தார்
கொட்டா பிரம்பைப் பிடித்தக்
குமாரரைப்பார்த்திருப்பாயே.

சட்டாம்பிள்ளை-உபாத்தியாயருக்குச் சொல்-கவி.
குமாரொக்குக்கலையாமற்குருவேவைத்துக்கொண்டிருப்பேன்
சமாணமானமிருகண்டா தன்பாற்சென்றுவருவீரோ.

உபாத்தியாயர்-மிருகண்டருக்குச் சொல்-கவி.
சுபமாமிருகண்டையனோடீர் தானே வினா தானமைவேண்டி
சுபமாயழைத்தகாரியத்தைச் சொல்லீர்யச் சொல்லீரினோ.

மிருகண்டர்-உபாத்தியாயருக்குச் சொல்-பாணி.
வந்தலோ துவளோகேளீர் மவிழலாயென துபாலனுக்குச்
செந்தமிழையெல்லா முனாக்கச்சித்திரமழைத்துப்போவீரோ.

உபாத்தியாயர்-மார்க்கண்டனுக்குச் சொல்-பாணி.

மதியும்விதியுந் தானுள்ள
மைந்தாமணியே மார்க்கண்டா
விதியால்விளங்கச் செய்திடுவேன்
மெய்யேயென்பின் வருவாயே.

உபாத்தியாயர்-சொல்-ஆகவல்,

கணபதியென்றிடக் காலனுக்கைதொழும்
கணபதியென்றிடக் கலங்கும்வல்வினை
கணபதியென்றிடக் கருமமாதலாற்
கணபதியல்லதோர் கருமமில்லையே.

விநாயகனென்றிட வினைகள் தீர்ந்திடும்
விநாயகனென்றிட வெறுமைமாற்றிடும்
விநாயகனென்றிட வேள்விகுணத்தரும்
விநாயகனெல்லதோர் வேறுமிலையே.

வசனம்.

நமோஸ்து நமோஸ்து சட்டைப்போபுத்திவா கடுகென கடுகென
பாடம்வா காரியெழுத்தாணியும் குறும்பனீர்தலையும்வாராயெழுத்தெ
ல்லாம் எனக்கேவா சட்டைமனைத்திலே புத்திமுனைத்தது எத்பகப்பின்
னையாருக்கு மூன்றுகுடும் மூன்று தோப்பணமும் போட்டுத் தேவ
த்குக்கொள்ளுமின்னாய்.

உபாத்தியாயர் சொல்-தரு-ஐம்பை,

ஆகிமுதல் சுப நமோஸ்து அலங்காரகுறளே துணை
ஆனையாமுகவன் றுணை அருள்வாணி துணையே.

ஹரிநமோஸ்து டன்சிந்தம்-து-ஆ

அறியி துவம்-இ-ந-யி து

உறுதியுள்ள-ள-ள-ஐ-யி து

து-து-ஐவ்வாத-ஐ

ஐன் றுக்குமாத-கூ-யி து

கூ-வ-ச-ஞ-கரேமுள்ள-ட-ண-யி து

த-ந-ப-ம-தருணமுள்ள-ய-ர-யி து

ல-வ-ழ-ள-லலிதமுள்ள-ட-ண-யி து

பக்ருவந்தாகயிந்தப் பதினெட்டெழுத்தையும்
பார்த்தபேரெப்போதும் பாலித் துவாழ்வார்.

உபாத்தியாயர் சொல்-முச்சீரடி-கிபதை,

ஊமையெழுத்திது உடலெழுத்திது வுலதில்வழங்குமிது
நேமவெழுத்திது நிஷடையெழுத்திது நினைவறிவானதிது
பூமியெழுத்திது புதுமையெழுத்திது புண்ணியமானதிது
காமியெழுத்திது கரேவெழுத்திது காணவேணுமிதுவே.

உபாத்தியாயர் சொல்-சந்தவிருத்தம்.

உலகமர்க்கண்காக்கலுமாகிய

உண்மையானதோ ரகநாதானிது

கலகமுற்றிலுமவைத்தலுமாகிய

காரணப்பொருளட்சார்தானிது

நிலைமைமாதவர்களுகிலுசித்திடு

நின்றதேரீந்தலகநாதானிது

வலுமையாகும்விடுகலமுமாகிய.

வள்ளலைக்காணுமகநாதானிது:

மாரர்க்கண்டன்-உபாத்தியாயருக்குச்சொல்-கவி,

உத்தமகுருவே வித்தையைவறினேன்

கூர்த்தனையறியப் புத்திதந்திடுவீர்

உபாத்தியாயர்-மாரர்க்கண்டனுக்குச்சொல்-கவி.

கல்வியையறிந்த செல்வனேயினிமேல்

வள்ளலையறிய இல்லறமவாராய,

மாரர்க்கண்டன்-உபாத்தியாயருக்குச்சொல்-கவி,

உமதருளதஞல் நமனைநான்வெல்ல

நிமையிலில்வருவே னுமதிடிகூணம்,

உபாத்தியாயர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி

மிருகண்டமுனியே கணாகண்டான்பாலன்
ஆறிவுண்டாயிருப்பான் திறமுண்டாண்மயா

மிருகண்டர்-உபாத்தியாயருக்குச்சொல்-கவி.

கறிவினையுணர்த்த மறையவாவுனக்குத்
தீர்வியமளித்தேன் பிரியமாய்நடப்பீர்

ஞானச்சுதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்,

வெதமுமெய்ஞ்ஞானமுநீர் வேண்டிமைந்தனுக்குரைத்தீர்
மாதவத் தீர்ச்சுவனளித்த வயதுபதினாஞ்சே
எதுபடுசொஞ்செய்து மிக்கிருப்பநிலையேயிவன்
ஆதிவினாறகேட்டேனிதை யறிந்தெனக்குச்சொல்வீரே.

வசனம்.

கேளும் பிரானநாதா இவ்வளவுசீக்கிராய் நமது சூமாலுக்குக்
கல்விக்கறவர்க்கொடுத்தமென்னை அப்போது இந்தப்பாலகனுக்குப் பா
மசிவனளித்த வயது பதினாறுதானே அந்தப்பதினாறுவயதிற்குப் பின்
பு தந்தபபிள்ளை இவடத்திலிருக்கப்போகாத இந்தக்காரணத்தை அறி
ந்துசொல்லும பிரானநாதா,

மிருகண்டர்-ஞானச்சுதிராளுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

ஆறிதுவுமெய்தானே ஆறிவுடைபதேவியரே
பூமிநலிலுயிர்வதைசெய் பொல்லாதகாலனிட
நெமகத்திறகென்னென்றந் நேரமேயிருவருமாய்ச்
சார்வையக்கேட்கா லுவந்த சஞ்சலத்திறகென்னசெய்வேன்-

வசனம்.

வாராயென் பிரானபதமானபெண்ணே ஞானச்சுதிரே இப்போ
நீசொல்லவந்த சொல்மெய்யே இந்தப்பாலனுக்குப் பதினாறுவயதுத்
சென்றபிறகு பிடிக்கவாப்பட்ட எமனுக்கு என்னவிதஞ் சொல்லவித
ன்றுநாமிருவோருந் தனைக்கேட்க்காதுவந்தசஞ்சலத்திற்குநான்தானே
ன்னசொல்வேன்நீநானென்னசெய்வாய் உளளபடிக்குமடங்கும்பெண்
னே.

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்,

எந்தனைப்பெற்றுளமகிழ்ந்து யிஷ்டமுடன்பார்த்திருந்த
தனதையேதாயேநீர் சஞ்சலமுறமேதியங்கி
வந்ததென் னவென்னோடவ் வகையுணர்த்திராணுங்கள்
சந்தேகத்தீர்த்திடுவேன் சட்டமுடன்கொல்வீரே.

வசனம்.

கேளும் என்னப்பெற்றுளவளர்த்த தந்தையேதாயே குக்னளங்கனெ
கல்விதற்பித்துக்கொடுத்த இப்போது என்னப்பார்த்துநீங்கனிருவரு

மச்சஞ்சலப்படுவதென்ன ஆந்தச் சஞ்சலமான சங்கையை யென் னுடனே சொல்லுங்கள் சஞ்சலத்தை நிவர்த்தி செய்கிறேன் தந் தையே.

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராஞ்ம்-புலம்பல்.

தண்ணிகள்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

என்னென்று சொல்லுவோமுந்த நெழுத்தின் விநிவசத்தை யெடுத்துச் சொல்லோமடாமகனே மகனே ஐயோ

இந்தாள் வலையிற் புத்திர னில்லாததோ ஷித்தாலே

மிருள்வன்ந்தேடியடா மகனே

மகனே

தபத்தைச் செய்துஞ்சிவன் தனைக்கண்மிடப்போது

சங்கையாச்சுதேயடாமகனே

மகனே

தபத்தைச் செய்தபேர்க்கொருபாலன்விடைத்ததானால்

தடாக்கியமில்லையோடாமகனே

மகனே

சுசர்வந்துவது யிடெடுனெக்களித்தார்

இனிவேறில்லையோடாமகனே

மகனே

ஆசையாச்சிவன்வய தனிக்கும்போதேகேட்டு

அநியாமற்போலேமடாமகனே

மகனே

வயதுசரியானாலே மன்னந்தமனுமுன்னே

மடக்கிப்போவானேயிடா மகனே

மகனே

மார்ச்சுண்டன்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்:

முனிவர்குலத்திற்பிறந்து முத்திபெற்றவையாவே

புனிதனென யெனநினைந்துப் புலம்பிநிற்குமென்றாயே

தனியதவத்திற்குடையோர் சஞ்சலத்தையெண்ணுவரோ

மனதைத்தேற்றியுமிருக்க வகையதனைத்தேயிலீரோ.

(வசனம்) சென்றும், எனதுதந்தையேதாயே நபசிகளாயிருக்கப் பட்டபேர் இப்படிக்குச் சஞ்சலப்படுவது நீதிடில்ல நான்எப்படி சுகானலும் நீங்கள்வேண்டியதவத்தைச்செய்து வேண்டியபிள்ளை யளைப் பெறலாம்தந்தையே தாயே.

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராஞ்ம்.

மார்ச்சுண்டனுக்குச்சொல்-மிருத்தம்:

எப்படிமகனேயீச னீந்ததோர்வயதுதன்னை

எப்படியினியழித்து யெழுதவும்நம்மாலாமோ

எப்படியினைவளர்த்து யோமன்றனைக்கொப்பிதிது

எப்படிவாழ்ந்திருப்போ மெங்களாயிரோகண்ணே.

வசனம்,

கேளாயப்பா எங்களுமிருக்குயிராய் வந்துபிறந்தமார்ச்சுண்டன்

பா எப்படி எங்கள் மனதைத்தேற்றி யிருக்கச்சொன்னாய் உனக்கு
சுசனளித்த பதினாறு வயதையழித்து எழுதஎங்களாலேயாகுதா அ
ல்லது மற்ற ஒருவராலேயாகுதா இல்லையே இனிமெப்படி உன்னை
வளர்த்து எமன்கையில் ஒப்பித்து மனத்துணிந்து இப்பூமியிலிரு
ப்போமடா மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்கும்- நூனச்சிறாராருக்கும்
சொல்-விருத்தம்.

இனியென்னசெய்வோமம்மா யென்னிடவையாடுவீர்
இனிகயிலாசவாசரிதங்கியுத்தரஞ்சொல்வாரோ
இனிமேல்நான்செவனைக்கண்டு யிடார்நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும்
இனிமனத்துணிந்துவாழ்ந்து யிருந்தென்னோட்சிப்பிரோ
வசனம்.

கேளுந் தந்தையே தாயேஇனிமேல் என்னசெய்வது அந்தக்
கயிலாசவாசகர் இனிஉங்களுக்கு உத்தரஞ்சொல்லப்போகிறராஜ்
கையால் நான் அந்தய்சனைக்கண்டு இடார்நீக்கிக்கொள்ள வேண்டும்
உங்களாலே ஆவதென்ன இனிமனத்துணிந்து இருவரும் என்னை
ப்சியும் தந்தையே தாயே.

நூனச்சிறாள் புலம்பல்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

மகனே ஐயோ மகனே எந்தன்

மகனேநானென்ன செய்வேன்

அதுபல்லவி.

மகனேயுனைவளர்த்து மறலிகையிலொப்பிக்க

வகைமோசமாசலாச்சே ஜெகமேபழிக்கலாச்சே(மகனே)

சரணங்கள்.

சுசரித்தந்தவயி

நூலே-மெத்த

பெண்ணுதெல்லாமெண்ணுதுதனாலே

பாபமாய்தபஞ்செய்து பெற்றதினாலே-உனக்கு

பதினாறுஞ்சென்றிட இதனாலே

மோசம்வருமோசுவன் மொழிந்தவயதினாலே

ரோஷிதாதரிதுடிப்பார்க்குசாமலேபிடிப்பார் (மகனே)

அருமைமகனைக்காலன் அடிப்பானே-உந்தன்

அழகும்அந்தமும்பார்த்துவிடுப்பானே

சிறுமைப்பாடவேதுசந் தொடுப்பானே-உன்னை

சினகண்முங்கிறற்றடியா லடிப்பானே

சருமைக்கிடாவிலேறி யேமனுமிழுப்பானே

பெருமைப்படுகுவானேபுறமாய்விடுகுவானே (மகனே)

காலன்கையிலொப்பிதிது யிருப்பேனோ-எந்தன்
கண்ணையுனைப்பிரிந்து தரிப்பேனோ
பாலமார்க்கண்டாவுன்னோ இருப்பேனோ-யினிநான்
பாதவித்திடஅயன் பரிப்பானோ
குலங்கொண்டேயிடித்திது தூக்கியேயிழுப்பானோ
கோலங்கொள்வாரோமைந்தாமேலுங்கிள்வாரோயெத்தன்.

யிருண்டரும்-ஞானச்சதிராளும-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்
தாழிசை-இ-ம்-தோலுப்பத்து.

கொஞ்சமுஞ்சுகமுடைத்த குஞ்சாமேகோகிலச்சாமே
குமாரருக்கும்முகானகண்டனியே குறையேனோவைத்தெழுதினான்
செஞ்சுடர்முடிபடைத்தவாக்கினான் செய்ததபத்தினுற்குறைவாச்சு
தோ, சென்மதிவினையோசெய்தபாவபின்னந் தீரவில்லையோவறிகி
லோம்; வஞ்சகமாகச்சிவனுனையளித்ததுவு மாயமோஅவனுபாய
மோ, மர்ம்மமோயிதுவங்கர்ம்மதிவினையோ வல்லினைகளோசெல்
வமே, அருச்சுடாதேயெனையாதரிக்கயினி யாரடாவுனதுபின்புதான்
ஐயையோமகனேதெய்வமேவிகியும் அலையுதேநெஞ்சமகையுதே.

வசனம்:

அப்பாமகனே மார்க்கண்டா கொஞ்சங்கிளியே கோகிலமே
குமாரவேனுக்கு மதுகானகண்டனியே உனக்கேனோவயது குறை
வானதவதனைதச்செய்திருந்தோமோ அல்லதுஅயனிடவுபாயமோ
எந்தமர்ம்மமோ கர்ம்மதிவினையோ அடாசெல்வமே உனக்குப்பி
ன்பு எங்குருக்கு ஆதரவுசொல்லப்பட்டவர் ஆரிருக்கிறார்கள் எப்ப
டிதிடங்கொள்வது தெய்வமே மகனைப்பார்க்கப்பார்க்க நெஞ்சங்
கலங்குதே தெய்வமே.

யிருண்டரும்-ஞானச்சதிராளும-புலம்பல்.

ஆனந்தக்கனிப்பு.

மகனேயுனைவளர்த்ததேனோ-அந்த
மறலிகையிலொப்பிக்க வகைதேடலானோம் (மகனே)
சுகமாயிருந்திடக்கானோம்-காலன்
துள்ளிவந்துவுன்னேத் துடிக்கக்கொல்வானோ (மகனே)
பண்ணுத்தபந்தைதச்செய்தோமோ-இந்தப்
பாரிதுள்ளவரொல்லாம் பழிக்கவானோமே (மகனே)
கண்ணையுனைவளர்த்ததுநாமே-அந்தக்
காலங்கிளாசொடுக்கக்காத்திருந்தோமே (மகனே)
சிறுபிள்ளையென்றிருப்பானோ-விட்டித்
திரும்புவானோகாலன் திசைக்கிழுப்பானோ (மகனே)

அறிவான கல்விகற்றோனே. வரும்

அந்தகன்பாசங்கொண்டடித்திழுப்பானே (மகனே)
பெற்றும்வளர்த்தும் வீணாச்சே-உளர்

பெண்களெனைப்பழித்துப் பேசவுமாச்சே (மகனே)

கர்த்தனைத்துதித்தும்வீணாச்சே-என்

கண்ணையிதுபென்ன காரணமாச்சே (மகனே)

ஞானச்சுதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல் - விருத்தம்-இ-ம். கண்டார்.

மகிணனேகளாயிந்த மகனுக்காயடவிதன்னில்

வெகுகாலந்தபமிருத்தும் வீணாச்சேயினிமேல்தப் மால்

வகைதேடவேணுமென்றால் வளருமோஆயுசிந்த

செகமெலாம்நகைக்கலாச்சே செல்வனுக்கென்ன செய்வேன்

வசனம்:

கேளும் பிராணநாதா இந்தப்பாலகன் வேணுமென்றுவெகு
பாடுபட்டு தவஞ்செய்தோம் செய்தும்பலனில்லாமற்போயிற்றுஇ
னியிசுவன்ரப்போகூதா நமக்குத்தெரியாது இதத்தென்னபுத்தி
சொல்லும் என்பிராணநாதா:

மிருகண்டர்-ஞானச்சுதிராளுக்குச்சொல் - விருத்தம்-இ-ம். கண்டார்.

மனைவியேகளாயிந்த மகனைநீதினைத்துக்கொண்டி

உனதாசையாலேமெத்த வருத்தமாய்ப்புலம்புகின்றாய்

இனிமேலும்விசாரமுற்று யிருந்ததாலாவதென்ன னே.

சனிகோல மீதென்றெண்ணித் தயிரியமுற்றிருப்பாய்பெண்

வசனம்:

களாய்பெண்ணே நமதுகுமாரன்வயது குறைவென்றுநாம்
புலம்பினினாலாவதென்ன அப்படியேபாலனுக்கு வயதுசரியாகி
காலன்வந்துபிடிக்கும்போது வாமனித்த ஈஸ்வரர் எக்தேபோரார்
நாம்தாமெங்கேபோரோம்உள்ளபடிநடக்குது தபக்குறைவாராது
நீதியிரியமாயிருப்பெண்ணே.

ஞானச்சுதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல் - விருத்தம்-இ-ம். முகாரி.

இருந்திடாயென்றுசொன்ன யிருமுமாமுனிவர்கோவே

தரித்திமோவென்கிரோகஞ் சங்கரர்தனைநோக்கி

வருத்தியேபெற்றெறித்த மதியுள்ளபாலம்நனை

சிறத்தபின்னிதப்பதா லுஞ் சேவையொழிக்கலாமே

வசனம்:

களும் பிராணநாதா என்னெயெப்படி மனநீதுணிந்திருக்க
ச்சொன்னே நாமோவெகுகாலத் தவமிருந்து பெற்றபிள்ளையாச்சு
தே இந்தப்பிள்ளைக்குப்பிறகு நாமிருப்பதா சேவையுமொழி பதே
தத்தபுமிபிராணநாதா.

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல் விருத்தம்- இ-ம்-மு-கா-ரி

ஒழித்திடவேனென்றேது முதுதிமாமயிலேகேளாய்
ஒழித்துயின்னெழுதுவாமோ ஆயுசுமகனுக்கிப்போ
ஒழித்துறையிலவ்வார்த்தை-வழங்கினுலகிலுள்ளோர்
பழித்திடாரோநீயிந்தப் பட்சத்தைவைக்கவேண்டாம்.

(வசனம்) வாராய்ப்பெண்ணே ஞானச்சதிரோ நாம்தானே தவத்
தைச்செய்து பாலகணப்பெற்றபோதும் நம்பெரியோர்களா ம
கனுக்கு நீன்கொடுத்திருக்கிற வயதை அழித்தெழுத ஒருவராலே
யாகுதர், உலகினில் அடாதவார்த்தையைவழங்கினால் உலகம்பழிக்
காதா, இன்மீதில் இந்தத்தபஞ்செய்யமாட்டோமா இப்போர்க்கொ
ற்றபிள்ளையப் பெருந்தேபோனோமா, நீ இப்போது சொன்னபு
த்தியை நெஞ்சிலவைக்கவேண்டாம் பெண்ணே.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

வைக்கவேண்டாமெனவே மதியுரைக்குமா முனியே
ஒக்காதவார்த்தைசொன்னு லொக்குதாயினிநமக்கு
திக்குதாஈந்தச் செல்வனுக்குப்பிற்காலம்
இக்குவைசொல்வாரிகானே நெனைக்கதனைச்சொல்வீரோ.

(வசனம்) கேளும் பிராணவல்லபா இப்படிக்கு ஒவ்வாதவார்த்தை
சொன்னால் ஒவ்வாதா இந்தப்பிள்ளைக்குப்பிறகு நமக்காதா விரு
க்குதா என்னவிதமா பெண்ணேமனந் ஆணறிந்திருக்கச்சொன்னிர் ப்
ராணநாதா.

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

சொல்லுவேன்கேளு ஞானச் சுந்தரமாதேநம்மால்
வல்லமைபேசவுண்டோ மழுவணிந்தோன்செயவிதுவே
இல்லையென்றாலிருவேரு ம்சனைத்துதித்ததனால்
எல்லையிலெப்போதுஞ்சுத னிருக்கவருள்செய்வாரோ.

(வசனம்) கேளாய்மதியுள்ளமாதே வல்லமையாய்ப் பேசுவதற்
கு நம்மாலேயாகுதா மைந்தனையளித்த சுவாமியின் செயற்படிந
டக்குதென்று நாமும் சுமாமாயிருக்கலாகாதுதிப்பவும்விசாரத் த
விட்டு சிவத்தியானத்திலிருந்தால் மகன் எப்போதுமிருக்க அருளி
ச்செய்குவாரொன்று நினைக்கிறேன் பெண்ணே ஞானச்சதிரோ,

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

செய்குவாரொன்றுரைத்த செய்மிருகண்டரோகேளும்
வலயகமெலாமதிக்க மைந்தன்மன்மீதிருப்பதற்கு

பொய்கையினிற்குனித்துப் பேர்புகழ்ச்சைநோக்கி
கையைக்குவித்துநின்றால் காக்கவருள்செய்வாரோ.

(உ-ம்) கேளும்பிராணநாதாநீர்சொன்னதுமெய்யேமேலும்நா
மிருவரும் பொய்கையிலநீராமுகைக்களைக்குவித்துநின்றால்நசுக்க
னைக்காப்பாரென்று நானும்நினைத்தேன் பிராணநாதா.

மாரீக்கண்டன்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்

அன்னையெயென்னைப்பெற்றவையாவேநீங்கனிப்பே
சொன்னசொல்லுறுதியாகத்தோற்றுதுயெந்தனும்
இந்தேரமப்படிக்கே யிருந்திட்டாலெமன்வந்து
என்செய்வான்சிவனிருந்து யெந்தனைக்காத்திட்டோ.

(வசனம்) கேளும் எனதுதந்தையேதாயே இப்போது நீங்கனி
ருவரும்பேசிக்கொண்டதுசரியேவிசாரப்படுவதுவெல்லாதுமாவ
தில்லைது எனக்கும் தல்லயோசனையாயிருக்கின்றது அப்படிக்கு
நீங்கள் சிவஸ்துதி செய்துக்கொண்டிருந்தால் எடையந்து என்னை
என்னசெய்யமாட்டுவான் அப்போதைக்குத் திருக்கடையூராரென்
னைக்காப்பாரென்று நினைக்கிறேன் என்னையாவே.

பொது-கவி.

மிருகண்டையருந்தேவியுமாய் விளங்குமுனிமாரீக்கண்டருமாய்
அறிவுகொண்டிபேசங்கா லையர்நாரதமுனிவாரார்.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகேசுதெப்படியென்றால் இப்படியாக மிருகண்டரும் ஞான
ச்சிறாரும் மாரீக்கண்டனுமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்குங்கால
பில் அவர்களைக்காணும்படியாகநாரதமுனிவர்வருகிறவிதங்காண்க
நாரதர்வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி:

தபமேபுரிநாரதமாமுனிவந்தார்-பாணருளுளபல
தபமேபுரிநாரதமாமுனிவந்தார்

அதுபல்லவி.

சுபலலிதமுடைய தூயமிருகண்டையர்
தோகையர்புலம்ப வாசகயரல்மெள்ள

(தபமே)

சுரணங்கள்.

சுந்தரவரிப்புலித் தோலதுளத

ளென்ன

சோதியுடையதொங்கல் மேலதுபளப

ளென்ன

சந்திரகாந்தியுள்ள சடைகளுமொளமொ

ளென்ன

வெள்ளிப்பாதக் குறடெங்குமீதிட்டுத்

துண்ணவே (தப)

விண்ணுமண்ணுலகெங்கும் ஆரடா
சுள்ளயத்தொருபாரசு சகலரு
மெய்யினிலெங்குமிகவெண்ணீ
வில்தாரமானமுன்னால் மார்பினிற்
உயரவரிடமுந் தானது
நாரதர்தேகங்

வெண்ணவே
மெண்ணவே (தப)
நிலங்க
அலங்க
கலங்க
குலங்க (தப)

நாரதர்-மிருகண்டர்சீவிரகருக்குச்சொல்-சந்தவிருத்தம்.

அப்பாமிருகண்டையர் தொண்டர்களே
அப்பாநீங்களாசீர்மம்போய்
அப்பாமுனிநாரதர்வந்தாரென்
நாசொல்லிசதிவேகமதாய்

மிருகண்டருக்குச்சொல்-சந்தவிருத்தம்.

ஐயாமிருகண்டையாசரணம்
ஐயாமுனிநாரதரும்வந்தார்
ஐயாதேவர்க்கதிவிபென்றார்
ஐயாதுய்யா அறிவீரறிவீர்.

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-சந்தவிருத்தம்.

அனமேதம்பாலருமையநாக
அனமேதபநாரதர்வந்தனராம்
அனமேதநாம்போயவகாக்கணியி
அனமேவருவோம்முகாய்வாராய்.

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராள்-திருவரும்

நாரதருக்குச்சொல்-சந்தவிருத்தம்.

சரணஞ்சொதி சொரூபாசரணம்
சரணமாதி முதலேசரணம்
சரணமினிதாய் தந்தீர்சரணம்
சரணம்நாதா வுரையஞ்சரணம்.

மார்க்கண்டன்-நாரதருக்குச்சொல்-கவி.

முத்தாசரணம் சுத்தாசரணம்
வித்தாசரணம் பெற்றாய்சரணம்.

நாரதர்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-கவி.

அப்பன்னெயெனது ஆபுகங்கொண்டு
செப்பமாய்வாழ்வாய் சிரஞ்சிவிசுகிபவர்.

நாரதர்-மிருகண்டருக்கும்-ஞானச்சதிராளுக்கும்சொல்-விருத்தம்

தவமிருகண்டோஞானச் சதிரோதபத்தால்
சவுரியமுடனேவந்த தனையனக்காணவந்தேன்

இவடம்நான்வந்ததற்கு யிருடிகளேநீர்மெத்த
கவலையாயிருப்பதென்ன காரணமுதொசையவீரே,

வசனம்.

வாருயிருகண்டோ ஞானசக்திதோ நீங்கள் தபத்தைச் செய்து கா
அருமையான பிள்ளையைப் பெற்றீர் நான்ந்த பாலகளைப் பார்த்துப் பிள்ளை
கலாமென்று ஆசையாக இவ்விடம் வந்தேன் நான்வந்தேனென்சிறதோ
நீங்கள் மகாமனதகவலை கொண்டுருக்கிறீர்கள் ஆப்படி கவலை காணு
ருப்பதென்ன ஆதகவலையைச் சொல்லுங்கள் அதற்கே த காரண
வழி சொல்லுகிறேன்.

மிருகண்டர்-நாரதருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

தடிதினிலுனாக்கச்சொன்ன கபடமா முனிவர்கோரோ
திடமுள்ள தபத்தைச் செய்து செல்வனை வாங்கிவடம்
கடவுள்தன்கிருபையாலே காலைக்குவய திரோட்டு
திடமிலாதாகையாலே தியங்கிரோமயங்கிரோமே,

வசனம்,

கேளும் நாரதமகாமுனிவரோ எங்களுக்கு மற்றொருவிசாரமு மில்
லை இந்தப் பாலகளுக்கு ஈசனானித்தவயது பதினாறுந் சுரியாயிற்று
ஆனால் வரப்பட்ட யெமனுக்கு என்ன சொல்லுவது பிள்ளையைப் பிழ
பாடி எப்படி காண்பது அதனால் தியங்குவின்றோரு சுவாமி,

நாரதர்-மிருகண்டருக்குச் சொல்-விருத்தம்,

அழித்தாயுசெழுதவில்லை ஆருந்தபத்தோபோலினை
பிழைத்ததேயுன்பேர்கொண்ட பித்தனைக்காணப்போகிறான்
எழுத்தொன்றேசொஞ்சிவி யெந்நாளுயிருப்பான்கண்டாய்
பழித்தோருக்கிடங்கொடாமம் பாவித்துவாழ்குவீரோ,

வசனம்,

கேளாய் முனிவரோ இந்தப்பாலகளுக்கு அற்பாயுசிராது எழுத்
தோ சிரஞ்சிவியானயெழுத்தேயிருக்கும் நானுஞ் சிரஞ்சிவிவாழ்த்தல்
கொடுத்தேன் இனிமேல் கர்த்தனையுங் காணப்போகிறான் உங்களுக்கு
க் கீர்த்தியுங்கொண்டுவருவான் பழிப்போருக் கிடங்கொடாம விருக
ள் நமக்குச்செலவுதாருங்கள்,

மிருகண்டர்-நாரதருக்குச் சொல்-விருத்தம்,

உமதுநல்லருளினாலே யுயர்பாலனிருக்கவேணும்
நமனையும் வென்றேயிந்த நகர்தனிவிருக்கவேணும்
ஆமார்கள்வணங்கும்நாதா வையனே முனிவர்கோவே
எமக்கொருபுத்திசொல்லி யெழுத்திராசீர்மத்தே.

வசனம்,

சுவாமி நாரதபகவானே உம்முடைய திருவருளினாலே இந்தமார்
கண்டன் ஆசீர்மத்திற்குப் போயிருக்கவேண்டும் நமனையும் வெல்ல
வேண்டும் நகரிலுமிருக்கவேண்டும் இன்னம் எங்களுக்குப் புத்தியுனா
த்து ஆசீர்மத்திற்கு எழுத்தருளு சுவாமி.

நாரதர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்விருத்தம்

புத்தியுமறிவுமெந்த புதழையும்பெற்றுவாழும்
உத்தமமிருகண்டாகே ஞாயர்வில்மாககண்டாகேளாய்
பத்தினிஞானமாதே பாவித்துவாழ்வீர்நீக்கள்
கர்த்தனைத்துதிப்பிரின்னோர் காலத்திலவருகுவோமே

(வசனம்) வாராய் மிருகண்டனே அப்பாமார்க்கண்டா ஞானமாதேஇன்
னம் புத்திரதளத்திராதிகளும் நீழிகாலம் வாழ்கவாழ்க ஐநிரீக்க விருவ
ரும் கர்த்தனேத்துதிசெய்துக்கொண்டிருக்கள் போய்வருகிறேன்

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராள்-மார்க்கண்டன்-இம்முதலும்

நாரதருக்குச்சொல்-வசனம்

சாணம் அப்படியேதேவரீர் எழுந்தருளலாஞ்சுவாமி

மிருகண்டர்-மார்க்கண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்

பாலகனையுள்வந்து பதினாறுமாதிலுடன்

சூலம்படைத்தானார் துறாராசன்மனுமெத்த

கோலஞ்செய்துநாகனைக் கொண்டுவருவானவரைச்

சாலவித்தையாற்செய்க்கச்சமத்துனக்குமுண்டோதான்

(வசனம்) அப்பாமார்க்கண்டசெல்வனே ஆதிலும் உன்னையுள்கரியாச்சு
தானுல்டனே எமதுதானேவிதித்துஉண்ணைப்பிடித்துவரச்சொல்வானே
அப்போலதற்கு அவர்களைச்செய்க்கவும் எமனைவெல்லவும் உனக்குச்சம
ர்த்துண்டாசாலவித்தையுண்டானேசெயம்பெற்றிருப்பாயா சொல்லு மப்பா
மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்

இதனைப்பெரிதாயெண்ணி யேகருவாரோவையாவே

விதனமதைத்தீர்ப்பேனான் மேவிவில்வமலமொடுத்து

எனவித்தாலுமந்தபிசனாக்கண்டடிபணிந்து

அதனவிதஞ்செய்யவரு மந்தகனாவெல்லேவேனா

(வசனம்) கேளும்என துதந்தையேதாயே இதற்குநீக்களாயப்படுவதுநீ
ங்களாசீர்மத்திற்றானேமிருந்துசிவத்தியானஞ்செய்யும்என்போய் ஆலய
தோறும்குத்திரந்தவனம்புருந்துவிசித்திரமான மலர்களெடுத்து அர்ச்சனைபுரி
ந்துசுசனைக்கண்டுஎன்னைத்தொடவரப்பட்ட எமனைவெல்லவாரம்பெற்றுவ
ருகிறேநீக்கள்சந்தோஷமாய்எனக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்புமையாவே

மிருகண்டர்-மார்க்கண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பண்ணினதவத்திலவந்த பாலன்மார்க்கண்டாயிந்த

அண்ணலைக்காணவன்னு லாகுமென்றல்லோசொன்னாய்

எண்ணிணும்பினொருக பிருக்கவேவய துண்டாகக்
கண்ணனைக் கண்டேயந்த காலனைவென்றுவாராய

(வசனம்) கேளாயப்பா மார்க்கண்டா அப்படியே நீ ஆலயந்தோறும் த்
தி எப்படியாகிலும் அண்ணலைக்கண்டு என்றுமப்தினொருகயிருக்க வயது
பெற்று, எமனைவென்று பூமியிலிருக்க விண்ணுமணனுமதிக்கத் தழிகதாக
வரம்பெற்று வருவாயப்பா

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஆதினம்விளங்கயினற ஐயனேசரணம்பத்து
மாதமுஞ்சுமந்துபெற்ற மாதாவேசரணமம்மா
காதகநமனைவெல்லக் கானகந்தியந்துபூதி
நாதனைக்கண்டிவாரோ னலமுடனிருந்திடரோ

(வ-ம்) மகா அருமையானதபத்தைச்செய்து என்னை உயர்ந்ததை
யே தாயே சரணஞ்சரணம் அந்தக்காதக நமனைவென்று உம்மிடமிருந்து
வாழப் பூநாதனைக்கண்டு வரம்பெற்றுவருகிறேன் நீக்க ளாசீர்மத்திலிரு
ங்கள் தந்தையே தாயே

மார்க்கண்டன் வருகிற-தரு-இ-ம்-கியால்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

திகழ்மாழனிமார்க்கண்டன் வந்தானிதோ

அதுபல்லவி.

புகழ்சேர்கடையூர்

பரணைதுதிசெய்

தகையாய்ப்பணியும்

குருகனேபுகழ்சேர் (திகழ்)

சரணங்கள்

மறையேபொருளேதெளிவாகியசீர் பரணையகமேபரிவார்ப் புதிசெய்
புரிவார்வமதேமிகவேபெருக வாழமையருளும்பரமனைத் புதிசெய
விசுவாசம்தாய்அன்னைதந்தையுமேசசிபோத்பணியும் மிகசுந்தரமே(திகழ்)

மார்க்கண்டன் சொல்-தேவாரம்

செஞ்சடைமுடியேல்பகோ திபுனையுந் தேவனை திரிபுரத்தாசே
பஞ்சைமெல்லடியார் பாருகனேகடையூராமனே பசுபதியானே

தஞ்சமேநமனார்வந்திடாமுன்னந் தயங்கியுன்பாதத்தெதகந்தி

அஞ்சலென்றடைந்தேனென்றுயர்தீர்த்து அடியனை யாண்டு கொண்
[டருளே

(வசனம்) அரகரா மயிலேக்கிரிவாசா அரகரா காலகண்ட திரிநேத்திரமு
டையசீசா அரகரா கங்கையைததரித்த நேசா அரகரா கர்த்தனே திரிக்க
டையூரீசா நான் தபத்துக்குவருகிறேன் என்பதத்துக்கு ஒரு வீக்கினம்வ
ராமல் என்னைக்காத்து இடக்கிடக்கவேண்டும்கர்த்தானே அரகரா அரகரா
அரகரா அரகரா.

அமுாதகண்டசுரனா-மார்த்தண்டேயர்-பூசைசெய்தல்

மார்த்தண்டன் - பூசைசெய்கிற - தரு-

இ-ம்-ஆனந்தபைவி-ஆதிதாளம்

தேவர்முனிவர்சித்தர்போற்றிடும் ஸ்ரீகங்கியில்வாரும்

தேவனேவிஸ்வநாதங்கமே

ஓம் அரகா

மூவுரும்ஒருருபமான்னோ சாம்பசிவா

முதலவனையுண்புபூசைசெய்கிறேன்

ஓம் அரகா

மாயன்பூசைபுரியும்பாதனே திருக்கடைபூ

ஏழையர்போற்றந்தியாகாராயே

ஓம் அரகா

இங்கின்பூசைபுரியும்பாதனே திருக்கடைபூ

இயாகமர்ப்புஅருணைவிங்கமே

ஓம் அரகா

சுரண்டென் றுண்புபூசைசெய்கிறேன் சாம்பசிவா

த்யவுவைதெந்நயாளயிலும்

ஓம் அரகா

துதிக்கவுண்னைவினைகள் திருமே திருக்கடைபூசீசா
 ஏழையர்போற்றும் அருணலிங்கமே ஓம் அரகரா
 ழேயாகமொருவழுவானயீசனே அருணகிரியில்
 உண்ணமுலைபங்காளவாசனே ஓம் அரகரா
 சதைக்கயென்னைக்காலன்வராமலே சாம்பசிவா
 சங்கராவுணைப்பூசைசெய்குவேன் ஓம் அரகரா
 சரணமென்றுணைப்பூசைசெய்குவேன் சாம்பசிவா
 ரட்சித்தருளவேனுமையனே ஓம் அரகரா
 பகவனேயுன்னைப்பூசைசெய்குவேன் சாம்பசிவா
 பரிவுடனெனையானவேனுமே ஓம் அரகரா

மார்க்கண்டன் சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-தேவாரம்

கையின்மான்மழுதறித்த காசிவாழ்கனலிங்கேசா
 தூய்யசெம்பாதம்போற்றி தொழுகிறேன் மனதிரங்கி
 வெய்யகாலனைக்கடிந்து விர்த்திக்கமன துவந்து
 பையலேயாட்கொண்டெடுத்தன் பணிவிடையேற்பாய்சுவாமி

(வ-ம்) அரகரா கையில்மான்மழுதறித்த மமேசா அடியேன் தேவரீ
 ருடைய சிவந்தபாதத்தைத்தொழுது மின்றேன் அதற்குக் கொடியகால
 னைத் தூரத்த விர்த்திக்கமன துவந்து என்னையாட்கொண்டு இரட்சியும்கர்த்
 தனே அரகரா அரகரா,

மார்க்கண்டன்-சிவனைத்தோதிரஞ்செய்திற-கண்ணிகள்

இ-ம் புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்-

அரகராசிவசிவா அமர்தகண்டஸ்வரா

அன்புடனாரலாந்தடி

குடுவேன்-சுவாமி

திரிபுரதகனுவன் திருவடிகாணவே

தேடித்திரிந்துமலர்

குடுவேன்-சுவாமி

சுரியசிபோர்த்திதும் கர்த்தனேயுமைபாகா

கருத்துடன்மலர்தேடி

குடுவேன்-சுவாமி

வரிவிழியுமைபாள்ளன் மணவாளாயுந்தன்

மலரடிகாணமலர்

குடுவேன்-சுவாமி

சிறுவனானும்மிட திருவடிகாணவே

சித்தமொன்றாகுமலர்

குடுவேன்-சுவாமி

தெரியாதபேதமைசெல்வனானும்மிட

திருவடிகாணமலர்

குடுவேன்-சுவாமி

இருசரத்திலுமலரோந்தியஉன்னிட

இனையடிகாணமலர்

குடுவேன்-சுவாமி

அரியாதபாலகனை ஆப்கொள்மீசனே

ஆத்திமலரெடுத்து

குடுவேன்-சுவாமி

மார்க்கண்டன்சொல்-கொச்சகம்

இந்தப்பூவனம்போலநா நெந்தவனமுங்காணேன்

அவ்வெண்ணனுக்கேறி அத்திமலரிருக்குதிகளே

தங்கிழுகவனைப்பெற்ற தனியொளிபுநிருக்குதிகளே

எந்தனிடபாக்கியமோ யாதொன்றுமறிகிலனே

(வ-ம்) அரகரா அரகரா அரகரா அரகரா இந்தவனமே நந்தவன்மே
அந்த அந்திவண்ணனே வாசமாயிருக்கப்பட்டவனமோ அவருமிதோயிரு
க்கிறார் அவருக்குமிக அழகுதான ஆத்திமலரும் வில்வமல ரிருக்குது
ஊ ஆ சேதிப்பிரகாசம்போல சிவாலமும் தோற்றப்படுகின்றது இதை
விட அப்பால்புட்ப்பென்னு இந்தமிடமே நாம்செய்தபாக்கியமான மிட
ம் இனி இந்த ஆத்தி வில்வம் செண்பகம் கொன்றை பாரிசாதம் அப்பே
ர்க்கொத்தமலரெடுத்து பூத்தொடுத்து இந்த ஆதிமூலப்பொருளையே அர்ச்ச
னைபுரிவது உத்தமம்-அரகரா

மார்க்கண்டன்-மலரெடுக்கிற-தரு-இ-ம்-புன்னகவராளி

அட-தாளம்

கொண்ணமலரொல்லாம்

பறித்தேன்-இந்த

கோமனுக்காமெனச்

குடினேன்

வண்ணமலரொல்லாம்

பறித்தேன்-இந்த

வள்ளலுக்காமெனச்

குடினேன்

நீண்ணமலொல்லாம்
நீமலனுக்காமெனச்
எண்ணமலொல்லாம்
வீசனுக்காமெனச்
மல்லிகைமலொல்லாம்
மான்மழுவிவானுக்குச்
முல்லைமலொல்லாம்
மூர்த்திக்குமாமெனச்
நல்லமலொல்லாம்
நாதினுக்காமெனச்

பறித்தேன்-இந்தி
சூழினேன்
பறித்தேன்-இந்தி
சூழினேன்
பறித்தேன்-இந்தி
சூழினேன்
பறித்தேன்-இந்தி
சூழினேன்
பறித்தேன்-இந்தி
சூழினேன்

மார்க்கண்டன்சொல்-கொச்சகம்

கொண்ணமலொடுத்துந்தன் கொண்டையினிற்சூழினிதே
வண்ணமலொடுத்துவுந்தன் மலரடியிற்சூழினிதேன்
புண்ணயனையுன்பாதம போற்றிமலர்சூழினிதேன்
அண்ணலெயென்மடிபணிந்து ஆத்திமலர்சூழினிதேன்
(வசன்ம்) அரகராதிருக்கடைபூரிசா கள்ளங்கவடறியேன அறியாத புத்
தியானே என்கண்னுக்குத்தேறாறநின் மலொடுத்துசாற்றிநிதேன் அறி
நபாலகனை உமது பாதாரவிந்தமசேர்த்துக்கொளளுகர்த்தனே,

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு-இ-ம்-ஜம்பை

கடையூரிலமாந்திருக்குங் கர்த்தனையெனக்காக
படியிதிலென்னுபினா பாவிக்கவேணும்
அன்மயிருகண்டருக்கு அருவதலையளித்ததுபோல்
இன்றெனக்குவாயளிது யிட்டற்றவேணும்

ஏனையடியார்களிடர் இடநீக்குஞ்சோதியே
தாழ்வில்லாதிடநீங்கித்-தற்காக்கவேணு
சங்கராவுனைத்தொழுதேன் சண்டன்வந்தனுதாமல்.
பொங்கமாயெனைக்காத் துப் புகழ்தருகவேணும்

மார்க்கண்டன்சொல்-கொச்சகம்
வாசமலொடுத்தந்தன் மலர்ப்பாதக்கண்ணமிப்போ
பாசமுடன்சூடுகிறேன் பார்வதிசமேதகனை
கூசாமலெயென்னைக் கொடுபோகவாராமுன்னம்
கூசாயெனைக்காரு மெழுகைகலையாகநீர்.

(வசனம்) அரகமாயேசா அபுநர்க்கண்டசா திரிபுரத்தை அடியேன் உ
மனுபாதலே கதியென்று நம்பினேன் என்மிதில்எமன்வந்து அணுகாமுன்
னம் உமதுபாதாரவிர்த்தஞ் சேர்த்துக்கொள்ளுகளத்தனே

பொது-விருத்தம்

திப்படிமார்க்கண்டன்ற னீச்சினைப்பூசைசெய்து
ஒப்புடனிருக்கும்போது வயிர்வதைசெய்யுமேமன்
சொற்படிக்கேட்டிக்குஞ் சுந்தரக்கட்டியக்காரன்
மெப்படியெச்சரித்து மின்னல்போல்வருகின்றனே
கட்டியக்காரன்வருகிற-ஓரடிதரு-தி-ப்-சங்கராபரணம்-நீசுந்தானம்

பல்லவி

வாசற்கட்டியக்காரனே-கொலு

வாசற்கட்டியக்காரனே

அதுபல்லவி

தேசத்திலெனக்கிணையானசேவகருண்டோ
திக்குமுக்கிட்டோடவேயடிப்பெனென்சொல்லிரண்டும்
ராஜராசர்கள்மெச்ச ரவுத்ராகாரங்கள்கூற
நாளும்கவனுழையுஜங்கஉதட்டி
நீளுஞ்சமாஞ்சிதசிக்கக்குட்டி.

(வாசம்)

சரணங்கள்

அடிக்கும்பெருங்காற்றுக்கு

அருங்காவிபுலவர்பால்

இடிக்கும்பெருமழைக்குந்

இணக்கமில்லாநாய்களைக்

துடிக்கும்மாணமுகத்தி

சொந்ததாய்தந்தைமேலும்

துரைகள்மகிழ்வெகுபணி

துஷ்டனாமடிப்பேன்

மஞ்சேன்-ஆனூல்

மிஞ்சேன்

துஞ்சேன்-சற்றும்

கெஞ்சேன்

லீவிதக்கஞ்சள்செய்யேன்

யலங்கரிப்பேன்

எடுப்பேன்

கட்டியம்படிப்பேன்

அதிமேவிபணியாத்

அடித்தடித்தனா

மிகுத்தடிக்கடி

தொடுப்பேன்

கனிலோயர்தமைவாரி

நொடிக்குளுக்கம்

படைக்குளொப்பென(வாசற்)

காலதூதர்வருகிற-பொதுவிருத்தம்

கோலங்கொள்தென்றிசைக்கேர் ருமைவின்றிநடத்துகின்ற

நீலங்கொள்மேனிபான நெடுமுடியெமனார்தன்

வேலைலட்டியின்றி வெகுநரிதமதாயச்செய்யும்

காலதூதர்கள்சபைக்குக் கடிதனில்வருகின்றாரோ

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் எமதர்மராசன் கொலுவுக்குக் காலதூதர்
கள் வருகிறவந்தற்காண்க

தூதர்வருகிற-தரு-இ-ம்-கவிபாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வாததூதர்நாங்களை-எம-காலதூதர்நாங்களை

அதுபல்லவி.

நீதியுள்ளயெமதர்மராசனும்

நித்தர்துதித்திடும் பத்தர்களாகிய

(வாத)

சரணங்கள்

அண்டரண்டநவகண்டமெல்லாங்கயிலடக்கித் தூக்குவோம்

ஆச்சமில்லாமல்நடக்குமடையனா அலறத்தாக்குவோம்

என்டிசைபுகழுஞ்ஞலத்தினுற்றத்தி

இஷ்டப்படியெய்ய கெட்டிக்காரர்நாங்கள்

(வாத)

காலத்துக்கொவ்வாதபாவினைக்கண்டால் கடித்துக்கொல்லுவோம்

காதகசெஞ்சம்படைத்தவனாக்கண்டால்கடுகுவெல்லுவோம்

மூலமறியாதமூடர்களை

முட்டிக்காலதூதரால்கட்டிவரச்சொல்வோம்

(வாத)

அஷ்டநாக்கண்டாலிடங்கொடுக்காமலேஞலத்தினுழிப்போம்

துள்ளத்துள்ளக்குத்திபாச்சுக்கயிற்றினுல் தூக்கியேழிப்போம்

கட்டுக்கடங்காதகாலதூதர்நாங்கள்

காவினிப்புகழேழை வசற்படியகாக்கும்

(வாத)

கட்டியக்காரன்சொல்-விருத்தம்,

ஒளிவுள்ளசெனங்களைகே னூத்தசொற்காட்டவேண்டாம்

மொளமொளவென்றுசொல்லி முற்றிலும்பேசவேண்டாம்

சளசள வெனவுமிங்கே சக்கட்டம்படிக்கவேண்டாம்
தளமுள்ள தருமர்வாசார் சந்தடிபண்ணவேண்டாம்

இதுவுக்கடல்-விருத்தம்
அதிபதிவாரர்வாரார் அங்குகருநிற்கவேண்டாம்
எதிர்மதியுரைத்தால்வெட்டி யிருண்ட மாகுசெய்வார்
இதுகெடுசொலுநோஞ்சொன்னேபிழித்தடித் துணைப்பார்வார்
பதியதுதேடிக்கொண்டு பதலமாயிருந்திகரே

இதுவுக்கடல்-விருத்தம்
கூத்தினைப்பழித்தபேரை கொடுவநதுகழுவினமாட்டிச்
சாத்துவேவாம்பாறையாலே தடைவிலைபயந்துநின்று
பார்த்துசந்தேகாஷங்கொண்டு பதியிறுக்கேசெல்லுங்கள்
நாற்றிசைமன்னரோடும் நமனிதேநாவருகின்றோ

இதுவுக்கடல்-விருத்தம்,
நமனிதேநாவாராவாரார் நகைத்திடாதேயிருங்கள்
சமையமீதென்றுநூதர் தள்ளுவாரங்குநன்மையில்
ஆமையுமோயுங்களுக்கு அவிதிகள்வருவதேனோ
செமையதாயிருந்துபாருந் தென்நிசைக்கிடையாவார்
கட்டியக்காரன்-வசனம்

ஆகோதெப்படியென்றால் ராசாதிராஜனுள் எமதர்மராஜன் சிங்கராஜன்
கொலுவிற்கு வருகிறவிதங்காண்க

எமதர்மராஜன்-கொலுவிற்குவருகிற
பதம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி-திரிபுடைதாளம்
பல்லவி

ராஜபாஜவிசுவாசன் வந்தானே
எமதர்மராஜன் வந்தானே

அதுபல்லவி.

சேசமாதிய
செருக்கிவருகவே
கொஷதூதர்கள்
கிறோதமுடன் கொலு

சரணங்கள்

ராசராசரும்
காரங்களுப்பியே
துடிதுடிக்கவே
வீற்றிருக்கவே(ராஜ)

சிரசிலவரதர்
இப்பம்பாற்புஜ
தரிமலர்களிடு
தரணியமைச்சர்கள்
மகுடமுடியோடு
வலதுபுஜத்தொடு

இச

மகுடமின்னவே
கீர்த்திமின்னவே
கிடைன்னவே
சுமர்த்தொன்னவே(ராஜ)
மகுடமடிபட
புஜக்களிடிபட

நகர மார்த்தண்டையர் விவரம்.

விருதுகொடுக்கரு	மோக்கிபடிபடி
மேன்மையாகக்கொலு	வீர்த்திருத்திட (ராச)
வேதவேதியர்	வேதம்புரிகவே
வீரர்கட்டியன்	கூறிவருகவே
கீதியசந்தாமன்	மேலுமபெருகவே
கெடியகொலுவீரன்	விருந்துபார்க்கவே (ராச)

கட்டியர்கள் கட்டியங்கூறல்
 ராஜாதிராஜனே பாசமார்த்தாண்டனே
 நயவனே தென்றிசையில்வாழ்
 ராஜகெம்பிரனே பாசமுங்கைக்கொண்டு
 பாச்சியத்துவையெல்லாம
 கூராமலேபிடித்தவரவரவர்கள்செயபாவ
 குற்றத்தைநிறைப்படிக்குக்
 குறைவாச்செங்கோல்திறைப்படிசெலுத்தியே
 கோஷ்டமெல்லாமடக்கும்
 காசாம்புவர்ணனே கையினிற்றூலனே
 கண்டனாக்கொலுவீரனே
 கருங்கடமீதேறுமறையையவரவர்கள்
 கர்மத்துக்கடிகாரனே
 கேசாதிசூட்டியேயச்சதப்பட்டணக்
 கீர்த்தியுடனேமாண்டிடும்
 கெடிபெற்றபாசனே ஓடிபுற்றகண்ணனே
 கெம்பிரமார்த்தாண்டனே

எமதர்மராஜன் - கொலுவீரன்கடவுளைத் துதித்தல்
 விருத்தம் - தி-ம் - மத்தியமாவிதி,
 தருமமேதருமமித்தத் தாரணிதழைக்கவேணும்
 தருமமும்மாரிபெயது சதாகாலம் வாழ்கவேணும்
 தருமமாமெனதுசெங்கோல் தாழ்வில்லாதிருக்கவேணும்
 தருமமெபெருகவேணுந் சங்கராபோற்றிபோற்றி

எமதர்மராஜன் - லோகவிசாரணை
 தாரணியெமபார்க்கொலுவதனிலெல்லோருருநீசிரந்திருக்கின்றார்கள்
 தூதர்சொல்லல்
 திரபுள்ளரண்டப்ரசண்டனையெல்லோருந் திபுச்சபைதனிநிறைந்தார
 இராஜன்கெட்கல்
 னொழுபுரமாதாகாமுகத்துரோகருக்கெமதன்னைநடக்குதா
 தூதர்சொல்லல்
 எப்போதுமெப்படியப்படியேதண்டனையிலாகடக்குதையா

வீரியமாய்ப்பரிசுளவேண்டி பெற்றானேனவனே நான் நன்னை
முரிபனையக்கினிதனநில மோதுவீரமோதுவீரோ

(வசனம்) ஆரடா அடாபெயமாகதினகினியோ அடாகாம் இதுவரை
குட எமதேண்டிபெண்ணிவந்தோம் இவ்வாறவனாக்கும் குருந் துரோகி
யந்தானென்கிற சொல்லிலே ஆகையால் குருவுக்குத் துரோகப்பண்ணி
குருவைப்பழித்த பதிபாவியைக்கொண்டுபோயபொல்லாத வதைவந்தத்
துராகத்தில் தள்ளிப்போடுங்கள் ஆகா-ஆகா-ஆகா-மகாபிரியமாய்ப்பெற
வவளர்த்ததாயினவத்திறந்ததோஷியங்கொண்டுபோய் அக்கினிஸ்தம்
யத்திலே மோதிவாருநகள் ஆந்தமுறிபனை என்முன்னில்லைக்க வேண்ட
டாம்கொண்டுபோங்கள் காலதுதார்களே

கிங்கிலியர்சொல்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-அட-தாளம்

குருவைப்பழித்த கொடியபாதகனறன்றனைக்

குத்தித்தளளடாதன்னு-கில்லியா

இப்போ

நத்திபெதெத்தென்கிறு-கில்லியா

ராசனுக்கொப்படி நாகத்தினில்தள்ளடா

பெத்தானகூனுகில்கில்லியா

கொடியபாதகஞ்செய்து குறத்தில்கப்பட்ட

கூகையைச்சூலங்கொண்டடியடா

இவதே

சோகையைத்தடியாடெயடியடா கல்ல

தாகட்டுகருந்தேனை யேகட்டுகடித்தபின்

ஆகாநாகத்தில் தள்ளடா

பெற்றதாயதந்தையைப்பிரங்கழியாப்பேசும்
பேயனை அக்கினிஸ்தம்புத்தில ராசன

வாயலுதைத்திட்டனோமத்தில்

உபயமாகப்பாமின் வாயிற்கடிக்கவிட்டு

நியமடிகினிதன்னில் மோதடா

வாயழியாய்ப்பேசும் மரபாவகண்டோனை

வதைக்குஞ்சூலங்கொண்டடியடா

இவனைக்

சதைக்கும்வளைதடியா லடியடா

இவனும்

உகையுக்குத்துமாக உதைமேலுதைதது

பருத்த அக்கினிதன்னின் மோதடா

கொலுவினிருக்குமன்னு குருவுக்குத்துரோகஞ்செய்த

நலமிருதோஷினை நாகத்திறநன்னிவிட்டோம்

கிங்கிலியா-இராசனுக்குச சொல்-விருத்தம்,

கிலையுள்ளதாயினவத சிஷ்டரப்பாவிதனை

சொல்புரியவகினிதன்னிற்கொண்டுபோய்மோதிவந்தோம்

(வ-ம்) என்னஞ்சாணம்ராசபயேஸ்வரா குருவுக்குத் துரோகஞ்செய்த

குறுலவப்பழிந்த படுபாண்டுகொண்டுபோய பொல்லாத வனநவனந
கூட நகத்தில் நள்ளிவிட்டோம் தானெனது கெடுவனகொண்டு தானய
வவத தோஷ்யைககொண்டுபோய் பொல்லாதசித்திரவனதசெயது குறுகி
ஸீஸ்தம்பத்திலே மோதிவந்தோம்மகாசனே

இராசன்-தூநருக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஆரடா தூநரேகை னடநகர்தபாவிபான
பேரடாபாசத்தாலே பிடித்திகேகொண்டுஸ்திரா
கூரடாபெருதன்முன்னே கொடுவாதுவிட்டபிபமோ
பாரடாயெனதுசெங்காற்படிமுறைசெலுத்துவிட்டு

(வ-ம) ஆரடா அடா காலதூநர்களை இன்னம் கந்தாநிப பாவிக்கி
கொண்டிவாறுவைத்திருக்கிறீர்களா அவர்களை யெனமுனபாகக்கொண்
டுவாறுவைத்திருக்கிறீர்களா எனதுசெங்காற்படிசெலுத்துகிறீர்கள் காலதூநர்களை

கிகிசியர்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

திடமுள்ளகமனையிருத்திருடனைப்பாரிவனமுன்
வடிவுள்ளபிராமணன் மன்மனைவினமக்கப்பிடித்தேதான்
நடுவனையிலனைப்பாரிவனென்றுகொடுவனகொண்டோன்
மடிமோசனசெயதோன்மெச்சுமபாவிவனமுனையா

(வ-ம) தெனும் எமதர்மராசனே திருநெ பிராமணஸ்திரீயைக்கொ
பிடித்தவன் இவனே உண்டவிட்டில் கொண்டககினைத்தவன் கொடுவனகொ
ண்டவன் காத்தகொஞ்சைத்தைப்படைத்தவன் இவனமாரபிலெங்கும்
மத்தைப்பார்த்திரா சுவாமி,

இராசன்-தூநருக்குச்சொல்-விருத்தம்

கேசிகப்பெண்டேதாஷத்தில்கிண்பாவிதனை
ஹசினிலிதுத்திந்தேனையுடம்பெலாபிவித்தகுகோல்வீர்
கேசரியாமமென்றுகொடுவதையடைந்தோன்மனை
வாசியிற்செலுகிப்பாம்பின் வாய்க்கிணகொடுத்திடோ

(வ-ம) ஆரடா அடா எமகாதகிகிணியோ அடா தூநப்பிராமணதோ
ஷத்தில்கிண்பட்டவனைத் தள்ளிக்கொண்டுபோய ஹசினியிலிந்துத்தி
ருந்தேனைக்கடிக்கவிடுவதைசெய்யுங்கள்மேலும் ஓடுவனாயும்கொடுத்திட
பெட்டிமகண்கொண்டுபோய தவாபில்தன்எனவா கொண்டுசெலுகிகொ
க்கைகிணியிட்டி பின்னாமவைசெயது பாம்பின் வாய்க்கிணகொடுத்திட
வாருங்கள் கொண்டுபோவாள் காலதூநர்களை

தூந்சொல்-தரு-இ-ம்-புனருகவரவி-ஆதிதானம்

இறைவனுத்தாரப்படிபிவன்மனைப்பிடிபடா கிணியா-இறை
திருக்கடாவுருக்கடா பெருக்காமல் தருக்கடாவின்வியா

மறைபவன்பழிக்காக வதைசெய்துவிடுகுவோம் கில்லியா-இவனை
 மடக்கடா அடக்கடா பிடிக்குள்ளேயோடுக்கடா வில்லியா
 மோதமதாக இவன்முதுகிலிமாரடா கில்லியா-இவன்
 முளிக்கிறு னிளிக்கிறு னுளிக்கேவவனைக்கிறு ன் வில்லியா
 ஊசிமுனையிற்குத்தேதனைவிட்டா ஆடா கில்லியா-தோலை
 உரியடாவிரியடாபிரியையுரியடா வில்லியா
 ஆவனமன்னவன சொன்ன ஆக்கினைப்படியடா கில்லியா-இவனை
 அடியடாகடியடாமடையனைப்பிடியடா வில்லியா
 எவனும்கமத்திலுல்லையென்று சொல்லிதைக்கிறுவா கில்லியா-இவனை
 இடியடாபொடியடாகொடியழிநடவடா வில்லியா
 நாசகாலனைத்தள்ளிநாக்கடாநொறுக்கடா கில்லியா-எட்டி
 நடக்கிறுன்முடிகுருன்னிமிக்காமற்பிடியடா வில்லியா
 வாசியாலையிவனைவரிசையாய்ச்செதுக்கடா கில்லியா-பாம்பின்
 வாயக்கிரையாகயிப்போபோக்கியோயெறியடா வில்லியா

கில்லியர்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

சண்டனேவேதிபர்க்குச்சரப்பனைசெய்தோனநனை
 வெண்கிடோபாபுசினைநிறைச்செய்யேதனைவிட்டோம்
 நீண்டனையகெருவக்கொண்ட னனைவாசிகொண்ட
 துண்டஞ்செய்பாம்பின்வாயக்குத்தொகுத்தினாகொடுத்தவந்தோம்
 (வசனம்)சரணஞ்சரணம் இராசபரமேஸ்வராவேதஸ்வீரீ பாதகத்திலக
 லப்பட்டவனைக்கொண்டுபோய் ஊசியிற்குத்தி வதைத்தோம் நானென்று
 கெருவக்கொண்ட முறியனைக்கொண்டுதபாய்வாசியிற்குச்செதுக்கிப்பாம்பின்
 வாயக்கிரைகொடுத்தவந்தோம் சுவாமி

இராசன்-தூதருக்குச்சொல்-கவி

வள்ளபல்லோளிநூதர்களை வந்தபாவின்தான்போக
 இவாம்பாவின்தானுண்டோ பியம்புபியம்புமெந்தனுக்கே
 தூதர்சொல்-கவி

சுறமெங்குமுறைசொலுந்துந் சண்டான்பாவின்கான்போக
 கருமவினைக்குளாகப்பட்டபடர்நாணுமிலைமன்ன

மற்றொருதான்-இராசனுக்குச்சொல்கவி

முன்னர்வணங்குமன்னவனை மகாபாதகஞ்செய்தவர்கள்
 இன்னமுலகிலிவையா இவ்வவாசரணாநன்னவனை

இராசன்-தூதருக்குச்சொல்-பாணி

இராசகாலநாசர்களை அடிச்செய்யாய்ச்சென்று
 கருடமதுகணக்கெழுத்து தெர்ப்புத்திரையெழுந்தி

தூதர் சித்ராபுத்திரனுக்குச் சொல்பவரணி

பருத்துப்பருத்தகணக்கெழுதும் பாக்கியமுள்ளகருநாகின
வகுத்தமணமுனையழைத்தார் வருயிரிலேடினிலையுயிரே

சித்ராபுத்திரன் - தூதருக்குச் சொல்பவரணி

நம்மையாளுமெமதர்ம ராசனழைத்தபாரீதநான்
செம்மையாகவேவருவேன் செர்நலுவிசீர் தூதர்க்கின

சித்ராபுத்திரன் வருகிற - தரு - தி - ம - ச க் க ராபரணம் பிகரநாளம்.
பல்லவி

ஊருக்குமானே கணக்கப்

பிள்ளை - மதற்ப

பேரேல்லாம் அணிப்பிள்ளைசீரிப்

பிள்ளை

அனுபல்லவி.

தேருக்குளிருக்கின்ற

சித்ரமெல்லாமெத்தன்

சித்தத்திலுரியக்கருத்

சித்ராபுத்திரனே (ஊருக்கு)

சரணங்கள்

கட்டிடலையையக்கட்டி

யோபிலேபாய்ச்சுவேன்

கண்டபடியெல்லாம்

கணக்கப்பிரபிவேன்

சட்டமாயிதப்பவர்

பிரப்பவர்தங்களைச்

சாதிக்கவல்லவன்

சோதிக்கவல்லவன் (ஊருக்கு)

கையெழுத்தாணிமைய

மெய்யாய்க்கருட்டுவேன்

கணக்காகச்சொல்லுவோர்

கருத்தைப்பிரட்டுவேன்

வையகந்தலிலெங்கும்

வளர்ந்திருக்கெல்லோர்

மாறிவரும்போது

கூற்றுவனகைதம்பேன் (ஊருக்கு)

வந்ததொகையிதென்று

வழிதனைச் சொல்லமாட்டேன்

வாய்பேச்சைப்பிடுங்கி

வழக்கில்லிட்டுவிடுவேன்

தந்தரயிர்தரசால்

சமர்த்தெல்லாஞ்செய்திடுவேன்

சாகும்போயுக

நன்னையுமாற்றிவிடுவேன் (ஊருக்கு)

சித்ராபுத்திரன் - இராசனுக்குச் சொல்வருத்தம்

நாவிலெங்குநீர்ச்சி ளுமுடன்பெற்றலோலா

தானசம்மத்திநீர்ச்சிசம்பத்தாய்வாழ்விகாலா

சேனையோடிருந்துகாதகி செகனோலும்படைத்திலீலா

வனையாவெனையழைத்தசெய்யியற்புத்தென்றிசையிம்காலா

(வசனம்) சரணஞ்சரணமையா சமதர்மராசனே என்னையழைத்த

தகாரியம் அருளிச் செய்துமையாகுவாயி

இராசன்கணக்கப்பின்னைக்குச்சொல்-விருத்தம்

வாறுள்ளோர்கணக்குமிந்த வையகத்தோர்கணக்கும்
நானறிந்திடவேவேனும் நன்றிசேர்கடையூர் தன்னில்
நூனமார்க்கண்டனுக்கு நாட்சென்றகணக்குமிப்போ
மாரியாயப்பார்த்துரைப்பாய் மதியுள்ளகணக்கனாரே

(வசனம்) கேளும் கருணைகவமிஷாதிபதியான சித்ராபுத்ரனே இந்தவா
றுள்ளோர்கணக்கும் அந்தவையகத்தோர்கணக்கும் இன்ன மற்றுமுள்ள
பேருடையகணக்கும் திருக்கடையூரிலிருக்கும் மிருகண்டருடைய குமா
ரனான மார்க்கண்டனுக்கு வயது சரியானகணக்கும்நானறியவேனும் ஆ
வையால் சீக்கிரமத்துக்கு கணக்கையெடுத்துப்பார்த்துச் சொல்லுஞ் சித்
ராபுத்ரனே

சித்ராபுத்ரன்-இராஜனுக்குச்சொல்-கவி

கண்டிடதமுடனே கணக்கையும்மார்த்து
சண்டனேசொல்வேன் சமர்த்தைப்பாரும்

சித்ராபுத்திரன்சொல்-வசனம்

அடா அடாகுமிழ்சி கணக்கா கணக்குக்கட்டையெடுத்துக்கொ
ண்டவாரும் பிள்ளாய் (அப்படியே எடுத்துவந்தேனையா)

சித்திராபுத்ரன்-கணக்குப்பார்க்கிற-வசனம்

பார் பார்-பள்ளாததார்கணக்கு-இது-தீர்-தீர்-திண்டிவனத்தார் கண
க்கு-இது-கூ-கூர்-குடிசைபாளபத்தார்கணக்கு-இது-ஏர்-ஏர்-எழும்பூர் த
டியன்கணக்கு-இது-தீர்-தீர்-தீட்டாகணக்கு-இது-மார்-மார்-மறவர் கணக்
கு-இது-வீர்-வீர்-வேசிகன்கணக்கு-இது-கோர்-கோர் - குயவன்கணக்கு-
இது-சோ-சோ-சோ-ஜெயமார்க்கண்டன் கணக்கு இது கவாமி

சித்திராபுத்ரன்-இராஜனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

காலனேவாராயிந்த கணக்கையும்பாராயந்த
பாலன்மார்க்கண்டனுக்குப் பதினாறுவயதுமாச்சு
கோலமாநீயபூசி குறுந்தடிபிடித்துநிற்கும்
சாலதூதனாவிடுத்துக் கட்டியேவரச்செய்வீனோ

(வசனம்) கேளுமையா எமதர்மராசனே இதுவரையிலும் பார்த்தகணக்
கில் பாராமகப்படவில்லை திருக்கடையூரிலிருக்கும் மிருகண்டருடைய கு
மாரனான மார்க்கண்டன் அகப்பட்டான உமது காலதூதரை விடுத்திகட்
டிக்கொண்டுவரச்சொல்லும் மற்றகணக்கு நானேக்குப்பார்த்துச் சொல்லு
கின்றன மகாரானே

இராசன்-தூதருக்குச்சொல்-விருத்தம்

தூதரோகேளிர் சொல்குழுகடைபூர்தன்னில்
நீதன்மார்க்கண்டன்னுந் நமஸனைப்பூசசெய்வான்
சொதனைப்பார்த்துநீங்கள் துணிந்தவன் நன்னைக்கட்டி.
காதுலாய்நம் துமுன்னோ கடுகெனக்கொண்டிவாரீர்

(வசனம்) ஆரடா அடா காலதூதர்களே (சுவாமி) திருக்கடையூரினிருக்
கும்பிருகண்டருடைய குமாரனன்மார்க்கண்டன் ஆரணிகத்தில் சிவால
யத்தினருகே சிவபூசசெய்துக்கொண்டிருக்கிறான் அவன் பூசைக்கு அ
ஞ்சுகீங்கள் பயப்படாமல் பாசத்தினாலே கட்டி-குலத்தினாலே குத்திக்கொ
ண்டு நமதுயமபுரத்தாக்கொண்டிவாருங்கள் காலதூதர்களே

தூதர்-இராஜனுக்குச்சொல்-கவி

சுப்படியேபோய் எப்படியாகிலும்
கைப்படியாய்க்கொண் டிப்பவேவாரோம்

தூதர்-சொல்-திரு

ராஜனுத்தாரப்படி ரோஷமுடனடந்து வாடா

அடா தூதா-ஏண்டா-பூதா

நாமெல்லோருக்குத்தித்து நடப்போம்

நாசகாலத்தூதனே தூசிமெழுப்பிடவே வாடா

அடடாகாடா-ஏண்டா-முரடா

நாடுக்கிடுகிடுன்ன நடப்போம்

வாசிப்பல்லநகாநீசெச்சில்லாக் கோலேந்திவாடா

அடா குள்ளா-ஏண்டா-கள்ளா

வாழுமார்க்கண்டனிட நடப்போம்

பாசக்கயிமெடுத்து விசிப்பிடிப்போமெள்ள வாடா

அடடாகாக்கா-ஏண்டா-முக்கா

பருத்தமீசைமுறுக்கி நடப்போம்

தூதர்-சொல்-விருத்தம்

மதங்கனாய்ப்போறவண்ண மார்க்களேருட்சியென்று

பதமுனிநமைக்கண்டிட்டாற் பதுக்கியேகொள்வான்மேலும்

ஒதுக்கியேலகு வெடுத்து வுரத்தசொற்காட்டாமற்குன்

பதுக்கியேபோனோமானாற் பாலனைப்பிடிக்கலாமே

(வசனம்) வாருங்கள் என்னமாரோ நாமிப்படிக்குச்சுந்தடியாய்ப்போனோ

மானால் அந்தமார்க்கண்டன் எங்கேயாகிலுமிருந்து நம்மைப்பார்த்துப் ப
துக்கிக்கொள்ளுவானபிறகு அகப்படமாட்டான் ஆகையால் சுந்தடிபண்
னாமல் நாலுபக்கமுற்பதுக்கிடவுங்கள் என்னமாரோ

மார்க்கண்டன்சொல்-வசனம்

அரகரா அரகரா அரகரா அரகரா திருக்கடையூர்சா திரிபுரதங்கு ஸி
வகுருராதா அடியேனைத் தூதர்வந்தனுமான்னம் உமதுபாதா விந்தஞ்
சொலேனுங்காத்தனை

மார்க்கண்டன்-தரு-இ-ம்-புன்னகவாரளி-ஆதிதானம்,

திருக்கடையூரானே-சந்திர-சேகரனேந்திவாகனனே
உருக்கமதுடையோனே-எனக்காக-உல்லாசனேவெருவில்லாசனே
அமுர்த்தகணமஸ்வரனே-அன்பரை-ஆண்டவனேசபைதானடவனே
அமுரர்கள்துதிப்போனே-ஏழைமுன்-வருவோனேவாரந்தருவோனே
சினமுற்றுவாரானே-காலனூர்-தேதிவானேபெனைநாடுவானே
உலோசிதம்மபினைனே-எனக்காக-உத்தமனேதிருபவைவத்தவனே
எனக்கொண்டுபோலானே-நமனினி-யீஸ்வரனே-மயேஸ்வரனே
கனமதுகொள்வோனே-யினியெனைக்-தாப்போனேபாதஞ் சேர்ப்போனே

தூதர்சொல்-விருத்தம்

சீராள அண்ணமாரோ சிவபூசையோசைகேளிர்

கோகவந்துரின்று நிலக்கவையலோசித்து

பூராயமாகிந்தப் புதரினில் துழைந்துபார்த்து

பாராநுந்தருமர்சொன்ன பாலனைப்பிடிக்கலாமே

(வ-ம்) வாருங்களன்னமாரோ சேருங்கள் ஒன்றாய்ச்சேருங்கள் சிவ
பூசையின் ஓசை அடிபடுகுது கேளுங்கள்-கோகஇந்தப்புதரில் துழைந்
து பாருங்கள் அகப்படுவான் அண்ணமாரோ

தூதர்சொல்-விருத்தம்,

கோடாஸிப்பல்லாவாடா கொள்ளிக்கண் தூதாவாட

ஆடாதகூத்தையாடி மழடிகூன்முதுகாவாடா

மோடானமூக்காவாடா முட்டிக்கால்பூகாவாடா

வாடாதவலுமைபெற்ற மார்க்கண்டனிவனோபாராய்

(வ-ம்) கோடாஸிப்பல்லா கொள்ளிக்கண் தூதா கூடமுதுகாருங்கா
ல்பூகா கோட்டுவாயா மூடுகண்ணை நமது மகாராசன்சொன்ன மார்க்கண்
டன் இவன் தானுபாருங்கள்(அவன்போலத்தோற்றப்படுகின்றது)நன்றாய்
பாருங்கள் ஒன்றாய்ச்சேருங்கள்

தூதர்சொல்-விருத்தம்

தென்றிசைக்கதிபன்சொன்ன சிவாலயமிருக்குநிற்கே

ஆன்புடன்பூசைவேளை யாணுக்குச்சொல்லுநிங்கே

இன்னம்பெறில்லைமைந்த னிவனேமார்க்கண்டன்கண்டாய்

மன்னவனழைத்தானென்று வாக்கினுலழைத்திடமோ

(வசனம்) கேளுங்களன்னமார்களை மகாராசன்சொன்ன மார்க்கண்
டனிவன்தானோ பாருங்கள் சிவாலயமுமிருக்குது சிவபூசையும்நடக்குது

இவனுஞ்சிறுபிள்ளையாழிருக்கிறான் சமுசயயில்லைமார்க்கண்டன் இவன் தான் அழைத்துப்பாருங்கள் அண்ணமார்களுே

தூதர்-மார்க்கண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்
ஈசனேப்பூசைசெய்வ திருக்கட்டுமுனிமார்க்கண்டா
ராசபூபதியோனா நமனுமேயுன்னைக்கண்டால்
சேசமாய்த்திடமுறைத்துமிஷத்திலழைத்துக்கொண்டு
பாசமாய்வரவேசொன்னூர் பாலனேவருகுவாயே

(வ-ம்) வாருமப்பா- மார்க்கண்டா நீ சிவபூசைசெய்வ திருக்கட்டுள்ள
நகலெமதர்மாசன் உன்னைப்பிரியத்தோடழைத்துவாச்சொன்னூர் கேட்
டுவருவாய் வாருமப்பா

மார்க்கண்டன்-சிவனுக்குச்சொல்-கவி
பந்தழைத்தாரோமதூதர் வாநோர்விராஜெந்தன்
சிங்நையிலெண்ணிப்போ செய்ததொருகுற்றமெல்லாம்
முடிசியேமனம்பொறுத்து முத்திரும்பொற்பாதனே
எந்தனைக்காத்நருளும் ஈஸ்வரமயேஸ்வரனே

(வசனம்) அாகராமகாதேவா எமதுதுதர்வந்து பாசகுலங் கட்டியழை
க்கிறார்கள் என்னைப்பிடியாமுன்னமே உமது பாதாரவிந்தஞ் சேர்த்துக்
கொள்ளுங்கர்த்தனே

சிவன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
அஞ்சாதேயஞ்சாதே யானேமுகனறியச்சொன்னேன்
மிஞ்சிடாரோமதூதர் மிகவுனைச்சோராகண்டாய்
நெஞ்சினில்நமைத்துதித்து நின்நீநீபூசைசெய்தால்
பஞ்சதுபோற்பறப்பன் பாலனேநீயஞ்சாதே

(வசனம்) வாராயப்பா மார்க்கண்டசெல்வமே வந்திருக்கிறதூதர்கள் உ
ன்கிட்டவந்து அண்மிவார்களுா அண்டமூட்டார்கள் இதோ நான் யானே
முகனறியச்சொன்னேன் உன்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதில்லை நீ கடிமாய் பூ
சையிலிரு வந்த தூதரை போகச்சொல்லுவாயப்பா

மார்க்கண்டன்-தூதருக்குச்சொல்-விருத்தம்
தப்பிடமில்லையேம தருமருமழைத்தசேதி
எப்படிவருவேனிப்போ யெந்தனையாட்கொண்டாளும்
அப்பணிசலையோனுக்கு மாநிகலத்துப்பூசை
செப்பமாய்நடக்குதென்று சேதியோயச்சொல்லுவீரே

(வசனம்) கேளுங்கள் காலதூதர்களே உங்கள்மகாஜ னழைத்துவாச்
சொன்ன துசரியே இந்நேரஞ்சிவனுக்குப் பூசைவேனையான படியினாலே
எப்படிவருவேன் வாக்கூட்டாதென்று போய்சொல்லுங்கல்தூதர்களே,

மார்க்கண்டனுக்கும் - தூதருக்கும் - தர்க்கம்

தரு-இ-ம-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்

தூதர்சொல்லல்

சொல்லிடவோயித்தனைத் தூரமதுவந்தது

தூதரும்நாங்களுடா மார்க்கண்டா

மார்க்கண்டன்சொல்லல்

தூதரானுலென்னடா நாதர்பூசையவிடச்

சொன்னவனாடா தூதர்களை

தூதர்சொல்லல்

வல்லமைபேசவா வந்ததுகெட்டியா

வாரதேயில்லையோடா மார்க்கண்டா

மார்க்கண்டன்சொல்லல்

வாரதேயில்லையென்று மன்னினுடுனாயுங்கள்

மட்டில்லாவார்த்தையென் தூதர்களை

தூதர்சொல்லல்

உலகினிவிப்படி யுத்தரவுஞ்சொன்னபேர்

ஒருவருங்காண்கிலென் மார்க்கண்டா

மார்க்கண்டன்சொல்லல்

ஒருவர்சொல்லென்னடா உறததைத் சொல்லினேன்

உங்களாலாவதென்று தூதர்களை

தூதர்சொல்லல்

கொல்லவும்நாங்களே யுனைக்குத்தவம்நாங்களே

கொண்டுபோய்விடுவோமடா மார்க்கண்டா

மார்க்கண்டன்சொல்லல்

கொண்டுபோய்விடுவதும் பெண்டுகள்வேச்சடா

குற்றமசிறிசுக்குவீர் தூதர்களை

தூதர்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

குற்றமாவதுதானென்ன குணங்கெட்டுப்பேசவேண்டாம்

இத்தனையாணுவல்கொண் டிருப்பதுநன்மையிலை

பித்தனெபிடித்துவன்னைப் பின்கட்டாயகட்டியிப்போ

குத்துவோளுகுலத்தாலேகுணமுடன்வருகுவாயே

(வசனம்) அடாவடா மார்க்கண்டா நீ ஈசனைச்சேர்த்திருக்கிறோமென்

சிற கெருவதறினாலே இப்பேர்க்கொத்ததுக்காரம்படைத்து மதோன் மத

தனாகப்பேசுகிற உன்னாணுவல்தையடக்கி எங்கள்பாசக் கயிற்றினாலே க

ட்டி குலத்தினாலேகுத்த எங்கள் ஏம்புரத்துக்குக்கொண்டுபோவோமடா

டா மார்க்கண்டா

மார்க்கண்டன்-தூதருக்குச்சொல்-விருத்தம்

வாரதேயில்லையென்னை மடக்கியேகுத்திக்கெட்டா

வாரதேயில்லையாத மறலிதான்கெட்டான்போடா

வாரதேயில்லைநீங்கள் மடிவதுசித்தங்கண்டாய

வாரதேயில்லையென்று மன்னனுக்குரைசெய்வீரே

(வசனம்) கேளுங்கள் காலதுதர்களே. பூனைக்குப்புஷ்யஞ்சுமா பொரு
ளுக்குப் பூஷணமஞ்சுமா அதுபோல நீங்களென்னைப்பிடித்துக்கெட்டார்கள
ள் உங்களையனுப்பினானே அந்தளமன் அலுனுங்கூடகெட்டான் கண்டாய்
நீங்கள்மாத்திரம் தப்பிப்பிழைத்தோடிப்போங்கள் காலதுதர்களே

துதர்சொல்தரு-இ-ம் ஆகிரி-ஆதிதாளம்-

பாரடாகைபாசமதுபாராமலே-பூசைசெய்தால்

பார்த்தவர்க்கழகமல்லடாபார்ப்பாரப்பையா உன்னைப்

பாச்சத்தாலேகட்டிபேருவோம்

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

ஐயனேநானென் செய்குடிவன்கடையூர்சா

ஐயனேநானென்னசெய்குடிவன்

வைடமகட்டிநூய்யமாநாகர்கெய்யுதேகமகாலதுதர்கள்

எய்யுதேனிதோபாசமென்கிறார்நையலாபிராமிநேசனே (ஐய)

துதர்சொல்-தரு

எங்கள்பின்னே வந்தாலாச்சு

யில்லவிட்டால் கால்மாச்சு

இப்படிக்குன்மனதுலெண்ணடாபார்ப்பாரப்பையா

கொப்பணாயிற்காச்சிகொட்டுவோம்

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

தகஷணந்தனிலே வந்தானே-சிவனேயினி

யிக்ஷணமேகொண்டு போவானே

புட்சிகருடனைத்துக்கியோடிய மட்சம்போல்பதைக்குதையோ

பட்சம்வைத்தெனையாளுமென்னுமிரட்சிபுமிநேவேனையிலு(ஐய)

துதர்சொல்-தரு

னத்தனைநேங்க ளாச்சு

யினிபொறுப்பதில்லையுந்தன

புத்திதனிலெண்ணிக்கொள்ளடா-பார்ப்பாரப்பையா

குத்தியுயிர்கொண்டுபோகுவோம்

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

இனிபொறுப்பதில்லையென்கிறான் சிவனேயினி

யிறுக்கக்கட்டிகொல்வேனென்கிறான்

தனியநாயிருந்தென்னசெய்குடிவன் நையல் விடமாகவே

யினியாகினும்வருவீரோ யிக்கடமைமாநகர்நன்னிலே

(ஐய)

நாய அ மார்க்கண்டேயர்விவாசம்.

தூதர்சொல் தரு

சுசாஸித்திட்டவய

தினொட்டுஞ்சரியேமுகில்

சுசாரலேயென்னசெயவது பார்ப்பாம்படிபா

யுன்னோசுலத்தாலேகுத்தியெய்துவோந்

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

நாலுநிற்கும்வந்துநிறகுரர் சிவனேயினி

காலனும்வருவானென்சிறார்

காலேண்டையெதையிக் காணத்திற்தென்னசெய்வேன்

ஆலமுண்டயிசனேயினி ஆந்தகன்வந்தாலுமென்ன (ஐய)

தூதர்சொல்இ-ம்-புன் னாகவராளி-ஆதிதானம்

இப்படியா னுவன்கொண்டவன்மவ்னை

எட்டிச்சினைகையெமள்ள

பிடியடா-ஆடா

அப்படிநீவாடாகில்லியா-இவனை

வசன்கவொட்டாமலே

பிடியடா

சொற்பழிகேளாத மூடனைபுத்தன்

சூலத்தினுறகுத்திப்

பிடியடா-ஆடா

ராப்படியாகிலும் பாசத்தாலேகட்டி

யிருப்புத்தடியாலே

மடியடா-ஆடா

தற்பான்பூசநமக்கிப்போதாவதென்ன

தள்ளிக்கயிற்றாலே

கட்டடா

அப்பணிகண்டேயான் பூசையிப்போதென்ன

அழககடிநிட்டிநீ

பிடியடா

குப்புரமண்ணிற் கல்விவிழுக்குத்தி

கொண்டிபோவொந்தாடையி

லடியடா

கொப்பெனவக்கினி வீசுதங்கேதட்ட

பிங்கேநில்லடாகில்லியா

ஆடா(இப்படி)

தூதர்குர்சொல்-விருத்தம்

அடித்திடலேண்டாம்வேண்டாமண்ணமார்களைதீர்க்கேளர்

பிடிக்குமேபோவோமென்றாற் பிஞ்சுகன்றயவதாலே

தூடித்துமேதனல்களோக்கிச்சுதம்மில்லுமவீசுதிப்போ

சடித்துமேமடத்துவோடி ராசனுக்குரைக்கலாமே

வ-ம்)கேளுங்குள நண்ணமார்களை இவதமார்க்கண்டனையாராகிலும்இனி

த்தொடப்போறீர்கள் சிவபூசகவேனையானதினலுமசிவனுடைய தயவின

லும்எக்குமக்கினியா வீசுதத்தைப்படுகின்றது இனிநம்மாலேயாகூது எம்

தீர்நாசருக்கேபோய்கொல்லுனோம் வாரும் ஆண்ணமார்களை,

தூதர்-இராஜனுக்குச்சொல்-கவி

சரணமன்னுவென்னுதான் தயவாகப்போவென்றேதான்
சரணம்பிழைத்துவந்துதான் சண்டாவும்கண்டதுதானே

இராசன்-துதருக்குச்சொல்-கவி

கண்டிதமுடையதுதர்களே கடுகெனநீங்களோடவந்து
சண்டனைக்கண்டதுதயவென்று சுற்றுநின்றுமென்னவாடா

தூதர்-இராஜனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

குதித்துமேயடிப்போமென்றும் கொன்றைகுடியினைத்தாக்கும்
மதத்துடன்டிடிக்கப்போனோ மகாபூசைவேளைபரிலே
கொதித்துமேதணல்களெங்கும் குயிலெனவிசலாலே
விதித்தவன்விதிபலத்தால் மேனியேபிழைத்துவந்தோம்

(ப-ம்) கேளுந்தர்மமரசனேமுன்னம் நாங்களழைத்ததற்கு வருகிற
தில்லையென்று உம்மையும் எங்கனையும்வைதான்பிறகு பாசக்கயிறுகொ
ண்டு வீசிப்பிடிக்கப்போனோம் ஆலயத்தைச்சுற்றி அக்கினிபொறிபறக்கு
து எங்களாலே ஆகாமல்வந்துவிட்டோமையா

இராசன்-துதருக்குச்சொல்-விருத்தம்

அப்படியாவாய்ப்பேச சரியாதபையனுக்கு
இப்படிக்கெருவந்தந்த யிசனையறிகிறேனான்
எப்படிஇதைத்தடுப்பா நென்னிடக்கிடாவைக்கொண்டு
நற்படியாகவாரீர் நானேபோயறிஞவேனே

(வசனம்) ஆரடாஅடா காலதுதனோ வாய்ப்பேச்சுநன்றாய்ப்பேசத் தெ
ரியாதபையனுக்கு இப்படிக்கெருவந்தந்தானு ஆந்தயிசனானேபோ யறிகி
றேன் நமதுகிடாவையலக்கத்துக்கொண்டு வாருங்கன்காலதுதர்களே,

தூதர்-இராசனுக்குச்சொல்-பரணி

கோபாக்கினியைத்தான்படைத்து கொண்டுவாகிடாயென்றமட்டில்
மாயாக்கியமென்றேமகிழ்ந்தோம் மன்னுகிடாவைக்கொண்டுவாரோம்

எருமைக்கிடாவருகிற-தரு-இ-ம-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தாவும்புலியதுபோல்எருமைக்கிடாவும் வருகுதுபார்

அதுபல்லவி.

தூளுமெழும்பிட அள்ளித் துள்ளியேயிதோ (காவும்)

சரணங்கள்

ஏனத்திராளுமொடுங்கத் தரணியுள்ள

சேனைப்பறியும்நடுக்கத்

வானத்திருக்குங்

வாடைக்கொதிகொதிக்கநாடி

கியானத்தோரும்தியங்க

குதிகுதித்து (தாவும்)

உவந்தச்சென்னியைப்பிரட்டி மிரட்டிக்கட்டி
 செவந்தகண்ணை யுருட்டி
 கவிந்தமலர்முகத்தோடு வந்தமதியுங்கொண்டு
 கண்கள் திரந்திடசெகமெங்குமகிழ்ந்திட (தாவும்)
 மோகத்திலே குழம்பி கருங்கிடா
 மேகத்திலேயெழும்பி
 லோகத்திலுயிர்வதை மேகத்தினுஞ்செய்து
 கொடிக்குங்காலனாற்பக்கல்முடிக் காகவேயிடோ (தாவும்)

தூதர்-இராஜருக்குச்சொல்-பாணி

அலங்காரஞ்செய்தேமெள்ள
 அனாதைவந்தோங்கிடாவதனை
 கலககாமன்னஞ்சூதித்தேறும்
 கடித்திற்போயவருலோமே

இராசன்சொல்-தரு-இ-ம்-போகனம்-ஆதிதாளம்

வாடாவூடா தூதர்களையந்தமார்க்கண்டனிடபலமுறிவேனை
 தாடாண்மைகளைப் படைத்தானேயாகில்
 சதைப்பெனவனைநான் சிதைப்பேனெய்டா (வாடா)

விசுவாசவனுக்குச்சதியாயிருந்திட
 விடுப்பென்மேல் அனந்தொடுப்பேன-அடா
 கெதிவாரதையவனுநியாதேகேடு
 கெட்டாடுனாவனை விட்டானே-அடா (வாடா)
 சிவனுவினுமின்னும் எவனுவினுமநம்மைச்
 செயிப்பானே அவனை தவிப்பானே-அடா
 தவமேபெரிதாகிலு மாகிலுமென்சொல்
 தடுப்பானே அவனைவிடுப்பானே-அடா (வாடா)
 எனதாக்கினையத் தடுப்பாருமங்கே
 யிருப்பானேசொல் பிரியமானே-அடா
 இனிதாகவேவந்தால் சரியேயில்லாவிட்டால்
 இடிப்பேன்தாண்டி வறுப்பேன்-அடா (வாடா)

இராஜா-துதருக்குச்சொல்வருத்தம்

என்னடாகூடாவையிப்பேச பொண்ணும்லடித்ததேபோது
 பின்னிட்டுப்போருகந்தப்பித்தன்பால்நடக்கவில்லை
 இன்னோருகிடாவையிப்போயிழுத்தோடிவருகுவீரோ
 பின்னையுமிதையேவாட்டிப்பித்தன்பால்நடக்கலாமே

(வசனம்) ஆடாஅடா காவதுதர்களை என்னடாயிந்தக்கிடாவைஅடி
 மேல் அடி அடித்தபோதும் இதுவைக்குப் பின்னிட்டுநிறுது முன்னி

ட்டோடவிலை நல்லது நீங்களோடி இன்னம்ஒருகிடாவைக்கொண்டு வருகிறீர்களோ அல்லது இதைத்தானே நடத்துகிறீர்களோ சொல்லுங்கள் காலதுதர்களே

துதர்கள்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
எங்குபார்த்தாலுயிர்கே யெண்ணுதசிவாலிங்கங்கள்
எங்கினுந்தானெருங்கி யிருப்பதாலெங்கள் கோவே,
எங்கினுங்கிடாவோறுங்கி யெகிறியேநடக்குமிப்போ
எங்களுக்கேநடக்கயிடிவுண்மெருகின்றோமே

(வ-ம்)கேளும்காராசனே உம்மிடஆக்கினைக்கும் கோபத்துக்கும்பயப் பட்டிஅந்தக்கிடாவும்நாங்களும்வந்துஎக்குமகால்வைக்கஇடமில்லாமல் சிவாலிங்கங்க நெருங்கியிருக்கின்றதுகிடாவையடித்ததினாலபமென்னநாங் கள்வருகிறதற்கேபயந்தவருகிறோம்மென்றதானேநடத்தும்காராசனே,

மார்க்கண்டன் சொல்-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்,
பல்லவி

வாரானே காலன்-வாரானே சுவாமிவாரானே காலன்

அதுபல்லவி.

நேராகவேகண்கள் நெருப்புப்பொறிபறக்க (வாரா)

சரணங்கள்

மேல்கிழ்மேலாகவேயிப்போ

விண் ணுமண் ணுமிறுக்கண்ண

கடையூரீசா(வாரா)

எனைநாடியேநமனித்துதர்களோடி

யிடிபோற்கனும்பியேவிடையுங்

கடையூரீசா(வாரா)

அஞ்சாக்கொலைசெய்ய அலறிக்குதிக்குதித்து

அவனேவருகிறுன் சிவனே

கடையூரீசா(வாரா)

துடித்தான்சவுக்கினுலடித்தான்கருங்கிடாவை

விடுத்தானிதோவந்து அமித்தானே

கடையூரீசா(வாரா)

மார்க்கண்டன்-தேவாரம்

துதரும்போனபின்பு அறிதமாய்க்கிடாவிலேறி

வேதனைசெய்யவேண்டி வெதும்பியேகதுமிக்கொண்டு

நாதனேகடையூரானே நமனிதோவருகின்றுனே

மாதொருபாகாயிந்த மைந்தனைக்காத்திடமோ

(வசனம்) அரகரா கடையூரீசா ஆலகாலவிஷத்தையுண்டஐயனே ஆதி

சோதிமுன்வந்த துதர்போகதின்னம் என்னைவேதனைசெய்ய எமன்கருங் கிடாமீதேறி மகாவுக்கிரமாகவருகிறுன் அவனைப்பார்க்கஎன்னுள்ளம்நடு ந்குது காத்தனே

சிவன்-மார்க்கண்டருக்குச்சொல்-தந்-ஜம்பை

பாலனேமார்க்கண்டா பயமுறுதேமனதி
காலனெனவேசற்றுங் கவலைவையாதே
எமனுகிலுமின்னம் இமையவர்களாலும்
மறவியுண்ணெவிநிதிநீந்துப் பார்க்கவசமாமோ
பதுமலாந்தொடுக்குமதன் பட்டபாடறித்திருந்தும்
அதனவிதிஞ்செய்யேமனடுப்பானேமைதா
ஞண்டோதாந்முதல் கோடிதனமிருக்கின்றன
அனையவானேமனும் அருகில்வருவானே
அழகுடைபபாலனே, அஞ்சவேண்டாமநமனோ
மழவுக்கினாயாக்கிடுமேன மனதுதெளிந்திருப்பாய்
ஆனேமா முகத்தை அபாயமிருநதுண்டையினி
தானெதிர்த்தேயமனுடன் சரிவாதுபுரிவாய் (185)

சிவன்-மார்க்கண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்
சுண்டன்வரானெனவே சற்றும்பயப்படவேண்டாம்
மண்டுமுப்புரங்கன்பட்ட பாடறிதுவானமனும்
அண்டிவந்தானேயாதி லவனுடனெந்நெய்திர்த்து
மண்டலமதிக்கச்செய்வாய் வஞ்சனேநான்செய்யேனே

(வசனம்) கேளுமப்பாமார்க்கண்டா நீ யேமன்வருகிறுனென்றுபயம்
சுற்றுகிலும் வைக்கவேண்டாம் நுதிதிரான் ஆனைமுகநதியச் சொல்லுகி
றேன் உன்னை எமன்கையில்காட்டிக் கொடுப்பதில்லை முன்னமுப்பாம் ப
ட்டபாடு அவன்கன்றாயநிந்திருப்பான் நீயவனுடனே யெதிர்த்துப் பேசி
மண்டலமதிக்கச் செய்யுமப்பாமார்க்கண்டா

இராசன்-துதருக்குச்சொல்-விருத்தம்,
கண்டித்துதனோமார்க் கண்டன்ருனெனக்கேயெங்கே
மிண்டனுவனைக்காட்டு மீசனைத் தூத்திவிட்டு
அண்டாதபாசத்தாலே யவன்றையிறுக்கிக்கட்டிக்
கொண்டுபோய்க்கழுவிஸ்மாட்டிக் கொலைவதைசெய்குவேனே

(வசனம்) ஆடா அடாகாலதுதோ அந்தமார்க்கண்டன்ருக்கேயெங்கே
என்கண்ணிந்காட்டுக்கொ அவனையும் அவனுக்குத் துணையாக வருகிறவ
னையும் கட்டிக்கொண்டு புறப் கொலைவதைசெய்கிறேன் காட்டுக்கள கா
லதுதர்களே,

தூதர்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
அதிபதிமுடையகோவே யாருக்கும்பயப்படாமல்
மதாமதங்கொண்டுமெத்த மவுண்மாய்மொண மொணென்ன
கெதாசெதியாகப்போற கேடுகள் தெரிந்திடாமல்
நுதிதோசிலுபுரத்தன்னி விருத்திந்நுனபாருமையா

(வசனம்) வாராய் தீமராசனே நீர்வருகிறதைப்பார்த்தும் பயப்படாமல் மதோனமத்தனும் மொணமொணென்றுபேசிக்கொண்டு தனக்கு வருகிறகெதி அறியாமல் புதோலுயர்த்திற்குப் பூசைசெய்துக்கொண்டிருக்கிறான் பாருமையா மமராசனே

இராசன் மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பார்ப்பாரப்பயலே தீதான் பயமதுசற்றில்லாமல்

தோர்ப்பாடிதனை செயது துதன்மிரட்டிவிட்டாய்

கார்ப்பேனென்றுபாக்குச்சொன்னல் கடையூரான் தனைக்கூட

பூப்போலேகட்டியெந்தன் புறங்கொண்டிபோவேன்பாராய்

(வசனம்) அடாவாடா பார்ப்பாரப்பயலே யெனது துதர்வர் தழைத்தா ல்வராமல் தூத்திவிட்டாயல்லவா சபர்சடா அந்த இரணியன் இடம்பா குள் இத்திசித்து ராவணன் கும்பகர்னன் இப்பேர்க்கொத்தயெல்லா ம் எனதுகயிற்றிற் கட்டுப்பட்டிருக்க நீ கட்டுப்படுகிறதுபெரிதா பேசுந டிவ்வுருவையோ வாராயோசொல்லடா மார்க்கண்டா

மார்க்கண்டனுக்கும் இராசனுக்கும்-தர்க்கம்-ஐமபை

மார்க்கண்டன்-சொல்லல்

பாசகுலங்கொண்டு பயமுறுத்தவேண்டாம்நீ

யீசாடியார்கள்தன்னை யென்செய்யலாகும்

இராஜன் சொல்லல்

சாடியாராகி லெனககென்னவேன்னுடனே

பேசவருவார்களோ பேய்ப்பயலேயோடா

மார்க்கண்டன் சொல்லல்

பெருப்புச்சிலையான்பாதம் பேரற் றுமடியார்கள் தன்னை

விருப்புடையவெவராலும் விழிநீ காக்கலாமோ

இராஜன் சொல்லல்

விருப்புடையவராலும் விழிநீ காக்காணொப்பதனைத்

சரிப்படுத்தவேனெந்தன் சமர்த்தைப்பாரடாநீ

மார்க்கண்டன் சொல்லல்

இருப்புத்தனை தனைக்காரபாண எரிக்குமோவின்னேபேச்சேன்

நெருப்பிலேசமொய்க்க நெடுநிமோயோடா

இராஜன் சொல்லல்

நெருப்புநாமென் றுந்தன் நெருப்பிலெண்ணெயியெயந்த

குறிப்புசொல்லவந்தாயோ குட்டிச்சுவடுநீ

மார்க்கண்டன் சொல்லல்

கருப்புச்சிலைதொடுக்குமந்த காமனெரிபட விழித்த

விருப்பமுள்ளபரமசிவன் வீரமறியாயோ

இராஜன் சொல்லல்

விருப்பமுள்ளசிவன்பலததை வெண்ணிக் பேசாதே

முறிப்பேனுனுப்பிடித்து முறிப்பதுவுமெய்யே

மார்க்கண்டனுக்கும்-இராசனுக்கும்-தர்க்கம்-ஜம்மை,

மார்க்கண்டன்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
கனக்கவேழறிப்பெனென்ற காட்டுச்சொல்லிடநீதாள
மனைக்குள்வாழ்பூனைதன்னை மடக்கவுன்னு வாகாதே
எனக்குநீமசகமாமென் மெண்ணினென்று ளாவேண்டாம்
உனக்குநான் பயந்துபேச ஒவ்வாதுநடந்தியே

(வசனம்) அடாவாடா சண்டாநீ முறட்டுத்தீமாய என்னை முயல்பே
யென்கிறதொல்லிநீநீரும் எனக்குநீ ஓநகரென்கொண்டாய உனக்
குநான் பல்பட்டியாநீ இதுவனாக்கும்பூனைக்குட்டியைப்பிடித்தறிவை
யா போபோ சும்மாநடந்திடுகாலா

இராசனுக்கும்-மார்க்கண்டனுக்கும்-தர்க்கம்-திரு

இ-ம்-காதநாமத்திரியை-மகாதாளம்

இராசனசொல்-தரு

நடத்திடென்றசொல்லு மேற்குமே-திரு
நாடலிவகமுனைக் காக்குமே
தொடர்ந்தவார்த்தைப்பேசினது என்னைமுந்திடாதே
வாக்கித்தொக்கியுன்னை கோகத்தியேயெறிவன(நடந்து)

மார்க்கண்டன்சொல்லல்

நாதலிவகத்தைப்பேர லானையோ-அடா
நமனையெனக்குயீ டர்வையோ
கூதகத்தையென்முன் காட்டிடாதேபோபோ
காலாருவாரேக்கு வேலைகாணில்லையோ (காதலி)

இராசன்சொல்லல்

நானென்றயென்பய பில்லையா-எனது
உட்டியுவிழ்கோவார தில்லையா
விமலனுனையென்று விடுவதில்லையோடா
விசிப்பாசமேகொண் டசனைப்பிடிப்பேன்(நமனெ)

மார்க்கண்டன்சொல்லல்

நாட்டுக்கேள்வநீ பிணழிப்பதென்-கெட்ட
நாயேயிந்தியந முழிப்பதென்
கூட்டியவந்ததுநர் கூட்டியுமிப்போ
தெற்ககரிக்கக்கப் பக்குவங்கள்சொல்வேன் (நாட்டு)

இராசன்சொல்லல்

நாயேயேயெயென்று குலைக்காதே-இப்போ
காமபிழைத்தோமென்று மலைக்காதே
வாபைபான்றிமிதது வாரிக்கொண்டிப்பாய்
வானைவாளைதெயய குறைவினைவிப்பேன் (நாயே)

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

நரம்பிழைத்தோமென்று யெண்ணியோ-அடா
நல்லயோசனை என்றி பண்ணியோ
பாம்பணிந்தோ ரொந்தன் பாகமேயிருக்கப்
பார்க்குமுர்க்கொத்தான் சேர்க்கவேகினைப்பார் (நாம்)

இராசன்சொல்-தரு

நல்லயோசனை என்றவ னோடா-எட்டி.
நாதன்பார்க்கக் குத்துவேனடா
கொல்லிவென்று அழகு கொடியதுதற்களே
குத்திசத்தியெங்கும் பற்றி லாங்கனடா (நல்ல)

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

நாதன்பார்க்குமட்டு மிருப்பேனோ-இந்த
நரகமென்னை ப பேசத்தரிப்பேனோ
வாதுசெய்யவேண்டாம் வழிபைப்பாரடாசொன்னேன்
மனனாமன்றூர்யென்முன் நிலலாதேபோபோ(நாதன்)

இராசன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

நிலலாதேயென்றுசொன்ன நெஞ்சினைக்கொடுத்தவந்த
உல்லாசன்பூசவிட்டு லொடுகியேவந்தலாச்சு.
எல்லாருங்காணவண்ணி யிடியிடித்திழுத்துச்சென்று
பொல்லாதவதைதத்துப் புகழினைப்பெருகுவேனோ
(வசனம்) அடாவாடா மார்க்கண்டா நமனைன்கிறபயம் சதநுகிலுமில்
லாமல் இப்படிக்குஉறுதியான நெஞ்சைக்கொடுத்தவனை யறிசிறென் பே
சாமல் ஒடுக்கிவந்தாலாபிற்று இல்லாவிடா இடியிடித்திழுத்துப்பொய
சித்திரவதைசெய்வேன் பாரடாமார்க்கண்டா

மார்க்கண்டன்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பனைமரம்போலநீவந்து பலபலமொழியுரைத்தால்
உணையொருபொருட்டாயெண்ணி லொடுகினான்வருவதுண்டோ
இனியொருநிமிஷநீயிங்கிருந்தேயானது னுனைச்
சனிபனும்பிடித்தாற்போலே தணலைவந்திச் செய்வேனோ
(வசனம்) அடாவாடா யேமாநீ பனைமரம்போல் ஒருவனாவழிச் சாதிக்
கப்பட்டவரு தெரிந்ததுதெரிந்தது நீ நல்லபேராமம்போல்என்னெதிரே
நின்றாக்கொண்டு வீண்பேச்சுபேசினால் உன்னையொருபொருட்டாயெண்
ணினான்வருவதானைவினாய்ப்பித்தமபிடித்து ஆலையுறையபோபோசண்டா

இராசன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பித்தனைன்றெனைச்சொல்லாரநீ பித்தனைச்சேர்ந்ததாலே
பித்தமேபிடித்துநீயிப் பேர்க்கொத்தவாற்றைதொன்னாய்

பித்தமுந்தெளியவுன்னேப், பிளந்திடுவேன் பந்தப்.

பித்தனை விட்டுவாடா பேய்மதங்கொண்டாயே

(வசனம்) அடாவாடா மார்க்கண்டா நானா பித்தமபிடித்தலைகிறேன் நீ
பித்தனைச் சேர்த்திருக்கிறபடியினாலே அந்தப்பித்தம் உன்னைப்பிடித்து நீ
பித்தனைப்போலபேசுகிறாய் அந்தப்பித்தத்தெளிவு அடித்தால் உனக்குப்
புத்திவரும் பயந்துபேசுவாய் விண்ணை வைத்துக்கொள்ளாதே பேசா
மவு அந்தப்பித்தனை விட்டுவாடா மார்க்கண்டா

மார்க்கண்டனுக்கும்-இராசனுக்கும்-தர்க்கம்-தரு

இ-ம்-புந்ரகவரானி-ஆனந்தானம்,

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

பின்னத்தாதேபின்னத்தாதே பெருககிடாமீதேதும்

பேச்சைகிட்டுவிட்டா காலா

இராஜன்சொல்தரு

சினத்துப்பேசுவதிந்த சிவன்வலுமையல்லவோ

கொணத்தினிவழிலேனினி பாலா

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

குறித்தாலுமெதிர்த்தாலுங் குலைத்தாலுமநாயது

பெடியசெங்கமாத்ருமோ காலா

இராஜன்சொல்-தரு

கதத்துப்பேசாதே மரநாயேயுனைவெல்ல

வகைதேடவேணுமோடா பாலா

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

ஞசந்தாலுமவளந்தாது ம. ஓடிமாமாந்தன்னினில்

ஓளித்தாலுமயானைப் பூனையாகுமோகாலா

இராஜன்சொல்-தரு

வசந்தானென்னடா அந்த வள்ளல்தானெனக்கிடோ

வகைசெய்குளேனினி பாலா

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு

சிறந்தாலுமுயரந்தாலுந் திசைதிசையெங்குமோடி

கிட்டுப்பறந்த குமோ காலா

இராஜன்சொல்-தரு

உரந்தானென்னடா அடா வுண்ணையுஞ்சிவனையும்

ஒருகட்டாய்க்கட்டிவெல்லேன் பாலா

மார்க்கண்டன்சொல்-கொச்சநம்

எத்தனைநாள் கொன்னா ஹு மென்னவிடுவதில்லையென்று

பத்துவிதத்திலுமெத்த பராக்கிரமம்பொருந்தியேமன

64

கர்த்தனையுண்பப் பசுக் கயிறுகொண்டென்னையுங்கட்டி
குத்திக்கொண்டெவ்வென்று கொக்கரிக்கின்றன சிவனே
(வசனம்) அரகரா-அரகரா-அரகரா-அரகரா-திரிடாமெரித்த யிசா அடி
யேன் ஏமனுடனென்றோம்வாதுபுரிவேன் என்னசொன்னபோதும் பேர
காமலமேல்விழந்துபிடிக்கவருகிறான் என்னஞ்சுக்கவல்குது கர்த்தனே,

சிவன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்

கெஞ்சுக்கவல்கித்தவித்து நினைவழிந் துமதிமயங்கி
சஞ்சலமுந் தேகியங்கித் தத்தனிக்கிறுன்பாலன்
தஞ்சிதகுண்டோதரனே நம்னுடனெநியெதிர்த்து
பஞ்சுகொட்டும்பாவனைபோற் பறக்கடிக்கச்செய்வாயே

(வசனம்) வாராயப்பா குண்டோதரநமதுபாலகணியிற் மார்க்கண்டன்
எமனைப்பார்த்து தத்தனிக்கிறுன் அந்தமனுடனெளதிர்த்துபஞ்சுகொட்
டும்பாவனைபோற் பறக்கடித்துப்பாலகணிக்காரமப்பா குண்டோதரநா,

குண்டோதரன்-சிவனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்

பாசுகண்மேற்கிருபைவைத்து பட்சமுடன்பார்த்திருக்கும்
நீலகண்டோயுமது நினைவிற்படியேயானும்
காலனுடனெதிர்த்துநின்ற கதித்ததென்முனையடித்து
நுலமிட்டோடவும்விடுத்து வுமதுமைந்தனைக்காப்பென

(வசனம்) அரகரா திருக்கடைபூசீசா மார்க்கண்டசகாயாடமதுநினைவி
ன்படியே எமனுடனெதிர்த்து தெண்டிக்கொகொமித்து மார்க்கண்டனாக
காக்கிறேன் சுவாமி,

மார்க்கண்டன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல்விருத்தம்

காக்கிறேனெனவேயிர்தக் கடைபூரினருகில்வந்து
தீர்க்கமாய்த்திறமுனைத்தகிரஞ்சிவிகுண்டோதரநீ
பார்க்கவேசொன்னவார்த்தை யெமனுக்கேட்டுவென்னைப்
பார்க்கிறுனென்னசெய்வேன் பதமலாசரணமையா

(வசனம்) சரணஞ்சரணம் சிரஞ்சிவியான குண்டோதரமுர்த்தினன்னை
க்காக்கிறேனென்று நீர்சிவனுக்குச்சொன்னசொல்லுநதயெமன்கேட்டு எ
ன்னையுருட்டிப்பார்க்கிறுன்கொப்பகவல்குது என்னசெய்வேன்சுவாமி,

குண்டோதரன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

மைந்தனேமார்க்கண்டநீ மீழ்மலிக்குப்பயப்படாதே
எந்தன்பின்னாகநில்லுமெமனிடவலுமைதன்னை
இந்தநாழிகைக்குள்ளானே யறிக்கேனுனைப்பிடிக்க
வந்தவன்பின்னிட்டோட வாட்டென்வாட்டுவேனே

௩௨௮ மார்க்கண்டேயர்விலாசம்.

(வசனம்) தேனும்பா மார்க்கண்டாநீ என்னை நகிறலேசும் மனதில்
 வைக்கண்டாம சிவபூசையிலிரு நான் தமனுடனெதிர்த்து நெண்ணி
 கிராக்ஷாடுக்கிறேன் பயப்படாதிருமபாமார்க்கண்டசெல்வமோ

மார்க்கண்டன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
 ஆலயத்தருகிலின்று அன்புடனெனக்குண்க்கும்
 பாலகுண்டோதராதேன் பயப்பட்டேமனைக்கண்டு
 காலனைத்தூத்தியெனைக் தூதாதேயாகிலித்த
 நீலகண்டையரீதா விட்சயஞ்சுணமையா

(வசனம்) சரணஞ்சரணம் சுவாமிக் பபத்தினுனகுண்டோதரமூர்த்தி
 யேகானே எமனுக்குமிகவும்பயந்திருக்கிறேன் நீ எமனைத்தூத்தி என்
 னைக்கூத்ததேயாமாகில் இந்தநீலகண்டையர் நீர் தாணசுவாமி

குண்டோதரன்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
 எவராலுமாகாதிர்த யிசனைக்கட்டுதற்கு
 அவனியையாண்டத்தாலே லுக்காரமுண்டோயேமா
 சிவனுக்குமன்புனை செல்வனென்கூதிர்க்கலாமா
 இவடத்திலீற்றகவேண்டா மிவடம்விட்டப்பாற்போடா

(வசனம்) அடாவடாயேயா எவராலுமாகாதே இந்தயிசனைக்கட்டுகிற
 தற்கு உன்மேலேயாகுதா இவன் சிவனுக்கு அன்புனை செல்வனுக்கதே
 இவனுடனே எதிர்த்தலாகுமோ உனக்கென்ன புத்தியில்லையா இவ்விடம்
 விட்டு அப்புறம்படந்திடு யேமா

இராசன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,
 என்னைநீடென்கிடுபென்று சியம்பிற்குநீதிரினி
 உன்னைநான் கண்டிடுகே போக்குமோபன்பாளாதான்
 இந்திரிவித்திலிந்த யிசனையுண்பார்க்கண்டன்
 தன்னையுங்காட்டாவிட்டாற் சண்டனுல்லத்தானே

(வசனம்) பளாப்பளா அடா குண்டோதரா என்னைப்போகச்சொல்ல நீ
 யார் அந்தயிசன்குறார் எவனுலும எனக்கெனனை உன்னைப்பார்த்தால் எ
 ன் தொண்டபயல்போல்காணுது நீ சொல்லலாவதேறு காப்போக லாவ
 தேனு இதோ ஓருநினைக்குள்ளே உன்னையுந் ஆந்தசிவனையும் இந்தப்பய
 லையும் எனது பாகத்திற்குடிகுச் சூலத்தினுற்குத்திக்கொண்டு போகாவி
 ட்டால் நான் சண்டனல்லடா குண்டோதரா

குண்டோதரனுக்கும்-இராசனுக்கும்-தர்க்கம்-கண்ணிகள்

இம்-புகாரவராஷி-புகாரம்

குண்டோதரன்-கொல்லல்

குத்திக்கொண்டுபோகடுத்ததக்கொழுந்தவனென்கால்நீ
 கோஷ்டமிட்டுவொழுட்டேன் குத்துவேண்பார்குலால்

65

இராசன்சொல்லல்

பித்தலிடஞ்சேர்ந்திருந்த பேய்ப்பயலேபோடா-உனை
பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டுபோவேன் பிழைத்தோடிப்போடா
குண்டோதரன்சொல்லல்

கட்டிக்கொண்டுபோவேனென்று கதையைச்சொல்லலாமோ-கதி
காடுதேடிப்போய்விதகு கட்டவுன்னுலாமோ

இராசன்-சொல்லல்

மட்டியுடன்பேசுவது மானக்கெட்டபேச்சே-இப்போ
மற்றொன்றுமாகாதுவுன்னுல் மானச்சடலமாச்சே

குண்டோதரன்சொல்லல்

சடலமீதென்றுளராதே சமர்த்திக்கேசொல்லாதேநீ
சண்டனென்றுவெனக்கென்னடா தாக்குவேன்பொல்லாது

இராசன்-சொல்லல்

பிடித்துன்னைக்கொண்டுபோய்ப்பெருக்கம்பத்திற்கட்டி-நான்
பேசுவதெல்லாமப்போது பேசுவன்பார்த்தட்டி

குண்டோதரன்சொல்லல்;

பேசுமட்டுமுனைவிடுத்துப் பின்னிற்பதுவுமுண்டோ-நீ
பிரண்டோடும்படியடிக்கும்பிலத்தைப்பாரடாசண்டா

இராஜன்சொல்லல்

பாசமதைவீசியுன்னைப்பரமனையுஞ்சிராய்-அந்தப்
பாலன்மார்க்கண்டன்றனையும் பதைக்கக்கட்டினேன்பாராய்

மார்க்கண்டன்சொல்-கெண்டா

அபயமேமபயமிந்த அண்டங்களுக்கெவகிச்சீறி

விழீர்தகாலம்போல விசிறுமேமபாசம்

சபலித்துப்போச்சுதெந்தன் சமர்த்துளபுத்தியெல்லாம்

பவமதுசெய்தாலத்தைப் பாலித்துக்காத்திடலோ

(வசனம்) அரகரா-அரகரா-அரகரா-அரகரா-அபயம்-அபயம் - திருக்க
டைபூரீசா அடியேன் ஏதாகிலுக்குற்றஞ்செய்திருந்தால்பாலித்துக்காத்த
ருளும் ஈசனே,

சிவன்-எமனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

குதிக்குவென்றுதூதர் கொக்கரித்தெவடம்வந்து

தடதடவென்றுபாலன் தானெடுக்கினதல்லாமல்

படபடவென்றுயென்னைப் பாரத்தாற்கட்டலாச்சே

கிடுகிடுவென்றுசண்டாழிழுவழுவிறததேன்கண்டாய்

(வசனம்) சபாசடானுமா நானென்கிறபயமில்லாமல் இவ்விடம் தூதர்வந்
துதிட்டவுட்பாலனைநடுங்கச்செய்யவுநீ நவந்துஎனனைப்பாசத்தாலே கட
டவுமாச்சதா சபாசடா புத்தவருகமட்டும் இந்தப்பூமியில்தானே விழுந்
து கிடடாமடையா

மார்க்கண்டன் சொல்-தரு-இ-உ-புந்நாகவராணி

போற்றிசங்கராபோற்றிஅரகரா
போற்றிசிவசிவபோற்றினேன்
போற்றிமாமதிபுனைந்தவேணியா
போற்றிஅரகராபோற்றினேன்
போற்றிகடையூரில் வாழும்சனே
போற்றிஅரகராபோற்றினேன்
போற்றிபாவவிஞ்சனாகினம்
போற்றிஅரகராபோற்றினேன்

சிவன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மனதிடங்கலங்கடெத்தன் மைந்தனைமார்க்கண்டாகேள்
எனதிடம்பிவந்தையெமனைவிறவுதநத்தேன
உனதிடயதையைத்தேற்றி யுறுதியாபிணிமேலப்பா
இனி அடனபுசைநீசெய திருமென் றுப்பதினருக

(வசனம்) அப்பாமதிகலங்கீன்ற மார்க்கண்டா உன்னுலேவந்த யேம
னைவிழவுதைத்தேன் துனி உனக்கொருபபமுமில்லைதிடச்சித்தமாய் என்
றும்பதினாக நம்மையேபூசைசெய்துக்கொண்டுசுகமாயிருமப்பா மார்க்க
ண்டா,

பொது-விருத்தம்

ஏமன்மார்க்கண்டனுக்காக நரனாற்பாதம்பட்டு
சோமகாகுரனைப்போல் துள்ளியேமன்னினில்வீழ
சாமிநாதனைமார்க்கண்டன் சாணைனப்பணிந்திருக்க
பூமிதேவதையான்பாரம் பொறுக்காமத்புலம்புனாரான்

கட்டியக்காரன்சொல்.

அகோதெப்படிபென்றால் இப்படிக்குச்சிவபூசைசெய்யும்மார்க்கண்
டனுக்காக யேமன்பூமியில் வீழுந்திருக்க வெருகாலம் இறப்பதில்லாமல்
பிறப்பே மிகுதியாச்சது அப்போது பூமிக்கு பனுவகமந்துபூமிதேவிபுல
ம்பிக்கொண்டு வருகிறவிதங்காண்க

பூமிதேவிசொல்லட்டகோக்கலேபா

தெய்வலோகத்தில் பாதாலலோகத்தில்
சீர்மையிருந்தமண்ணுலகத்தில்
வாதுசெய்யயேமன் கண்ணிலேயுங்காணோம்
தேவர்மற்றமோ கர்மதிவினைகளோ
நீதிசொல்லியதென் நிசையாண்டுக்கொண்
டற்புதசந்திரவிறப்பம்போல்நாழந்தவன்
தேவர்க்கருள்செய்யுரிசனே
இந்ததிவினையாராலேவந்துதோன் நிறநரினிலேன்

(வசனம்) அரகரா என்ஐரத்தனே இந்த ஏமன் ஆருக்கு என்ன குற்றத்து
செய்து இப்படிக்கானானோன்யாதொன்றுமறிதிலேன்சுவாமி

பூமிதேவிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா

இதுயென்னவநிசயம்நானெப்பலுங்கண்டிலே
இதுவிதிவசமோயிந்த யேமனுமன் னில்வீழ
துதனாலேபிறப்பிமிஞ்சி யிறப்பதில்லாமத்போச்சு
இதுயேதுசக்கராநானெப்படிசுமப்பேனையா

(வசனம்) ஆ-ஆ, இதென்ன அநிசயம் இதென்னகாரணம் இப்படிக்குப்

பூமியில் எமன்ஷிழவும் இறப்பில்லாமல் பிறப்பேயிஞ்சவும் அடியாளுக்கு
பபாரமாகவுமாச்ச சங்கரா எப்படிச்சுமப்பது

பூமிதேவி-புலம்பல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்
என்னவிற்தையோமண்ணில் ஏமன்ஷிழவந்தது
ஏதோவறிகிலேன் தெய்வமே
சங்கராவுன்செயலோ தாசாவுந்தன்செயலோ
தருமனிப்படியானான் சிவனே
பொக்கியிருந்தவெண்ணைப்புலம்பவேவைத்தீனா
போதுஞ்சமையெனக்குச் சங்கரா
சண்டன்மனையிப்படித்தனாயில்விழவுதைத்து
தள்ளிவிட்டவாரோ தெய்வமே
மொண்டிக்குடையோனல்லமுத்திக்குடையோஞ்ச்சே
முறியவடித்தாரோ சிவனே
ஆறுவெனக்கிப்போயடித்ததுபாரிப்போ
அடியான்செய்கும்தமுண்டோ சங்கரா
வெனையிப்படிக்கின்றயேமனைத்தள்ளியெண்ணை
யேக்கருத்திடச்செய்தீர். சிவனே

நாரதர்வருகிற-பொது-விருத்தம்
வுல்கெலாமதிகயில்குறுமையவளமனங்கலங்க
பலகையுடுத்துப் பூமிப் பைங்கொடினையம்தில்
கலகலென்றோசையிடிகுடித்திறிஞ்சுத்தங்கேட்டு
கலமிலமறியவேண்டி. நாரதர்வருகினாரோ

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்

அக்கோதெப்படியென்றால் இப்படியாக பூமிதேவியானவள்ளவையிதி
விசின்ற புலம்புகின்ற சத்தத்தைக்கேட்டு வினையில்லவ்வாரன நாரதம்
மகாமுனிவர் அவ்விடவருகிறவிடங்காண்க

நாரதர்வருகிற-தரு-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

நாரதமாநுஷ்வந்தாரோ-நப-நாரதமாநுனி வந்தாரோ

அதுபல்லவி.

பாரிதபுகழும்பிரமன்பரிவுடனளித்திடும் (நாரத)

சாணங்கள்

பாதக்குமடிவங்கப்

பரிவாய்ச்சடை-துலங்க

மேற்புகுணங்கத்

தேவர்கண்டுகலங்க(நாரத)

திருவினையைப்பிடித்து திகழ்தந்திரம்பிடித்து
பொருமைக்காவியுடுத்து பூமிமாதையடுத்து (ராதர்)
தண்டுகரத்திற்கொண்டு சம்புமந்திரமுண்டு
உம்பராநோருந்தொண்டுவந்து செயதிடக்கண்டு (ராதர்)

ராதர்-பூமிதேவிக்குச்சொல்-விருத்தம்

வையகமீதில்வந்த மதியுள்ளபூமிமாதே
ஐயமிட்டலறியின்று வருமையாய்புலம்புகின்ற
தையலேநீயெனக்குச் சகலமுந்தெரியச்சொன்னால்
ஐயமுந்தீர்வதாக ஆலோசனைசொல்வேனே

(வசனம்) ஸாராய்பூமிமாதே ஓருக்காலத்திலு மில்லாமல்நீவையகமீதில்
வந்து மிகவும்வருத்தமாய்ப் புலம்புவதேது நீபுலம்பிய சத்தங்கேட்டு ந
னோடிவந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸாராயு னக்குவர வேண்டியதென்னதிதை
யென்னுடனெனசொன்னால் அந்த ஸாராய்நீங்கு ம்படியானவபாயஞ் சொல்
கிறேன் பூமிமாதேவி

பூமிமாதேவி-ராதருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

முனிவர்கள்வணங்கும்வேத: முனியேராததோர்களை
ஆவியாயமார்கயெம் னலதியெம்ண்ணிலவீழ
இனியாருகிறப்பிமில்லா திருப்பதாபூமிபாரம்
தனியாகயெந்தனுக்குத் தனப்பதேபனுவதாச்சே

(வசனம்) கேளும்ராதபகவானே என்னையோவுதைத்துப் பூமிபிற்
ள்ளிவிட்டார்கள் அவன் பூமிபிலேவிழவே இறப்பில்லாமல் பிறப்பதிகா
யிற்று அதனாலேபூமிக்குப்பனுவேறினன்தோள்களிரண்டும் விட்டுப்போ
கலாயிற்று ஆகையால்நானென்னசெய்வேன் பாரம்பொறுக்க மாட்டாம
ல் வருத்தப்படுகிறேன் ராதபகவானே

ராதர்-பூமிதேவிக்குச்சொல்-விருத்தம்

நல்லதுபூமிதேவி ராதனைநினைந்துயிந்த
எல்லையிலுலம்பிநின்ற லெப்படியபயந்தாணும்
கொல்லியபடிநீயந்த ஆளபத்தோன்றனைவணக்கி
மெல்லெனப்புலம்பிநின்றால் விபலுக்குச்சொல்லிநிப்பா

(வசனம்) கேளும்பூமிமாதே இதைக்குசனெனநாந்ததினால் எப்படிஎம்
சசனுக்குப்பொல்லாத சிபாயஞ்செய்கிறான் ஆகையால் நசனபேசிற்கும்த
ஞ்சொல்லவேண்டியதில்லை அவனைநொந்துக்கொள்வதிலும் பலனில்லை

இப்பவும் ஒருபாயும் ஆவர்மைத் துனராசிபவிஷ்ணுவைவருந்தினல் ஆவரீ
சனாகுச்சொல்லி எம்னைமெழுப்பி உன்னைக்காப்பார் நான் போய் வலாகி
தேன் செலவுத்ருவாயம்மணி

பூமிதேவி-காத்தருக்குச்சொல்-வசனம்
அப்படியே போவவரும் நாரதமகாமுனிவோ.

பூமிதேவிசொல்-விருந்தம்

புத்தியில்யிருந்தகிரீடம் புனிதனையாண்டிருந்த

உத்தமனானயேம னுற்றகவுநீதியுண்டோ.

மத்தினுற்றகடைந்தவெண்ணெய் மாயசெயுத்தனுக்கு.

குற்றமேதாசிற்செய்து கொடியபாக்கனானோ

(வ-ம்) அரிசன வையுத்தவாசா வெண்ணெயுண்டவாயினே மகாநீதியுட்
னே தென்றிசையாண்டிருந்த யேமன் உடக்கேகாசிலும் குற்றத்தைதஞ்செ
ய்து இப்படிக்கானுனோமாயவனே

பூமிதேவி-புலம்பல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-சுவோஸ்-அடதாளம்

ஐயனெனவருத்தவாசா யாருடன் சொல்லுவேவனிதை	திருமாலே
ஆருடன் சொல்லி னுமிதை ஆம்றுவாமோயென் றுயிர்	கரிமாலே
வையகமளந்தமாலே மாயவனே நீன்செயதோ	திருமாலே
மாயவாஉஞ்செயலாகில் மர்மமாயிருந்திடாதே	கரிமாலே
பையவேமனைக்கண்ணிற் பார்க்கலைபயமாகுதே	திருமாலே
பார்க்கலைபயமாகுதே பப்பாதகத்தைவிதித்திட்ட	கரிமாலே
தியபனேகிருபைவந்தென பரந்திர்திரட்சியுக்	திருமாலே
பரந்திரக்குமாயனேதோர்றுவாடியந்தனுக்கிப்போ	கரிமாலே

பொரு-விருத்தம்

கஞ்சலேவதைத்தவாமின் காசாம்பு மனிளமன்
வஞ்சராவணன்மாய்த்துவாழ்க்காதன்பாணி
அஞ்சிடாபூமிதேவியலநிஞ்சுத்தக்கிடிகி
பஞ்சவர்தன்னைக்காத்த பூர்வந்தோரும்வாரார்

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்

அகோசெப்படியென்றால் பூமிதேவிமகாவிஷ்ணுவைகாக்கிப்புல
ம்பிக்கொண்டிருக்கும்போது வைகுந்தத்தைவிட்டுக்கோபால கிருஷ்ணர்
னருகிமலிதங்காங்க

விஷ்ணுவருகி-தரு-இ-ம்-இ-ம்-அசாலேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

விஷ்ணுவின்மனியன்கொள் சயினீந்தனெககர்க்கர்
அரிசராயணர்வந்தார் உர்த்தர்

ஆதுபல்லவி

கலையுற்றமதிவைத்த கடிலத்தர் கொலவிட்ட

கனமிகுந்த

விலாசமா மொழி

மனதுநொண்டு விநோதமாகவே

அலையித்

சாணங்கள்

சுலசத்தினொளிபெற்றதிகுவத்திநிதன்பச்சை

திலர்தயதுதவிரி

மரித்து-இந்த

சரிலச்ரமிட்டிவைத்த அழகுற்றபுஜகீர்ததி

தடந்தோளிலே

யணிந்து-எல்ல

தவனக்குடைகவிக்

கெருடக்கொடிபறக்க

தனிப்பம்பொய்செங்க மதிகுஞ்சல்லரிதுங்கம்

சுதிர்பூயிபநைநாடி மதிகடைபூரணத்தேடி- அலையித்

பூமிதேவி-விஷ்ணுவக்குச்சொல்-கவி

அடியனாக்காக்குமையனேசாணம்

படிதனையனந்தபாந்தாமாசரணம்

வடிவுறுவட்சமிமகுணசாணம்

முடிமன்னர்வணங்குமூர்த்தியேசரணம்

விஷ்ணு-பூமிதேவிக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்னகாரணத்தினாலேயரினதுநீயிப்பேர்க்கொத்த

துன்கத்திலாழ்ந்துமிக்கத் துயரமாய்க்காக்கவேண்டாம்

கண்ணிழம்பட்டுபட்சி கலங்கிடும்-மேபால

துன்னியவித்தையென்முன சொல்லுவாய்ப்பூமிமாதே

(சனம்) வாராய்பூமிமாதே நீயேது காணத்தினாலே இப்பேர்ப்பட்டிச

துகூற்றுகண்ணிக்குளகப்பட்டபட்சிபேரலபாதவித்துக்கண்ணீர்சொக

புலம்பிபழுதிராய் சொல்லுவாய்ப்பூமிமாதே

பூமிதேவி-விஷ்ணுவக்குச்சொல்-விருத்தம்,

ஐயனெயென்னசெய்வே னடியியசங்குச்சுரம்

லையனையெயெனையாரோ கலங்கிடவுதைத்துவிட்டார்

துய்யனேபூமிமீதம் சுருண்டுமேவிழந்தான்பாரம்

ஐயையோசுமைதாளாம லழுகிறேன்காத்திடரோ

(வசனம்) தேனாய் சங்குசக்கராகையனே எமனையாரோ பூமியிலுதைத்

துத்தள்ளிவிட்டார் ஆவன் துடித்து அரண்டு புரண்டுகிடக்கிறதின

ல் சுமைதாளாமல் இப்படிப்பரதவிக்கிறேன் என்னைக்காகவேனும் வை

குந்தவாசரோ

விஷ்ணு-பூமிதேவிக்குச்சொல்-சாச்சகம்

தவமிருகண்டர்க்குச் சுதனில்லாதத்தர்

சங்கரணேநோக்கியவன் தவம்புரிந்தான்

அவரும்வந்துவயதுபதினாறுய்ப்பிள்ளை
யளித்திடவாயுருமுடிந்ததென்பிடிக்க
விபரதாடை மனுஞ்சென்றான் பாலனறானும்
விசனைப்பின்பற்றிடவும்பாசம்வீச
சிவனுக்கோபித்துதைக்க யோவன்வீழ்த்
செயலிதுநீசெல்லவர்பால்லாணுமொளோன்

(வசனம்) கேளாய் பூமிமாதே மிருகண்டன் பிள்ளையிலர்மல் சங்கரனை
கோங்கித்தவப் புரிந்து பதினாறுவயதுள்ள ஒருபுத்திரரைத்தைப்பெற்றான்
அப்புத்திரானுகிது வயதாயிற்றென்று சங்கரனைத் துதித்திருக்குஞ் சமய
த்தில் எமனபுறப்பட்டு பிடிக்கச்செல்லுகையில் அந்தமார்க்கண்டன் அ
ச்சிவன்பின்போய்க் கட்டிக்கொள்ளவே பாசம் இருவாரம்திலும் வீசவே
சிவனுக்குக்கோபம்பிறந்து எமனையதைத்தார் அவன்பூமியில் விழுந்தான்
ஆகையால் நீ அந்தச்சிவனிடம்போய்ச்சேரு நானும்வருகிறேன் பூமிமாதே
(அப்படியே செய்கிறேன்வைகுந்தபதியே)

பூமிதேவி-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்விருத்தம்

அப்பனேமார்க்கண்டாநீ அறிவுள்ளமைந்தனரோ
அப்படியேமன்விழ்த்தி மிருபதுசுமந்தானோதான்
எப்படிப் பாரந்தாவதி மேற்குலேன்சங்கரந்தகு
நற்படியாகச்சொல்ல வணைநீ மெருப்புவாயே

(வசனம்) அப்பாமார்க்கண்டசெல்வமே அப்படிக்குஎமன்வெகுநாளாய்
பூமியில்விழுந்திருப்பது உனக்குச்சரிதானு இத்தனலை சிறப்போடியொடிய
இறப்பில்லாநிற்போக்குநே நனெந்தனைகளாகுப் பிள்ளைவச் சமயதுக
கொண்டு வருந்திப்பட்டிருப்பேன் எப்படியாகிலும் யிசருக்குச்சொல்லி
எமனைநின்றுப்பிள்ளைபாரந்திக்கவேணும்பாமார்க்கண்டசெல்வமே,

மார்க்கண்டன்-பூமிதேவிக்குச்சொல்-விருத்தம்,

தாயேயுன்வாய்மொழிக்குத் தையுன்டோவடியேன்மெப்பேயே
தாயேயிச்சண்டன்செய்திசதியுதுதெரிந்நிருப்பாய்
தாயேநானெப்படிக்குச் சங்கராதனக்குச்சொல்வேன்
தாயேயிப்பூமன் நன்னைநீவனக்குவாயே

(வசனம்) கேளுந்தாயே இந்தமென்விழுந்து வெகுநாளாயிற்று நீயும்
வெகுநாளாய்தான்வருகப்படுகிறாய் இத்தமென் செய்திருக்கப்பட்ட
துமதமென்கொளையன் மூந்தி யெப்படியெல்லவேன்நீ சசனையிக
வுவருகிறீன்குறல் நானுஞ்சொல்லி யெமனையெழுப்பிவிடுகிறேன்மமா,

பூமிதேவியெனச் சொல்-கவி

நேசனேசமணம் விஸ்வாசனேசரணங்கை

லாசனேசரணம் ஸீசனேசரணம்

பூமிதேவி-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதானம்

மார்க்கண்டர்க்காகலே மதவிமேற்கேகாபித்து

மண்மீதில்விழ்ச்செய்தீர்

சிவனே

ஏர்க்காதுயென்னை நீ ரிப்படிபார்த்து

யேழைக்கிதங்குமெக்தன்

சிவனே

கருங்குருவிக்கன்று காட்சிகொடுத்தனுபோல்

கர்த்தனையெனக்காரும்

சிவனே

பெருங்கிடாமீதேறும் பேயணிப்படிசெய்தாற்

பெண் ணுந்நானென்ன செய்தீர்

சிவனே

பெண்ணுக்கிதங்கிய பேசமைநீராமே

பேசாதிருப்பதென்ன

சிவனே

மண்ணுக்குள் விழுந்திடு மறவியையெழுப்பியென

வலறுபடுவைவததீர்பீர்

சிவனே

பூமிதேவியெனச் சொல்-விருத்தம்

பூமியைச்சுமக்கமாட்டேன் புனிதனேசரணமையா

காமனையெரித்தகண்ணு கடவுளே தயவுவைத்து

யெமனையெழுப்பினமையா ஸீசனே ஸீசிலவாசா

தாமசஞ்செய்தால்பாரத் தாங்கவ்மாட்டேனையா

(வசனம்) அரகரா காமனையெரித்தகண்ணு மார்க்கண்டசுராயாயெனது

தோள்கள் இரண்டுவிட்டுப்போகுது இன்னம் தாமதஞ்செய்தால் இரத்தப்

பூமியைச்சுமக்க என்னுலே ஆகிறதில்லை சீக்கிரத்தில்தாமனையெழுப்பியெ

ன்பாரந்திருந்தீர்த்தீர்

சிவன்-பூமிதேவியெனச் சொல்-விருத்தம்

இரங்கிடும்பூமிமாத்த வின்வழிவல்லுமைதானே

தரங்கவேகும்பாரிற் சண்டனேவேண்டாம்கண்டால்

வரங்களுமிதத்தானே மனஞ்சலியாதிருந்து

பெருங்கருணைகளைப்பெற்று பெருக்கமாய்வாழ்த்திடாயே

(வசனம்) வாராய் பூமிமாத்தேமித்தசண்டனே வலகத்திலாகாது உனக்கு

வேணுமென்றால் இந்தபாணாசமக்க இன்னம்வல்லுமையக் கொடுத்தேன

மனஞ்சலியாதிருமம்மா பூமிமாதே

பூமிதேவி-சிவனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

தோணுதபுத்தியாலே துரிதமாயோர் வந்து

வீணுகவுழைப்பட்டு வெட்கமுமகெட்ட ன்தேவா

யஅ

வானுனென்றிறுததை வருகாதுயினிழைந்தாரீர்
கானுதுகண்டாப்போலே காலனையெழுப்பிடோ

(வசனம்) சுவாமி தேவரீர் சொல்லவந்தது மெய்யே யித்தையெழுக்காக
வல்லவேந்த வந்தது இல்லாவிடில் நான்வந்து உம்மை நனுத்தப்படுத்திக்
வேண்டிய காரணமில்லையே இப்பவும் என்பாரம் நான் தீர்த்துக் கொள்வ
து சரியாயிராது அது நீதியல்ல தாமமுமல்ல (நூலுரைப்பற்றி) எக்
தி என்பது) சாஸ்திரம் சுவாமிக்கு இந்தசண்டன என்னகுற்றஞ்செய்தி
ருந்தபோதிலும் அடியாளப்பற்றி மனமெப்பாறுத்து யேமனையெழுப்பி எ
ன்னேரட்சியுஞ்சுவாமி

மலறாவிஷ்ணு-சிவனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
மான்முகுலகொண்ட யேசுனே பூமாதேவி
தானுமெடுநாளாகச் சண்டன்பாரத்தைத்தாக்கி
யேனனுகிறன்மகக்கு யிழைக்கும்வனையிப்போ
கானமாயெழுப்பிரல்ல கடனையிட்டனுப்புவினோ

(வசனம்) கேளுகழிசபதி இத்தப்பூமிதேவியானவனென்புநனை
ததானாமல் வந்ததப்படுகிறது உத்தேசிப்பழியாகும் அன்னையெழுப்பி அ
வனையெழுப்பி புத்திசொல்லி அனுப்பி இத்தப்பூமிதேவியினுடைய பாரத்
தையுத்தீர்ப்பீர் கழிவாயபதி

சிவன-மரிக்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
அப்பனெமார்க்கண்டடாகேன் அருமையாய்ப்பூமாதேவி
செப்பினமொழிகேட்டாயா செல்வனையுத்தனுக்கு
ஒப்பிதமாயிருந்தா லுயர்வதைசெய்யுகின்ற
தப்பிதமெனமுந்து தன்வரசசெய்குவேனே

(வசனம்) வராயப்பா மார்க்கண்டா இத்த பூமிதேவியை இந்நேரம்
கொன்னசொல்லும் பித்தானவான்வி சொன்னதுகேட்டாயா இத்தவன
க்குச் சரியாயிருந்து உத்தரகொடுத்தால் என்னையெழுப்பி விடுகோ
பா மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டன-சிவனுக்குச்சொல்-விருத்தம்
அச்சிமாபுகனைப்பெற்ற ஐயனேதேவருக்கும்
சித்தபூம்பழ போ பூமாதேவியேளோடிவந்து
மேத்தவடிவநாடுகின்றான் மெய்யுனையேமன்செய்த
குற்றத்தைதிரை நீவேண்டாது கோதைக்காமெழுப்பிடோ

(வசனம்) சுவாமி அந்தரங்கேயாராய்ப்பாரும் இந்த பூமாதேவியைப்
மார்க்கண்டனமேயும் பண்ணேயுகையால் என்னைஎழுப்பி இத்த அம்
மாளுடைய பாரத்திரைவேனும் கீர்த்தனை ஆடா அகரா,

சிவன்-பமனுக்குச்சொல்-கவி

கெட்டபுத்தி எத்தவனே கிடாவிடிலறிவந்தவனே
துஷ்புத்தியைவிட்டுவிட்டு சுகமாயெழுந்தவருவாயே

எமனைழுந்து-சிவனைத்தோத்திரஞ்செய்கிற-தரு

இ-ம் புனனாகவராள்--அடதாளம்-

பல்லவி

ஆண்டுகொண்டருளே-உனதிருவடி

மேவண்டிநின்றேனே

அதுபல்லவி.

தாண்டவபொரு

ளாண்டவனுந்

தோண்டவருமதி

மீண்டநாயகர் (ஆண்டு)

சரணங்க

ஆத்திருடிய

தே-ததியசங்கரா

போற்றினேனெனேந்

காததருநுமினி(ஆண்டு)

பூகனாதனே

யேதுசெய்கிலென்

மீதிலருள்புரி

ஆதிமூலமே(ஆண்டு)

நாகபூஷண

லோகயிசனே

தோனகையையிடப்

பாகம்வைத்தே (ஆண்டு)

எமன்-சிவனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்

சத்தியைச்சுமந்திருக்குந் சங்கரனைநானுமப்போ

பத்தியில்லாச்செய்தகும்பம் பொறுத்தருளுமெய்ப்பொருளே

எத்தேசகாலமும்போ விரும்பாசான்வசத்தது

கர்த்தனேகிருபைபுரி கைலாசவாசனே

(வ-ம்) அரசராமயேசா அமுதானமசா திருக்கடைபூர்வாதா செய

மார்க்கண்டாக்குபகாரா அடியேன் புத்தியில்லாமற் செய்தகும்பம்பொறு

த்து எப்போதும்போல அரசுக்குச்செலவுதரவே னுனகர்த்தனே

சிவன்-எவனுக்குச்சொல்-கொச்சகம்,

ஆண்ணலெனப்பணிகதவனே யாககாரங்கொண்டவனே

எண்ணுந்துதிப்போனே யிசனடியானாயினி

திண்ணமாயத்திண்டாதே தென்மீசைக்கே

நண்ணுயுன்னுக்கிணைய நட்டிக்கொளவ் வம்மனே

(வசனம்) அடாவடாயேமா உன்னைக்கொஞ்சுந் தொழப்பப்போகிற

தில்லை இந்தப்பூரிதேவிக்காக யெழுப்பினேன் துணிமேல் சிவனடியார்

களைத்திண்டாமல் உன் அதிராப்படிக்குப் புத்தியுண்டாயிரு பொயவரு

வாய ஏமா,

பூமிதேவ சிவனுக்குச்சொல்-பரணி
கடைபூர்தனிலேயமர்ந்திருக்கும் கயிலேவாச விஸ்வநார
ஆடியானதனக்கென்னபுகி அருளுமருளு சககரனே

சிவன்-பூமிநோவிக்ஞ்சொல்-பரணி
சககரனேயென நனைநாடிச் சரணஞ்செயதேவருமாதே
சிவகாரத்துடனியோயுன் திருமாகினைக்குள்வாமுவாயே
மார்க்கண்டன்சொல்-வசனம்.

அரகரா அரகரா அரகரா அரகரா
அரகரா அரகரா அரகரா அரகரா

எமன்-கட்டியங்காரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.
ஓடிவெய்தித்துமெள்ள வெறுக்கியேகொக்கரிக்கும்

ஆரடாகட்டியநாமம் கருவந்தோமென்று

வீருடனோடியங்க வீரபாகுக்குச்சொல்வி

சீருடன்மேளத்தேகாதிக்கி மழைத்துவாரிர்

(வ-ம்) ஆரடா அடாகாலட்டியநா ராப் பபோதும்போல் தூரக்
கருவந்தோமென்று இந்ந அண்டாரணமும், அறியும்படி பறையலற விக்க
வேளும் வீரபாகுவை அழைத்துவாருங்கள்,

கட்டியங்காரன்-வீரபாகுக்குச்சொல்-விருத்தம்

சரியாகச் செவ்வந்மன முனைவந்தாராகக்கு

வீரபாகுவேந்தான மௌத்தோடுவருவாயே

வீரபாகுருகிறதெமமறகு-கரு

செல்லிபுளிச்சக்கண்ணி-நல்ல சிவகாரமாதேதார்பூனைக்கண்ணி-அ
டி-பல்லையிளிச்சக்கண்ணி-எந்தன பட்சத்தூக்கானதோர் இல்லிக்கண்ணி
என தெந்திலுனை தென்னுனை

சூரபுலிச்சியரோ-நல்ல-சுண்ணியிருத்தலைச் சியரோ-சினு துளைச்சிய
ரோ-எந்தன்-சிக் தூக்கானதலைச்சியரோ-தெந்தினுனை தென்னுனை, நானா
கழுத்தியரோ-சொரி-நாயச் போலப்பழுத்தவளே ஊணாப்பழித்தவளே மா
ட்டு உள்ளவசால் திணைறுகொழுத்தவளே, தெந்தினுனை தென்னுனை,

அஞ்சாதொட்படக்கட்டை-நல்ல-அழகாகவந்த வொதியங் கட்டை
புஞ்சிபிடித்த உணக்குப்போவகாலமெதுங்கு நாரக்கட்டை தெந்தி
னுனை தென்னுனை

கோவேந்தடிவாயிவந்தன் தொங்கைமறண்டுமபுதாதி
தேதிருப்போடியுமமா துணைக்காதேநிவாபெட்டி (தே)

சொட்டையிழுந்தழுவகி உறதன் தேன்னுககினை தெம்பெரிசாக்கி
கொடுமெனமாயக்கிளவகுநாச்சலிக்குதுவற்போக்கி

வண்ணன்வீட்டுக்கழுதைநீ வஞ்சகீ சயதுமப்பொழுதே
வண்ணன்மிட்டமுடிக்க என்னை விட்டுப்பாவதுண்டேயி டிப்பொழுதே
தென்றிடுகேன-தென்னுனே

பொற்குனைத் தீவரண்டி உத்தன் புருஷனைக்கே விட்டுப் போனான்
டி-பக்குவமி துதரண்டி உன்னைப் பார்த்துப்பொடியவன் போட்டாண்டி-
தென்றிடுகேன-தென்னுனே,

அதுவும்-விரபாகுசொல்-தரு

ஆண்டைகளேயெனதுமிக வரிதானுதைத்தொழில்களரண்டே
நீண்டதோங்கடியெடுப்பேன் அந்திகேரத்திலவரும்பெயைப் பிடித்தடிப்
பேன்,வேண்டும்விருதுதரிப்பேன் வெகு வேடிகளுக்காகவேகடைநடைப்
பேன்-மாண்டபிணத்தையெடுப்பேன் தனாகையாகவேயிடங் கொடுப்

ஆண்டைகளே [பேன்

எங்குமடையையெனவென்கிக்க பிலுதிராண்டிறைமுறை தெரிவேன்
சிங்கராபபதம்புரிவேன்கொட்டி யத்தி னுயி முறைதெரிவேன்
சுக்காதான் திரிவேன் எந்தன்சுற்றச் சாரகடையாகவானுதையேன்
மங்குளமெடுத்தெரிவேன் ஆண்டை தனாகையாகயிடங் கொடுமபேன்

ஆண்டைகளே

விரபாகுசொல்-விருத்தம்

தும்புமேனடியென்னுண்டே தூதுபாக்ககிபா ஆண்டை

தும்புமேனடியென்விர கோட்டிராண்டேளகேகோடு

தும்புமேனையெழுத்ததேனையாயேமரசே

தும்புமேன்சொல் வஞ்சகவாபி சொற்படிசெய்குவேனே

(வசனம்) சாமிசாமி தும்புமேன என்னையெழுத்தகாரியம் அடியேனு

தும்புமேன்சொல்லவேதான் தும்புமேன்சொல்வான்

சாமிசாமி தும்புமேனெழுத்தகாரியம் அடியேனு

தும்புமேன்சொல்லவேதான் தும்புமேன்சொல்வான்

தும்புமேன்சொல்லவேதான் தும்புமேன்சொல்வான்

தும்புமேன்சொல்லவேதான் தும்புமேன்சொல்வான்

தும்புமேன்சொல்லவேதான் தும்புமேன்சொல்வான்

தும்புமேன்சொல்லவேதான் தும்புமேன்சொல்வான்

தும்புமேன்சொல்லவேதான் தும்புமேன்சொல்வான்

தும்புமேன்சொல்லவேதான் தும்புமேன்சொல்வான்

(வசனம்) தூதர் அடாகொலுமுன்னையெச்சரிக்குக கட்டியக்காரனோ

வந்தவீரபாகுக்குநுன்னெப்பாதுமபொல அசுக்குவந்தெனென்று சொ

ல்லி இந்த அண்டரண்டவகட்டங்களிலுமுண்டாகிய எண்பத்துரான்கு நூறுபிரஞ் சீவராசிகளும் அடியத்தக்கதாகபறையறைவித்து வரச்சொல்லுங்களப்பா,

கட்டியக்காரன்-விரபாகுவக்குச்சொல்-விருத்தம்

கொட்டுமேளத்தைமாட்டிக் கொண்டெவந்தவிரபாகு
கட்டளைசொல்வேனத்தைக் காதுமக்கேளடாநீ

கட்டியக்காரன்-இராசனுக்குச்சொல்-கவி

திட்டமாய்க்காலனெதென் றிசையாளவந்தானென்று
பட்டணமெங்குமோடிப் பறையறைவித்துவாராய்

(வசனம்) ஆரடாஅடா விரபாகு எப்போதும்போல முன்னுண்ட வே
முன் தென்றிசையாளவந்தானென்று அண்டரண்டவகண்டங்களிலுண்டான
எறும்புகடை எண்பத்துரான்கு நூறுபிரஞ்சீவராசிகளுக்கேட்டுஅ
திசயப்படுமபடியாய்ப்பறையறைவித்து அதிசேக்கிரத்திலவாடாவிரபாகுவே

விரபாகு கட்டியனுக்குச்சொல்-கவி.

அண்டமுக்கேட்க அவனியுக்கேட்க
தண்டலொலிபோற் சாற்றவேன்பறையை

தோட்டி-பறையிகாட்டுகிற-தரு-தெம்மாங்கு
கேட்டோர்-கேட்டோர்களுங்கள்-கேளுங்கள்

குல்குலகுலு-சில்லுகிட்டாந் ஆங்கடிசில்லாம்
மின்னுண்டிருந்தயெமன் முத்திபெற்றுவந்தானென்று
மூட்டுப்பூச்சியறியப்பறைபேட்டுவரச்சொன்னானே

குல்குலகுலு-சில்லுகிட்டாந் ஆங்கடிசில்லாம்
இல்லாதிருந்தயெமனெழுந்தோடிவந்தானென்று
எறும்புமறியப்பறைவிரும்பிடச்சொன்னானே

குல்குலகுலு-சில்லுகிட்டாந் ஆங்கடிசில்லாம்
ஒப்பாதபிழையெது எதைபட்டுவந்தானென்று
ஊராரியப்பறை கூர்வரச்சொன்னானே

குல்குலகுலு-சில்லுகிட்டாந் ஆங்கடிசில்லாம்
தோட்டிசொல்-கவி

மகாராஜாதே மட்டில்லாப்பறையைக்
சகலருமறியச் சாத்திவந்தேனே

(வ-ம்) சாமி அப்படிக்கே சகலருமறிய பறையறைவித்து வந்தேன்.
சுவாமி,

கட்டியக்காரன்-இராயனுக்குச்சொல்-கவி

துணாமகபதியே சொன்னசொற்புதை

பறையறைவித்துப் பறையனும்வந்தான்

(வசனம்) சாணஞ்சாணம் தென்றிறைக்கதிபனுள் எமதர்மராசனே அப்படியேதோட்டி பறையறைவித்துவந்து நின்றானையாமகாராசனே

இராயன்-கட்டியனுக்குச்சொல்-கவி,

நீட்டுமோட்டான் கெடியசேவகரே

தோட்டியைப்போகச் சொல்லிவிடுவீரே

கட்டியன்-விரபாகுவே-குச்சொல்-கவி

பணிந்திடும்விரபாகுவேகேளா

தணிந்திடும்சுடலை தனக்குநீங்குவாய்

(வசனம்) ஆரடாஅடா விரபாகுவே மகாராஜா உன்னைச் சுடலைக்குப் போகும்படியாய்ச்செலவுகொடுத்தார் போய்வாடா விரபாகுவே

எமதர்மராசன் கொலுவிருந்துகடவுளைத்துதிசெய்கிற

விருத்தம்

தீர்மமேதர்மமிந்த தாரணிதழைக்கவேண்டும்

தர்மமும்மாரியெய்து சதாதாலம்வாழ்கவேணும்

தர்மமாயெனதுசெங்கோல் தாழ்வில்லாதிருக்கவேண்டும்

தர்மமேபெருகவேண்டும் சங்கராபோற்றிப்போற்றி

மங்களம்-விருத்தம்

கதியாகுந்தேவார்திலேருக்குந்

கலைமகட்குமிருக்கட்டருக்கும்கற்பை

விதியாகாக்குஞ்ஞானச்சதிர் தனக்கும்

விளங்குமார்க்கண்டருக்குமேன்மையான்

மதியாரும்கலைக்கியானமுத்திராக்ஷாசாலை

வழுத்துமச்சக்கூடமும்

விதியாகவெந்நாளுந்தழைத்துவாழ்க

நிலைமையுடனமங்களமும்நிகழ்த்துவோமே

தரு-இ-ம்-ஆனந்தபாவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மங்களம்-ஜெய-மங்களம்-சுபமங்களம்-மங்களம்

அதுபல்லவி.

மங்களம்விராயகர்க்கும் வாழும்வேலவர்க்கும்
வானுர்கதிடதிக்கும் வளஞ்சேர்கலைமகட்கும்

சரணங்கள்

சந்திரசேகரருக்குஞ்
உந்திபூத்தவனுக்கும்
ஒங்குமாமறையுற்ற
பாங்கினைச்சேரிந்திர

சத்திராபணைக்கும்
ஒளிருமிலட்சுமீக்கும்
வளக்கும்
னுக்கும்(மங்கள)

ஆசைதனைவெறுத்த
பூசைமிகவெங்கும்ஒய்து
ஒப்பில்லாஞாச
பொற்பார்ந்திமார்த்

அளவில்லாமுனிவர்க்கும்
மிருகண்டர்க்கும்
சதிராட்கும்
கண்டர்க்கும்(மங்கள)

சோரும்புப்பு
செய்மாயு
நன்மையாய்
செம்மையாகத்

சாமிக்கும்
லட்சுமணனுக்கும்
வாசித்தவர்க்கும்
கேட்டவர்க்கும்(மங்கள)

வாழிவிருத்தம்

சந்திரசூரியாநந்திசுதுழையுமவாழி
சகலதேவர்கள்வாழி பத்தேரவாழி
மந்திரமார்க்கண்டன்விலாசம்வாழி
மங்களமாஞ்செங்கோலும்வாழி
விண்ணதேசருலகத்தோரும்வாழி
மெய்யாகவசச்சுத்தோனும்வாழி
அந்தமுடன்ஆகாயப்பூமியும்
அதிவள்ளகலைக்கியானமுத்திராசும்வாழி

மார்க்கண்டேயர்விலாசம்

முற்றிற்று.

